

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. január

XVI/1. szám

Új polgári évet kezdtünk, új reményekkel vágunk neki az idei feladatainknak. A külső körülmények ugyan nem túl biztatóak, de nekünk biztos kapaszkodónk van, mert életünk Isten tenyerén, az Ő védelmében, kegyelmében nyugszik.

Vajon megköszönjük-e illendően? Életünk folyása kifejezi hálánkat? Szentmiséink látogatottsága, egyes hitéleti megmozdulásaink résztvevőinek a száma nem ezt tükrözi...

Ne legyünk az új évben a szőlőtőről lemetszett, elszáradó és tűzre vetendő venyigék! Keressük a minél szorosabb kapcsolatot az Élető Forrással, Jézussal! Tehát:

Bízzuk

Újra

Életünket

Krisztusra!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy év alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással.

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számunkra, ha szentséget szolgáltatunk ki. Ugyanis rajtuk keresztül különösen is megtapasztalhatjuk Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 70 keresztelelésünk volt, ami 8-cal több, mint tavaly. 82 elsőáldozónk és 13 bérmelekedőnk volt.

Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben, 59 beteg és idősebb testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is.

Szentségi házasságot 9 pár kötött. Ez 7-tel kevesebb, mint tavaly. A jubiléum házasságok szentmiséjén pedig 16 házaspár részesült áldásban.

Érdekességként mondom, hogy kb. 22.500 áldozó volt a két templomban ebben az évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 94 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 25-tel kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük, hogy rajtuk keresztül még inkább egyesüljünk Vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Volt hittantábor, családos délután, jubiléum házasok miséje. Megünnepeltük mindkét templom búcsúnapját. Sajnos a vírus sok programunkat törölte, de úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása ugyanolyan lett, mint az elmúlt évben.

Plébániánknak négy bevételi forrása van:

Egyházi adó: 5.029.816,- Perselybevétel: 4.537.800,-
Stólabevétel: 3.259.000,- Egyéb bevételek: 60.367.871,-
(ebben benne van az 54.260.449 forint felújítási támogatás, illetve az átmenő pénzek is).

2022-ben az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák: 145.975,- Szentföldi gyűjtés: 111.610,-
Péterfillér gyűjtés: 113.595,- Missziós gyűjtés: 140.935,-
Karitász gyűjtés: 160.575,-

és a Szent Antal persely 20%-a: 20.575,- Ft.

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmezgye felé.

Így az összes bevételünk 2022-ben: 73.887.752 forint volt.

2022-ban az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: (plébános, takarító, karnagy, kántor-sekrestyés) 9.868.764,- Ft. Irodafenntartás: (nyomatványok, festékpapírok, postaköltségek) 108.325,- Ft. Közüzemi díjak: (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj) 2.362.956,- Ft.

Templomfelújításra: 54.677.265,- Ft. Gyűjtések továbbítása: 693.265,- Ft. Egyéb kiadások: (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés) 5.992.399,- Ft.

Összes kiadás: 73.702.974,- forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel:

Előző évi maradvány:	3.923.963,- Ft.
2022-es év bevételei:	73.887.752,- Ft.
Összesen:	77.811.715,- Ft.

Kiadás:

2022-es év kiadásai:	73.702.974,- Ft.
2022. évvégi maradvány:	4.108.741,- Ft.
Összesen:	77.811.715,- Ft.

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Szabó Andor atyának, Frankó Tamás atyának a rendszeres kíséretéért. Köszönöm Lesták Zoltánnak a diakónusi szolgálatot, amellyel segíti a plébános munkáját.

Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az elnököknek, Nyitrai Lászlónak és Hengáné Gogola Gabriellának. Köszönöm a plébániagondnoknak, Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának, Erdős Péternek a munkáját.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzs néni, Izing Misine, Gyurácz Lacinak, Mátrai Gabiának és Vjatrák Annának.

Köszönöm a takarító csoportok tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér társulat és a nyugdíjas közösség imádságát. Köszönöm a karitász munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak.

Köszönöm a felnőtt énekkarok és az ifjúsági kórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók és a ministránsok egész éves segítségét.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodai feladatokban segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anyakönyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét. Köszönöm a családközségünknek, az ételkészítőknek, a beteglátogatóknak is a segítségét.

Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorosán.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna, Szent Péter és Szent Pál pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

Adventi este a Senior imaklubban

Az előző írásomból talán már kiderült, hogy imaklubunk havi összejöveteleinek van egy állandó forgatókönyve. Közös imával, énekkel kezdjük. A végén pedig újra együtt mondunk egy áldást, köszönetképpen az előadónak. Majd énekelünk és jön a kötetlen beszélgetés, finom falatokkal.

Most a Mikulás is meglátogatott bennünket, hiszen december 5-én találkoztunk. No, nem az igazi, de a székünkre rejtett csoki mikulás kedves meglepetés volt. Hogy mi volt közte? Veronika és Ágnes nővérek adventre hangolója.

„Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél.” - idézte Izaiás próféta szavait Veronika nővér és egy száraz falevelet kaptunk a kezünkbe, amely bűneinket szimbolizálta. Bűneink elsodornak Istentől.

Olyanná válunk, mint az élettelen levél, nem szeretnénk élettelennek lenni, nem szeretnénk együtt élni a bűneinkkel. Földre helyeztünk fekete kendőre tettük az elszáradt faleveleket, bűneinket, mert szakítani akarunk azokkal.

Veronika nővér lekapcsolta a villanyt. A nagy sötétség rosszul érint bennünket, ilyen a bűnnek az éjszakája. A választott nép várakozása is ilyen lehetett. A sötétséget a fény tudja eltüntetni. Veronika nővér meggyújtott egy gyertyát, a fekete kendőtől távol lévő aranyszínű selyemre helyezte és folytatta: a mi életünkben Jézus a fény, Ő a világosság, aki karácsonykor megszületik, hogy a bűneink nagy sötétségét eloszlassa. Ekkor a bölcsőben lévő kis Jézus is rákerül az anyagra. Teljes világosság lett a teremben.

Majd János evangéliumából idézett: „Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit. Mi az az út, ami eljuttathatja Jézust a szívünkbe?”

Az **első a bűnbánat**, őszinte kapcsolat Istennel – volt a válasz. Lila kendő került az arany kendő mellé, közelítve a feketéhez. Rembrandt: Tékozló fiú festményének másolata került rá és története szolgált példának. Merjük kimondani azt, ami Isten és közénk állhat. Ezek a bűneink, amelyek nagyon megmérgezik kapcsolatunkat Istennel: irigység, kishitűség, féltékenység, bizalmatlanság, megszólás, harag elégedetlenség.

Csendben gondolkodtunk azon, hogy a kendőre letett bűnök közül mi az, amit legjobban szégyellünk, amely mint egy fal, nem enged Istennel közel. Kosárban lévő kövekből egyet ennek a bűnnek a jelképeként a kendőre helyeztünk. Nekünk ott van a szentgyónás, amelyben Isten megbocsájt. Minél tisztább a szívünk, annál közelebb kerülünk Istennel.

Piros selyemkendő került a földre a gyertyával együtt. A kimondott szó hatalmát, amely lehet építő és romboló is, két mai történettel bizonyította Ágnes nővér. Elhelyezte a Szentírást a piros kendőn. Isten szava teremtő, csak épít, a **Szentíráson** keresztül szól hozzánk.

Isten szeretetének üzenete a Szentírásból nekünk szóló üzenet. Ágnes nővér felolvasta az összegyűjtött szentírási idézeteket, amelyet kézbe kaptunk. Ebből kiválasztottuk és felolvastuk azt, ami minket megérintett. Nem titok, én ezt az üzenetet tartottam közelállónak: „Atyád vagyok, aki minden nyomorúságodban megvigasztal.” (2Kor 1,3-4)

A piros kendő folytatásaként sárga selyemkendő került a padlóra. Egyre közelebb kerülünk Istennel, egyre jobban megismerjük.

Istennek hatalmas vágya, hogy találkozzon velünk. Fejtegette ki Veronika nővér, majd 3 mécses gyújtott. Istennel meg akarom-e osztani a vágyaimat. Főbb vágyaink: ne féljete, bízzak, tudjak megbocsájtani, tudjak szeretni, szeressenek, elfogadjanak, megértsenek, elengedjem, feliratú lapok kerültek a sárga selyemkendőre. Rövid csend után azt a feladatot kaptuk, hogy osszuk meg Istennel a vágyainkat. „Köszönöm Istenem, hogy velünk vagy és Te fény vagy az életemben.” - zárta Veronika nővér.

Ezután a földre a kendők folytatásaként barna színű, rajta egy csurig tele szakajtó került. Istennel való kapcsolatunknak vannak nehézségei. A szakajtóban vannak a nekünk fontos dolgok, amivel a szívünk tele van, így nincs helye Istennek. Veronika nővér egyenként kiürítette **fontosságaink szakajtóját**: telefon, rádió, szerszám, csekkek, főzőkanál, egészségünk, olvasgatás, félek valamitől, tisztaságmánia, ragaszkodom, építkezem, fontos a pénz, nassolás, itóka, játszom, én vagyok a kulcsembert.

Nem tudjuk az Isten szeretetét befogadni, ha sosincs időnk. Ágnes nővér színes fonalakkal kapcsolatos történetet mondott el. Ez azt bizonyította, ha el tudunk engedni dolgokat, akkor van esély arra, hogy megoldódjanak. Páronként megbeszéltük, hogy mi van a szívünkben, amely talán nem engedi Isten szeretetét befogadni. Amikor kiürült a szívünk készek vagyunk arra, hogy észre vegyük a másikat.

Ágnes nővér Máté evangéliumát idézve felhívta a figyelmünket arra, hogy vegyük észre ki az, aki éhes, ki az, aki hontalan, ki az, akivel nekünk dolgunk van. Ki az, aki rám szorul, észreveszem-e, akár egy mosoly is segíthet.

Ha **bármit szeretettel teszünk a másikért**, kilépünk a magunk önző világából, Jézust fogadjuk magunkba. Ha valakit segítünk, Jézust követjük. Jézus nem azért jött a világra, hogy magán segítsen. Kék kendő kerül a földre Jézus képével. Ágnes nővér megosztotta velünk Szent Ferenc történetét, aki a leprás képében Jézussal találkozott.

Van-e nekünk is leprásunk, aki felé nem szívesen közeledünk?

Hajlandóak vagyunk lépni felé egyet?

Adventi feladat: tegyünk érte valamit, imádkozzunk érte, ezért a valakiért mondjunk a csendben egy áldást.

A fekete kendőt a falevelekkel, fehér kendővel letakarta Veronika nővér és így fogalmazott: a gyertya fénye, Jézus, eléri a mi sötétségünket, szárazságunkat, erőt tud adni az Ő szeretete. Ez a kendő befedi a mi bűneinket.

Készítsük neki az utat adventben, **Ő is jön, mi is mehetünk feléje: a bűnbánatban, a Szentíráásban, az imádságban, ha a szívünket ki tudjuk üríteni és egymás felé tudunk fordulni, egyre jobban megnyílik a szívünk az ő világossága felé.**

Feladatot is kaptunk. Egy papírból kivágott lányomot, amelynek egyik felére egy-egy kis rövid szót írjunk fel, amivel közeledünk Jézus felé. Akkor kerüljön fel, amikor meg is tesszük közeledésünket. A másik felén pedig fogalmazzuk meg az Úr közeledését felénk. Az advent legyen ütéptetés, az Úr karácsonykor legyen egészen a szívünkben.

Veronika nővér egy énekkel fejezte be az estet:

*A fényem Jézus Te vagy, ó jöjj és ragyogd be az éjemet!
Ó, jöjj, ó, jöjj, és ragyogd be az éjemet!
Ó, jöjj, ó, jöjj és ragyogd be az éjemet!*

Pazsiczky Mariann

Szállást keres a Szent Család

Senior imaklubunk idén is igyekezett szállást adni a Szent Családnak. Lelkesedésünk az elején nagyobb volt, mint ahányan végül is be tudtunk kapcsolódni. A váratlanul, hirtelen jövő betegségek erősebbnek bizonyultak, mint a szándék.

Mi négyen Editékhez mentünk. Eddig még nem voltunk náluk. A címet elfelejtettük, így valódi kereséssé lett az út, hol is találunk a szállásadókra? Aztán a modern technika, meg a házigazda biztos helyre vezetett. Apró, szolid, kedves karácsony-váró fények kísérték be a házba.

A szeretetteljes fogadás, a találkozás öröme megalapozta a hangulatot, meghitté tette. Lelkesen imádkoztunk, énekelünk a Szent Család asztalra tett, gyertyákkal körbevett képe előtt, szinte már az ajtó előtt lépegett a karácsony.

Hosszasan beszélgettünk, kóstolgattuk a finom süteményeket, italokat, és most is megállapítottuk - mint már oly sokszor - hogy mennyire szükségünk van az ilyen összejövetelekre, megállásokra, ahol az ünnepre készülés (sokszor túlzott) pörgéséből kilépünk, s rájövünk, hogy ezalatt az órácska alatt igazán az ünnepre készültünk. Szállást talált a Szent Család.

2023. január 2-án örömmel vártuk vendégünket, Radnics Zoltán atyát, akit a templomból már jól ismerünk, de **Senior imaklubunkban** csak most járt először.

Amíg gyülekeztünk, vártuk a kezdést, jó hangulatban köszöntöttük egymást, áldást, békét, egészséget kívántunk az új évre, meg azt, hogy közösségünk még sokáig találkozhasson, imádkozhasson együtt. Jó kedvünket még az is fokozta, mikor egyik társunk megjegyezte: „Nagyon szeretem Zoltán atya prédikációit, tartalmasak és rövidek, de nehogy most is öt perc alatt befejezze előadását!”

Ezúttal ennél sokkal hosszabban ismertette az egyházi iskolák helyzetét, rendjéről, a piaristákról is részletesen beszélt. Szívesen szólt az iskolákban, a tanításban megélt sok-sok tapasztalatáról, hangsúlyozva a humor, az őszinteség óriási erejét.

Szeretettel említette rendtársait, állomáshelyeit, tanítványait. Természetesen előkerültek a nehézségek is, amelyek az egyházi iskolákban is jelen vannak. A szerzetesek számának fogyása, az atyák kiöregedése, a gyerekanyag megváltozása és csökkenése, vagy a nagyon jól induló gödi piarista szakiskola bezárása... mind meglevő gondok.

A több mint egy órás előadás tartalmas, érdekes volt, amiből a meglevő nehézségek ellenére is végig az optimizmus, a derű sugárzott, gyakran megcsillantva a humort, a bölcsék esernyőjét is.

NY. M.

A Jóisten szolgálni a legszebb dolog

Közel 6 éve ministrálok a Szent Anna templomban. Azért döntöttem úgy, hogy belekukkantok a mise közbeni szolgálatba, mert érdekesnek tűnt, és addig sem kellett a padban ülni, és apukám is buzdított, hogy kezdjek el ministrálni.

Nemrég hoztam létre a ministráns próbákat (minden hónap második vasárnapján a 9 órai szentmise után) azért, hogy aki először szeretne ministrálni, az ne élesben kezdjen, hanem egy próba keretében, illetve azért is, hogy a rutintalanabbak is gyakorolhassanak.

Mi, ministránsok nem tudjuk, hogy miért nem jönnek többen segíteni. Talán azért, nehogy elrontsanak valamit, és az kellemetlen lenne. Ettől nem kell félni, mert az elején úgy is megkérdezzük, hogy ministráltál-e már, vagy, szeretnél-e feladatot, vagy csak nézed ahogy a többiek csinálják.

Ajánlom mindazoknak, akik először szeretnének ministrálni, vegyenek részt a próbákon, vagy ha mégsem, akkor olyankor jöjjenek erre a szép szolgálatra, amikor nem csak ők vannak egyedül az oltárnál.

Emlékszem, amikor egy társammal és László atyával beszélgettünk, László atya azt mondta, hogy „A Jóistent szolgálni a legszebb dolog”. Buzdítok minden fiatait, hogy bátran jöjjen, nem lesz egyedül, és garantálni tudom, hogy egy jó kis csapatban lesz része.

Szalma Örs

Postaládánkba érkezett...

Családos közösségünk szerintem nagyon jó évet zárt. Minden hónapban találkoztunk (általában), együtt nyaraltunk, és az évünket egy közös ünnepléssel zártuk. Ami engem illet, nagyon élvezem az ilyen összejöveteleket. Sokat beszélünk, viccelődünk, és ha kell, komoly tanácsokkal látjuk el egymást.

Tehát már szinte egy nagy család vagyunk. Mindenki nagyon jól ismeri a másikat, mindenki ismeri a többi család életének egy-egy részét. Ezen alapszik az önzetlen segítség, hiszen ha nem ismerünk valakit, hogy bízunk benne, hogy kérjünk tanácsot, vagy hogyan adjunk neki válaszokat a kérdéseire?

Remélem a most következő évünk is hasonlóan remek lesz, és most is kérhetjük egymás segítségét, vagy segíthetünk.

Roczó Borisz 5. oszt.

Örvendetes, hogy a családosok valóban együtt, a gyermekekkel együtt alkotják ezt a kis közösséget, és hogy a gyerekek így látják egymást: szüleiket, önmagukat! (Szerk.)

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Kálvária kápolna

Bizonyára minden érdeklődő észrevette, hogy elindult a Kálvária kápolna felújítása. Nagy karácsonyi ajándékot kaptam, segítőimmel, minden támogatómmal együtt: nem dőlt le a torony, az utolsó pillanatban sikerült lebontani!

Ahogy az előzetes tájékoztatásból megtudtam, ideiglenesen tető készül – immár nagyjából meg is van – hogy ez alatt elkezdődhessenek a további munkálatok.

Először is ki kell szarítani az átázott falazatot, felül véglegesen/stabilan összefogni az épületet a továbbnyílás megakadályozására. Ahogy a torony ledőlését a kikötésünk megakadályozta, a pántolásunk fenn marad a végleges stabilizálás kialakításáig...

Az érdemi építkezés a tavasz folyamán indul majd. A sáros úton elég nehéz a közlekedés, a megközelítés, az anyagok helyszínre szállítása. A száradás/szárítás is hosszabb időt vesz igénybe.

Ami kitűzött célom volt, azt elértem a segítségemre sietőkkel közösen: sikerült ezt az épületet az enyészettől megmenteni.

Különösen is megköszönöm városunk polgármesterének, hogy a költségvetésből 15 millió forinttal támogatta a kápolna megmentését! E nélkül nem tartanánk itt!

Úgy értesültem, hogy a jelen költségvetés és terv csak az épület stabilizálására, külső felújítására, vízvezetésre terjed ki. De újabb „mozgalom” bontakozik a kápolna belső felújítására is. Ez művészettörténeti, restaurátori, építészeti feladatkör, amihez én nem tudok érdemben hozzászólni.

Nagyon szép lenne, ha ezt is sikerülne megvalósítani, ehhez megint sok embert, kapcsolatot kell majd megmozgatni, beindítani.

A nyilvánosság, a „köztudatba emelés” nagy segítség lehet ehhez. E téren Prokopp Mária professzor asszony, Galántai Zsófia restaurátor, és Zsembery Ákos építész (a felújítás tervezője) máris bevetették magukat.

Magam részéről „átteszem a működési területemet a kálváriára”, hiszen a stációk is gyalázatos állapotban vannak. Első lépés a tulajdonviszonyok rendezése, hisz egy 1895-ben bejegyzett – nem létező alapítvány a jelenlegi tulajdonos. Van itt teendő bőven – és nemcsak nekem...

Nekünk, híveknek pedig marad a hálaadás és az ima folytatása, amit elsővasárnapokon továbbra is végzünk.

„Kérjetelek és kaptok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek...” Ezzel a bizalommal követjük a felújítás fejleményeit, és imádkozunk az új évben is! Tegyük ezt minél többen...

Legközelebb február 5-én 15 órakor találkozunk e célból a kálvárián.

Nyitrai László

Imádkozom, legyek vidám!

- a januári imaóránk gondolataiból

„Örüljetelek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljetelek. A ti jószágotok legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem az imádság és könyörgés alkalmával mindenkor hálaadással vigyétek kéréseiteket az Isten elé; és az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban!” (Fil 4,4-7)

Sokszor hallottuk, olvastuk Szent Pál filippieknek írt buzdítását. Az evangélium szó maga is örömhírt jelent. Mikor erre az imaórára készültem, rákerestem az öröm szóra a Biblia elektronikus változatában – 477 találatot adott ki. Miért is ilyen fontos ez a fogalom a Bibliában, az életünkben?

Bizony, mindnyájan tapasztaljuk, mindennapi életünk tele van olyan történésekkel, fordulatokkal, helyzetekkel, találkozásokkal, melyek első megközelítésben, emberi szempontjainkból nézve inkább elszomorítóak, mintsem hogy örömet okoznának.

A Szentírás – mind az Ószövetség, különösen is az Újszövetség – mégis, még az említett, földi értelemben vett elszomorító dolgokat felemlítve is az örömről beszél. Gondoljunk csak a hegyi beszéd nyolc boldogságára.

És itt meg is található a megfajtást: az örömmel, a boldogsággal, a belső békével valami mélyebb értelmezéséről van szó, ami túlmutat a felületi érzéseken, hangulatokon...

Uram, Te öltözteted lelkünket a Te kimondhatatlan világlágosságodba. A hitnek, a reménységnek, a szeretetnek, az

örömmel, a békével, a jó szándéknak, a jóságnak, a világosság és az élet minden áldásának és kifejezhetetlen biztonságának köntösébe. Mert amint Te magad vagy a szeretet, az öröm, a béke, a jóság, legyen ilyenné a Te akaratodból az új ember is a Te kegyelmed által! Amen.

A következő, 30. plébániai füzetben lesz olvasható az imaóra teljes szövege, ill. meghallgatható plébániánk honlapján is. (Szerk.)

Röviden...

• December 27-én újra megtarthattuk a plébániai előszilveszterünket. Igaz, a szervezésben most nem jeleskedtünk, sok aktív, segítő testvérünk nem értesült időben, így nem is voltunk olyan sokan, mint a covid előtti időkben... Rövid színpoltként énekarunk dalárdaként mutatkozott be néhány nótából álló csokorral, amit Nagyvári Lajos – énekarunk tagja – harmonikával kísért.

• Farsangi időben vagyunk, elkezdődött a házszenelések ideje. Jó alkalom ez családjaink számára, hogy egy kicsit közelebről megismerjék lelkipásztorainkat, esetleg „kényesebb” kérdéseinkre is választ kaphatunk egy kötetlen beszélgetésben. Éljük a lehetőséggel, otthonainknak, benne magunknak is hasznos az áldás...

• Újra készítettünk éves tervet, talán az idén már nem ront bele semmilyen külső nehézség, és meg tudjuk tartani minden programunkat! Ezúton is szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe, hívjuk és várjuk a Testvéreket ezekre. Az aktuális hirdetésekben tájékoztatást adunk a közeliokról, ill. a pontosított verzió felkerül a honlapunkra is.

• Az idén már a testületi üléseinket is rendszeresen megtartjuk, hiszen sok közös ügy van, amit meg kell beszélnünk, egyeztetnünk, terveznünk, szerveznünk. Többek közt alapítványunkkal is elkezdtünk érdemben foglalkozni, a következő számban már aktuális fejleményekről is beszámolhatunk majd.

• Az éves két szentségimádási nap egyike január 25-e, 16-18 óráig lehetünk a kerektemplomban a Szentségi Jézus jelenlétében. Mostanában sajnálatosan lecsökkent a „szentségimádási igény” testvéreink körében...

• Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra (febr. 4. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (febr. 5. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Sárközi László

Elhunytak: Pusztai József	77 éves
Balácsi Miklósné, Szorgalmas Enikő Ilona	63 éves
Wagensommer János	89 éves
Schippert Ferencné, Tóth Zsuzsanna	90 éves
Ecsedi Ernőné, Havas Ágnes	82 éves
Csekő Lajosné, Kelemen Piroska	82 éves

Felelős kiadó:	Pokryva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Dr. Bátorfi Dénesné
Szorosítottás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. február

XVI/2. szám

Száguld az idő, alig kezdődött el az új év, máris itt a farsang vége, és elkezdődik a nagybőjti időszak. Mozgalmas az életünk, zaklatott világban telnek napjaink. Háború, földrengés – a politikában is. Békétlenség kívül, gyakran bennünk is... Sokakban teljes értékszavar.

Ha nem figyelünk, minket is elsodorhat a „korszellem”. Még jó, hogy nekünk van kapaszkodónk, Aki rögös utjainkon előttünk már végigment. Most is hív bennünket, hogy kövessük!

Ne tévesszük hát szem elől...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

A nyolc boldogságról szeretnék megosztani veletek néhány gondolatot. Nem a teológia oldaláról közelíteném meg a szentírási részt. Megpróbálom abból a szempontból vizsgálni a kérdést: Mit jelent a mindennapi életben megélni ezeket a boldogságokat? Ezzel igazából csak segíteni szeretnék nektek, hogy ti a saját életetekre alkalmazhassátok az Isten országának a törvényeit.

A *lelki szegénység* jelentheti azt, hogy mint hívő, rábízom magam Isten ítéletére. Nem keresem feltétlenül az emberek megbecsülését. Boldog Mórra gondolhatunk, amikor István király a többi szerzetes előtt megvádolta, hogy szerzeteshez méltatlan dolgokat tesz, ő Isten ítéletére bízva magát, nem tiltakozott és nem háborodott fel.

Boldog, aki tud sírni, mint Jézus. Férfi-társadalmunkban a sirás a gyengeség jele. Pedig, ha tudnánk sírni, sokkal tovább élnénk. Lásd a sok infarktust, gyomor- és bél problémákat középkorú férfiaknál.

Jézus *szelíd* volt. A pislákoló mécsbelet nem oltotta ki. Mindig ezzel a szelídséggel fordult a bűnösök felé. Nem letolta őket, hanem közel engedte magához, szeretetével vonzotta. Nem azt mondja Zakeusnak „Na, te gazember, ideje lenne már megtérned, vagy elkárhozol! Zakeus, ma a te házában kell megszállnom.” Zakeus megérzi Jézus szeretetét, és anélkül, hogy mondaná neki az Úr, megtér.

Boldog, aki szembe mer nézni az igazsággal akkor is, ha ez megmutatja az ő gyengeségét, hibáit. Egy helyen ezt olvastam: Az ember legtöbbit nem másoknak, hanem magának hazudik.

Boldogok az irgalmasok. Nehéz felülmúlnunk a bosszúvágyat. Lásd az amerikai akció filmeket. Az igazság helyreállítását a vétkes megölésével valósítja meg. Mi nem teszünk ilyet, de azért sokszor veszünk elégtételt. Ősi kínai mondás: „Aki bosszút áll, az két sírt kell, hogy ásson.”

Boldogok a tiszta szívűek. Ez jelentheti azt számomra, hogy meglátom a másikban a jót. Egyik helyemen egy munkatársunk, ha valakinek a hibájáról beszéltem neki, mindig hozzátette, hogy ő milyen jót lát abban a testvérben.

Boldogok a békességszerzők. Egy családterapeuta mesélte, hogy a terápia után azt mondta neki az egyik fél. „Először mérges voltam, mert nem álltál mellém.” Ugyanezt elmondhatta volna a másik fél is. Én hányszor csinálom azt, hogy az egyik fél mellé állok. Így nem segítem a két fél kibékülését.

Boldogok, akiket üldöznek az igazságért. „Kárpátaljai vértanúk” címmel készült egy dokumentumfilm a kárpátaljai görög katolikus egyház kálváriájáról.

Sztálin elhatározta, hogy megszünteti a görög katolikus egyházat, és beolvasztja az ortodox egyházba. Tervét végre is hajtotta. A görög atyák nagy része inkább vállalta a halált, mint a hittagadást. Sorsuk Szibéria, vagy halál.

Az egyik görög atya miután őt halálosan megsebesítette a táborban az orosz katona, ezt üzenté haza: „Szeretem Micikét és a gyerekeket, de Krisztust még jobban.” A görög egyház ma él és virul, a Szovjetunió pedig szétesett.

Ma a társadalomban sok esetben a darwini logika működik. A nagy, az erősebb, uralma alá hajtja a gyengét. Jézus a nyolc boldogságban egy egészen más országot ígért. Itt a kicsik, a gyengék, az elesettek állnak az első helyen.

Kérdés: Te ezért az országért dolgozol, hiszel benne?

Kérjük Jézust, hogy szembe tudjunk menni a társadalomban jelenlevő darwinizmussal, amely megfertőzi a fejlett államokat. Tudjunk szakítani az erősebb törvényével.

Andor atya

„A gyermek legnagyobb boldogsága az, hogy szeretik”

(Don Bosco)

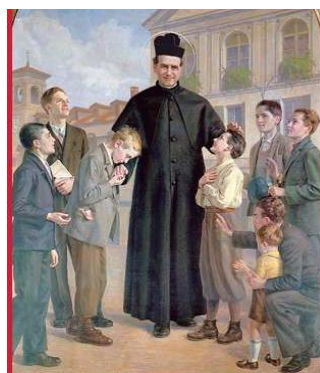
Miért pont Don Bosco?

Iskolánk védőszentjére, Bosco Szent Jánosra január 27-én, szentmise keretében emlékeztünk, ahol lehetőségünk volt együtt imádkozni iskolánkért, pedagógusainkért és diákjainkért.

Don Bosco szeretetteljes módszerét alkalmazva, családi hangulatban folyik nálunk a tanítás, tanulás. Ez egy megelőző módszer a jóra nevelésre, a rossz megelőzésére. Szerető gondoskodással arra törekszünk, hogy a ránk bízott gyerekek lelkiükben, szellemükben, testükben egészséges felnőttek váljanak.

Célunk, hogy a tanulókkal olyan emberi értékeket közöljünk, amely egész életüket meghatározza. A nevelés legfőbb eszköze a nevelő személyiségéből áradó sugárzó szeretet, s ezzel elnyerni a gyermek bizalmát. A családi szellem szeretetet közvetít, mely bizalmat eredményez, hogy tanítványaink beszéljenek, megnyiljanak felénk.

(Manapság otthonainkban ezt egyre nehezebb megvalósítani, mert a párbeszéd helyett, csendben kell maradni: a TV-vel „beszélgetünk”.)

Don Bosco, mint az imádság embere, megmutatja nekünk, hogyan kell az üdvösség útját járni. A kegyelmi élet növekedése szempontjából nagyon fontos, hogy a családi- és iskolai nevelés összhangban legyen. Nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy – elmélyült hittel – nevelői hivatásunkat szolgálatként teljesítsük.

Törekszünk arra, hogy a Szentlélek kegyelmével és erejével, Bosco Szent János példáját követve – a szelídség és a szigorúság kellő mértékét alkalmazva – mindig az igazságot tanítsuk. Az Úr kegyelmi fényéből merítünk és kérünk kellő erőt és egészséget, hogy mindennapi áldása kísérje munkánkat. Ebben segít nekünk plébánosunk, László atya is, aki lelkünket gondozza, fáradságot nem ismerve támogatja iskolánkat.

Hálát adok a Teremtőmnek, hogy pedagógusként a Mindszenty iskolában szolgálhatok, Jézus példáján keresztül gyakorolhatom nevelői hivatásomat.

*„Legyetek a gyermekekkel,
előzzétek meg a bűnt ésszel,
hittel és szeretettel legyetek
szentek és szentek nevelői.
Vegyétek észre a gyermekeink,
hogyan szeretjük őket” (Don Bosco)*

Ujpesti Gizella

Február 6-án **Senior imaklubunk** a párkányi templomban tartotta összejövetelét. Dr. Fóthy Zoltán plébános úr szeretettel fogadta csoportunkat, röviden bemutatta a késő barokk épületet, majd egy kis írott összeállítást kaptunk, amiből bővebben is megismerhettük a Szent Imre herceg tiszteletére épített templomot.

Az esperes úr rövid imádságra, majd litániára hívott valamennyiünket. (Örömünkre néhány párkányi testvérünk is eljött, mert a vasárnapi misén kihirdették, hogy Esztergomból vendégek érkeznek.)

Az atya előadásának középpontjába a csendet állította: a csönd erejét, fontosságát, a csönd megtapasztalásának óriási jelentőségét igyekezett körbejárni számos, olykor napnál világosabb, kézzelfogható, máskor elgondolkodtató példák sorával.

Modern világunk egyre csillogóbb-villogóbb, nyüzsgőbb, hangosabb, és ha ez a zaj csak egy kis időre is megszűnik, és csend lesz, a mai, Isten nélküli ember nem találja a helyét, rosszul, nyomasztóan érzi magát, egyszerűen nyomasztja a csend. Pedig elcsöndesedés nélkül az ember nem tudja megérteni önmagát, nem tud megváltozni, nem tudja meghallgatni, szeretni a környezetét.

Csönd nélkül nincs nyugalom, belső béke, harmónia. Ahogy Sarah bíboros mondja – akinek gondolataira többször utalt Zoltán atya – „... az élet csöndes kapcsolat az ember bensője és Isten között. A csönd feltétlenül szükséges ahhoz, hogy meghalljuk az Istent... Isten a csöndben cselekszik.”

Az apró csöndek óriási jelentőségét hangsúlyozó előadásban Zoltán atya egyszer csak mosolyogva ránk nézett, és szelíd nyomatékot adott annak, hogy ne felejtsük, az öregedő ember éjszakai nem alvásának ideje nem csak a bosszantó, nyugtalan forgolódás lehet, hanem az Istenhez fordulás csendje is.

Az atya szólt helyi kezdeményezéséről is, hogy a szentmisében az Úrfelmutatás alatt, Urunk jelenvalóvá válásakor a párkányi templomban nincs csengetés. Jézus meghitt csendben lép közeink.

Az előadást, és azt, hogy itt lehetünk egy hosszabb áldás elmondásával köszöntük meg. Álljon itt belőle az első versszak: *„Áldott legyen a szív, mely hordozott, / és áldott legyen a kéz, mely felnevelt. Legyen áldott eddigi utad, / és áldott legyen egész életed.”*

Párkányi látogatásunk második része a szentmise volt. Eredetileg csendes, hétköznapiak terveztük, de haláleset miatt gyászmise lett. Megtelt a templom, ragyogtak a lámpák, Imi ministrált és felolvasott, mindenki egy szívvel, hangosan imádkozott, asszonyok, férfiak zengték az énekeket. A Béke fejedelmével zártuk az imádságos együttléteket.

NY. M.

**„Mert ha még nótán nem könnyeztél,
Szívedből sohasem szerettél.”**

Ezzel a mottóval tartottuk nóta-délutánunkat a Magyar Kultúra Napján a Mindszenty iskola aulájában. Szladik Tibor zenetanár nagyszerű novemberi koncertje után felmerült az ötlet, mi lenne, ha harmonikaszóra énekelne is a közönségünk...

Tibor vállalta ezt, hiszen sokoldalúan és sok helyen zenélt már, ez is beleillett profiljába. A technikai háttér egyeztetése után jött a nehezebb feladat, a rengeteg közismert nótából, népdalból mi is kerüljön be a szűk 2 órányi műsorba?

Listákat váltottunk egymással, szövegeket egyeztetünk, végül is mintegy 50 ének mellett döntöttünk.

Mivel a Magyar Kultúra Napján került sor az „énekóra”, szóvá is tettem beköszöntőmben, hogy a magyar nóta kicsit lenézett/lesajnált műfaj sokak szemében. Természetesen nem is tetszhet mindenkinek minden műfaj.

A jelen lévő mintegy 80 ember más véleményen volt, hiszen minden műfajban lehet szépet, szívet-lelket felemelő műveket alkotni. Sok nóta szövege is különösen szép, tömör, gyönyörű megfogalmazás. Szinte mindenki énekelt a kiváló, művészi harmonika kíséret mellett. A szöveggel sem volt baj, hiszen a megbeszéltek szerint mindet ki is vetítettem. Ekkora felnőtt dalárda még nem énekelt a Mindszenty iskolában!

El is mondtam, hogy énekkarunk állandó létszám-gondokkal küzd, itt meg mennyi jó énekhangot hallani! (Sajnos, a szentmiséken sincs ilyen szép énekítés, mint aznap ott volt.)

Mivel Petőfi jubileumi év is van, három megzenésített versével kezdtünk, a legvégén pedig – fájdalommal gondolva a szomszédos háború elszenvedőire – a Béke fejedelme című énekelt imával zártunk.

Néhány szám erejéig Nagyvári Lajos, énekkarunk harmonikása is bemutatkozott. A „hivatalos” rész után még többen maradtak, kíváncságműsor keretében még sok szép dal előkerült, és mintegy órányi ráadás után lett vége e hangulatos délutánnak.

Már a helyszínen többen kérdezték, mikor szervezzük a következő, hasonló alkalmat? Lehet, hogy húsvét után újra megpróbáljuk...

Alapítványunk

Kuratóriumunk (László atya, Hengánné Gogola Gabriella és jómagam) már többször találkozott, egyeztetett alapítványunk felélesztéséről, működéséről. Mivel plébániai alapítványról van szó, természetes, hogy leginkább plébánosunk látja át a gazdasági és egyéb vonatkozásait, különös tekintettel az alapító okiratban megfogalmazott célkitűzéseinkre.

Pénzügyi vonalon van két (örökölt) szerződésünk, ami a belvárosi templom tornyában elhelyezett eszközök bérleti díjából támogatja alapítványunkat. Terveink szerint a sírhelyek rendezésével (adategyeztetési felhívásunk) párhuzamosan, ezek díjait is az alapítványunk javára könyvelnénk el – ez már jelentősebb összeg. Számítunk híveink adományaira is – máris érkezett egy tétel.

A Munkaügyi Hivatal (Foglalkoztatási Hivatal) támogatásával – 3 havi bér utalásával – alkalmazottat vett fel alapítványunk Gál Gyula személyében. Feladata: általános karbantartási, ügyintézési munkakör, hiszen két templomról, két plébániáról, vegyes tulajdonú kápolnáinkról kell gondoskodnunk, van mire figyelni.

Harmai atyától át kellett vennünk egy csomó adminisztratív teendőt is, most éppen a toronybérleti szerződések és az alkalmazott szerződésével kapcsolatban rengeteg feladat adódott, amit könyvelőnk, Horváth Katalin, családok közösségünk tagja intéz.

Az idén tehát éledezik az alapítványunk is, a működésünkről folyamatosan tájékoztatjuk híveinket, hogy látható legyen, miért is számítunk híveink támogatására, és azt mire fogjuk fordítani.

Egy másik, eltűnt alapítvánnyal (Esztergom Város Kálvária Alapítványa) kapcsolatban is hasznos volt a „nyüzsgésem”. Mint többször írtam már róla, ezen alapítvány a bejegyzett tulajdonosa a kálvária-szerpentin területének.

A tulajdonviszonyok rendezése nélkül nem lehet mit kezdeni vele. Dr. Alberti Péter alpolgármester úr vette kézbe az ügy kibogozását, bizakodunk, hogy végre sikerül is megoldani.

Nyitrai László

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

A Rózsafüzér Társulatunk 2022. évi beszámolója

Társulatunk jelenlegi létszáma 27 fő. Az előző évhez képest két imádkozó testvérünk az örök hazába költözött. Hiányukat érezzük. Két idős testvérünk már nem tud részt venni a közös imádságokon, de tartom velük a kapcsolatot. Nagy örömeinkre szolgál új tagunk imádságos részvétele.

A titokcserék legtöbbször a templomban történnek. Ilyenkor közösen elmondjuk a rózsafüzért az aznapi titkokkal, imádkozunk és énekelünk. Aki nem tud részt venni ezeken az alkalmon, annak személyesen viszem el a titkot.

Az év során kétszer, a húsvéti és karácsonyi titokcserék alkalmából szerény ajándékokkal teszem szebbé az ünnepvárását. Isten segítségével a tavalyi évben zárandokúton vettünk részt Szegeden, 16 fővel.

A helyszínen a püspök atya személyesen fogadott minket. A felemelő ünnepi szentmise, a különböző programok megtekintése mind-mind maradandó élményt és feltöltődést hoztak.

Itthon maradt testvéreinknek szerény ajándékot hoztunk, kifejezve, hogy gondolatainkban velünk voltak. Erről a zárandokútról az Élő Szigetben már korábban, részletesen beszámoltunk.

Továbbra is közösen imádkozunk a titokcserék alkalmával, a szentmisék előtt és a szentségimádásokon. Szeretettel várunk társulatunkba új tagokat is!

Társulatunk pénzügyi beszámolója:

BEVÉTELEINK

2021. évi maradvány:	263.375,- Ft.
2022 évi önkéntes hozzájárulás:	128.800,- Ft.
Összes bevétel:	392.175,- Ft.

KIADÁSAINK

Működési kiadás :	8.670,- Ft.
Egyéb kiadás:	167.615,- Ft.
Támogatás:	5.000,- Ft.
Összes kiadás:	181.285,- Ft.

MARADVÁNY (2022.12.31.): 210.890,- Ft.

Ezt a maradványt közösségünk zárandokújtára és működésünkre szeretnénk fordítani, melyhez kérjük Isten áldását és segítségét!

Szendró Péterné

A Szent Anna Plébánia Szent Ferenc Karitászcsoportjának beszámolója a 2022. évről

Karitászcsoportunk már hosszú ideje zárva tart, mivel a plébániai összevonás és a karitászcsoport terem felújítása megnehezítette ezt, azonban, a körülményekhez képest próbáltunk segíteni a rászoruló családoknak és idős, beteg egyedülállóknak.

Az év elején, a Betegek Világnapján imádkoztunk beteg testvéreinkért az esztergomi kórház beteglátozó csoportjával a Belvárosi templomban. Részt vettünk a Marista testvérek esztergomi házában 20. évfordulójára szervezett közös ünnepségen és konferencián.

Szent Erzsébet napján kiosztottuk a megáldott Szent Erzsébet kenyereket, majd november 20-án megújult a csoportunk, amikor is régi és új tagok tettek fogadalmat, elköteleződve szolgálataink mellett.

A bajóti régió esztergomi központjában segítettünk a kárpátaljai menekültekkel kapcsolatos feladatok ellátásában, illetve anyagilag és tárgyi adományokkal is támogattuk őket.

Az év során, húsvétkor élelmiszersomagokkal segítettünk 45 családnak, összesen 150.000,- forint értékben, összesen 300 db kukoricakonzervet osztottunk ki a rászorulóknak.

Karácsonykor pedig ismét élelmiszersomagokkal, illetve vásárlási utalványokkal próbáltunk segíteni 190.000,- Ft értékben összesen 43 családnak.

Csoportunk a plébánia életében is igyekszik aktívan részt venni, a májusi Szent Flórián misét, Rozália kápolna búcsúját, októberben pedig a szüreti misét és az ezek után következő agapékat csoportunk szervezte.

A kápolna és a hozzátartozó kert gondozását is mi láttuk el. Az adventi, roráté szentmisék utáni reggeli készítését vállaltuk.

Az alábbiakban közöljük a Karitászcsoportunk 2022-es zárszámadását.

BEVÉTELEINK

Maradvány 2021-ről	315.875,- Ft.
Szent Antal persely	86.040,- Ft.
Egyéni adomány	271.770,- Ft.
Összesen	673.685,- Ft.

KIADÁSAINK

Élelmiszer	396.720,- Ft.
Gyógyszertámogatás	95.900,- Ft.
Egyéb	25.200,- Ft.
Összesen	517.820,- Ft.

MARADVÁNY 2022.12.31-én: 155.865,- Ft.

Mindezek felül 2 fő kapott a Főegyházmegyétől fejenként, havi 5.000 Ft gyógyszertámogatást.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden kedves Testvérünknek, akik imáikkal, munkájukkal, anyagi támogatásukkal, illetve bármilyen módon is hozzájárultak karitászcsoportunk munkájához. Isten fizesse meg bőségesen mindenki segítségét!

Szent Ferenc Karitászcsoport

Generációk imakapcsolata

Egyházközségünk életében a hitélet, az egymásra figyelés erősítéséért **ima-akció**t kezdeményeztünk.

1. Ennek lényege, hogy a jelentkezők – anonim módon – egy másik személyért, családért, közösségért imádkoznak két hónapig. **Jelentkezés két hétfőig: febr. 11-12. és febr. 18-19. (újságunk megjelenésekor még lehetséges!)** a templomban hátra kihelyezett kisasztalnál, az ott leírt, a plakátokon megadott módon.

2. A bejelentkezett, imát vállaló idősebbek (70+) és a fiatalabbak (50-) **nagybőjt első vasárnapján (február 25-26.)** az egyik szentmisén (bármelyiken lehetséges!) kihúznak egy cédulát a másik korosztályból, és az azon található emberért/családért **OTTHON** imádkoznak.

Az általunk ajánlott (kért) ima: **egy tized rózsafüzér he-
tente**, amit természetesen szabad túlteljesíteni. Tehát: **a követ-
kező hétvégén már indul az imaszolgálat a nevek kihúzá-
sával, az oltárra kitett dobozokból.**

3. Húsvét után, egyik vasárnap délutánra tervezzük az anonimitás felfedését, aminek formájáról majd időben tájékoztatjuk híveinket.

**Imaszolgálatunkkal is erősítsük közösségünk lelki hát-
terét, és az se baj, ha a generációk kicsit közelednek egy-
máshoz!**

NY.L.

Adj békét, Uram!

Gondolatok februári imaóráinkból

... **BÉKE!** Napjainkban jámbor óhajnak tűnik. A józa-
nabbak szava túl gyenge a kardcsörtető, a világhatalmak által
befolyásolt intézmények, a megvásárolt politikusok tevékeny-
sége ellen.

A zsebhítűek – én magamban így nevezem, a megalkuvó,
pénz- és hataloméhes embereket –, akik épp a saját érdekük,
vagy megbízóik érdekeit követve irányítják a világot, nem
törődnek azzal, hogy a szakadékba menetelünk – mármint az
egész emberiség! Ezt nem hajlandók észrevenni, felfogni.

Szívesen mondanám, hogy hagyjuk a politikát – legalább
ebben a körben –, de a bőrünkre megy mindez, az életünkről
van szó! A keresztény embernek pedig kötelessége szóvá tenni
a dolgokat, különösen is, ha mindezzel keresztény értékrendün-
ket is folyamatosan támadják.

A kereszténység a legüldözöttebb vallás napjainkban,
nem tűrhetjük szó nélkül...

...Ha a nagyhatalmi logika szerint haladunk, egyre jobban
belekeveredünk a háborúba. Istent száműzte önző világunk, így
igazi békére nincs esély. Jézus nem is a világi értelemben ígérte
a békességet követőinek.

Azt mondta: „*Békességet hagyok rátok. Az én békémet
adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne
nyugtalanokdjék a szívetek, s ne csüggedjen.*”

De valóban, azt is mondta: „*Azt gondoltjátok, azért jöttem,
hogy békességet hozzak a földre? Nem – mondom nektek –,
hanem inkább meghasonlást.*”

Ezen meghasonlás oka pedig éppen Jézus elfogadása,
vagy elutasítása, tagadása. Az Őt elutasítók valóban csak meg-
hasonlást és ellentéteket szítanak, generálnak.

Mindezt látva, megértve, mi csak ragaszkodjunk Krisz-
tushoz, keresztény értékrendünkhöz!

Papirosbéke

A papírokon már rég béke van.
Rajtuk az írás már meg is fakult.
De mindez nem ér semmit, míg a múlt
Háború okai még egyre visszajárnak,
Mint éjféli, rémes, kísértő árnyak,
Féltékenység, irigység, gyűlölet,
S száz más rossz, mi ezek nyomán jöhet.
Nincsenek már győzők és legyőzöttek,
Mert ezen rémek mindenkit legyőztek.
S bármerre tekints:
Köztük egynek is nyugodt perce nincs.
Egyet veszettek el mindannyian: Krisztust,
S mit Ő hozott, a szeretet parancsát;

És igaz béke nem is lesz a földön,
Míg ezt meg nem tanulják, s meg nem tartják.
A világnak nincs is más menedéke,
Mint a krisztusi szeretet és béke.

(Dobos Ferenc)

**Őrizd nyelvedet a gonoszástól, s ajkadat az álnok be-
szédtől! Hagyd el a rosszat és válaszd a jót, keresd a
békét és járj a nyomában! (Zsolt 34,14)**

Röviden...

- Február 6-án 8.30-kor – ahogy minden hónap 6. napján – Mindszenty József bíboros atya sírjánál tartotta a szentmisét Szerencsés Zsolt atya. Öröme szolgált – ebben a jelenlétük is osztoztak –, hogy ezúttal mindszentys diákok is jelen voltak a bazilika altemplomában, a felső tagozatból. Szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe ezen szentmisét, ahol mártír sorsú bíborosunkra emlékezünk, boldoggá avatásáért és pártfogásáért imádkozunk.
- Plébániai farsanggal közösségben köszönünk el február 17-én eme harsányabb időszakról, hogy a húsvétra készülődés jegyében, nagybőjti elcsendesüléssel hangoljuk lelkünket egyházi évünk legnagyobb ünnepére. Február 22-én, hamvazószerdán mindkét templomunkban az esti szentmisékben hamvazkodással is kifejezzük Krisztushoz tartozásunkat.
- **Nagybőjtben** minden pénteken keresztutat imádkozunk templomainkban: a Belvárosban 16.30-kor, a Kerektemplomban pedig 17.30-kor, itt a közösségeink vezetésével. A kálvárián pedig vasárnaponként 15 órakor végezzük a keresztutat, ahova a környékbeli plébániák híveit is meghívjuk – plébánosaik által.
- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra, ami legközelebb március 4-én 17 órakor lesz a Kerektemplomban.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Horváth Melissza
Lóki András
Szivek Ferenc

Elhunytak:

Járfás Istvánné, Schiebl Györgyi	84 éves
Baumann Ferenc,	85 éves
Patkó Anna	96 éves
Kürtös Istvánné, Csonka Ilona	64 éves
Kincses Sándorné, Tamás Mária	82 éves
Mihály Teréz	96 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>A kiadást támogatta:</i>	Somfainé Bernike, Dr. Bátorfi Dénesné
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vince Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. március

XVI/3. szám

Nagybőjtben járunk!

Keresztúti imáinkban különböző szemszögből, élethelyzetből gondolkodunk el erről a felfoghatatlan szeretetről: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.”

Templomainkban közösségeink vezetik az imát, a kálvárián pedig szélesebb körben, más közösségek tagjaival együtt imádkozunk. Különleges volt, amikor a Szegénygondozó Nővérek lelkigyakorlatoisaival együtt elmélkedtünk. Legutóbb pedig nagyon sokan kísértük Jézust a szenvedés útján régiónk karitászcsoportjainak a részvételével.

Ezen imaalkalmak segítenek értelmezni és elfogadni a saját keresztjeinket is. Vegyük hát fel azt, amit Mesterünk nekünk szánt...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Nagyböjti utunk felénél tartva érdemes időt szakítanunk arra, megálljunk egy kis időre: visszatekintsünk, hol tartunk elhatározásainkkal, hogyan alakult imaéletünk, de legfőképpen Istennel való kapcsolatuk ebben a szent időszakban.

„A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat.” (Joel 2,13) A nagyböjti időben is akkor tudunk igazán lelki életünkben előre haladni, ha a külső cselekedeteinkkel nem helyettesítjük, hanem elősegítjük szívünk formálódását. Ehhez időnként fel kell hagynunk a megszokottal, el kell indulni olyan úton, amit nem mi választunk, hanem az Isten tervezi számunkra.

Jézus böjtölésének és megkísértésének színhelye a puszta volt. A puszta, amely kietlen, terméketlen, elhagyott, veszélyes vidék... - szívünk mélyén nem oda vágyakozunk.

A mindennapok forgatagában, a hétköznapi teendők során a napi rutint követjük: családjunkban, vallásos életünkben a megszokások biztonságot adnak, tudjuk, mikor hová kell menni, mit teszünk, mi fog történni, szinte percre pontosan igyekszünk berendezni, kontrollálni életünket, észrevétlenül mi leszünk életünk, saját életünk ura...

De ahogy „a Lélek a pusztába vitte Jézust” (Mt 4,1), ha hagyjuk, minket is elvisz, hiszen a megújuláshoz nekünk is szükségünk van az ott töltött időre.

Az ideai nagyböjtben engedtem, hogy elragadjon az ÚR a „pusztába”? Oda, ahol megtapasztalom kiszolgáltatottságom, szegénységem, gyengeségem és szembesülök bűneimmel; ahol nem tudja a saját világom túlharsogni Isten hangját, ahol előtörnek a szívem mélyén rejtőző fájdalmak, és ahol ezeket kihasználva a kísértő félelmetes erővel igyekszik rávenni a széles útra... Ezekben a helyzetekben nem marad más támaszunk, mint az élő Isten. Jézus Isten szavával győzte le a kísértőt – nekünk is ezt az utat kínálja.

A pusztában, ahol semmit nem érnek emberi megoldásaink, végre helyet tudunk adni a Mindenhatónak, és a puszta, ahogy az Ószövetségben, úgy életünkben is az Istennel való találkozás, a csodák és a szövetségkötés helyévé válhat! Jézus példájából tudjuk, hogy a feltámadáshoz a szenvedésen át vezet az út: bízzunk az Úrban, hogy a pusztai lét megtapasztalása elhozza számunkra is a „feltámadást”, szívünk megújulását!

Lesták Zoltán
állandó diakónus

„Küldelek én, s megáldlak én, csak menj és hirdesd szavam”

Születésnapot ünneplünk. Született: 2008 februárjában. Apja neve: Nyitrai László, mégis Élő Szigetnek hívják. Betöltötte a 15. évét, és már a 16. év második számát tartom a kezemben. Kicsit elkéstem az ünnepléssel, tortát, virágot sem vettem, pedig lenne kit köszönteni, hiszen az „apa” gondoskodása nélkül nem ünnepelehetnénk. Így indult a plébániai értesítőnk:

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. február
1. szám

Közösségünk havonta szerkesztett plébániai értesítőt jelent meg, ami rólunk szól. A címválasztás nem véletlen, szeretnénk szekularizálódott világunkban a hit, a szeretet, az összetartozás, az egymásra odafigyelés élő szigetévé válni!

Újságunkban beszámolunk eseményekről, kiscsoportjaink tevékenységéről, közösségünk éledezéséről, megvalósult és tervezett programjainkról, építkezéséről...

Milyen nagyszerű dolog, hogy a vállalt feladatait most is megvalósítja, ennyi év eltelté után. Természetesen változások is történtek. Ma már nem egy plébánia életére fókuszál, hanem Esztergom-Városi Plébánia néven a Szent Péter és Szent Pál-templom közösségének életét is követi.

Az első számból idézek Nyitrai Lászlótól: „Mikor elváltam a világi elnöki tisztséget, jeleztem, hogy leginkább hit-életünk fejlesztésével, közösségépítéssel szeretném szolgálni a Szent Anna egyházközséget. Antal atyával megbeszéltem, hogy közösségünket időszakosan tájékoztatni fogjuk a fontosabb eseményekről, a testület munkájáról, terveiről. Amit most a kezében tart a kedves Olvasó, ezen plébániai értesítő első száma. Mindig meg fog jelenni, ha közösségünket érintő fontosabb esemény, fejlemény vagy megosztandó gondolatok ezt indokoltá teszik.”

A 13. születésnapra ezt írtam: „Azóta eltelt 13 év. Saját életünkben is hosszú idő. Örömök, bánatok, fájdalmak, betegségek, kisebb-nagyobb gondok, megváltozott életkörülmények. Egyházközségünk tagjai közül sokan váltak „alkalmi újságíróvá” ezalatt az idő alatt. Életkortól, nemtől függetlenül.

A havonta megjelenő „értesítőben” beszámoltak napjaikról, élményeikről, a közösségünkben megéltékről: keresztlőről, elsőáldozásról, bérmálkozásról, napközis táborozásokról, közös zárandoklatokról, jubiláns házások miséjéről, együtt töltött vidám délutánokról, templomunkban tartott rendezvényekről és felsorolhatatlanul sok eseményről. Olvashattunk plébániánk gazdasági eredményeiről, a templomunk felújítási munkáiról”

A havonta megjelenő „értesítőre” ezek a gondolatok most is helytállóak. Megfogalmaztam azt is, hogy miért fontos nekem az Élő Sziget: „Az Élő Szigetben bizony nagyon színvonalas írásokat olvastam és olvasok most is. Ennyi idő alatt sok „szerző” segítette, hogy naprakészen, izgalmasan jussanak el hozzám a plébániai közösségek hírei. Leginkább az fog meg, amikor idősebb társaink az emlékeikről is írnak. Régi roatókról, karácsonyokról, a búcsúkról, amikor nem szétaprózódott

közösségek működtek, hanem egy nagy közösség: a plébánia hívei.”

Ugyan a kezemben tartott XVI/2. számra nem került rá, hogy ünnepi szám, de mi ünnepeljünk! Szeretettel köszöntök mindenkit, aki lehetővé teszi az Élő Sziget megjelenését. Talán megbocsájtják nekem, hogy nem nevesítem őket. Mindenkire kérem a Jóisten áldását:

**„Találjon Rád Isten áldása minden új napon!
Angyalok őrizzenek utadon, bármerre jársz!
A menny világossága ragyogjon Rád,
és töltsd meg dallal szívedet!
Találjon Rád Isten áldása minden új napon!”**

Senior imaklubunk estje

„Szentségeken keresztül Isten kegyelme működik”

Készültem a Senior imaklub március 6-i rendezvényére, mert tudtam, hogy Balogh Attila atya, az Esztergomi Szeminárium augusztusban kinevezett rektora lesz a vendégünk. Megnéztem a fényképét, elolvastam az életrajzát. Íme:

Született Budapesten,
1970. augusztus 29.
Szentelték Esztergomban,
1996. június 15.
Káplán Bp.-Zuglóban:
1996–2009.
Plébániai kormányzó:
Budapest-Kőbánya
Szent László plébánián,
2009–2015.
Plébános ugyanott 2015–2022-ig.

Ellátja a Budapest-Kőbánya Pongrác-úti Föltámadott Krisztus templom igazgatását is 2016–2022-ig.

Helyettes esperes: Pesti-Középső Espereskerület, 2016–2022.

Az Esztergomi Szeminárium rektora 2022-től.

Protonotárius, kanonok 2018-tól”.

A hivatalos életrajz abban a pillanatban életre kelt, ahogy Rector úr belépett hozzánk. Humoros, nyitott, őszinte, közvetlen egyénisége, lebilincselő előadása nagy élménnyé vált számunkra.

Ahogy ő fogalmazott, **személyes szösszenetekkel kezdte mondandóját**. Budai család egy szem gyermekeként, református apa, anyai részről mélyen hívő nagymama (104 évig élt!) mellett ő is még átélte a 90-es évek előtti egyházüldözést.

Krisztinavárosban rendszeresen ministrált, nagyon sokat tanult az akkor káplánként működő Blanckenstein Miklóstól. Közgazdasági Szakközépiskola elvégzése után a Vízkutató és Fűró Vállalat pénzügyi előadója lett.

Időnként foglalkoztatta, hogy pap lesz. A villámcsapás-ként érkező gondolat 1990-ben az esztergomi papszentelésen érte, ahol barátaival vett részt. „Az Isten engem erre hív, nem az a kérdés, hogy mit akarok.” Elvégezve a teológiát, 13 évig Krisztinavárosban, majd 13 évig Kőbányán végezte papi szolgálatát.

Lelkipásztori adottságú, gyakorlati embernek tartja magát, amely kökemény pasztorációt, lelki életet és erre inspirálást, emberi kapcsolatok kialakítását jelenti.

Meglepte a Bíboros úr döntése, hogy a Szeminárium rektorának kinevezte azzal a megbízatással, hogy a lelkipásztorokodást át kell adni a növendékeknek. 2022. augusztusától lett az Esztergomi Szeminárium rektora.

Hogy áll ma a papnevelés ügye? - tette fel a kérdést. Amikor ő seminarista lett, 60 fő volt a kispapok létszáma. Mindannyiuk mögött volt egy élő plébániai közösség. Most 21-en vannak, bizonytalan háttér országból, nehéz családi közegből, hatalmas nagy ellenszél közepette.

Csoda, hogy ilyen közegben a Jóisten meg tudta szólítani a fiatalokat, amikor jó nevű papok otthagyták a papságot, lelki-és egyéb terhekre, kiegészre hivatkozva. Mindezek a problémák nagy gondot jelentenek. Önmagában nem elég a szemináriumi nevelés.

Rector úr nagybőjtben a környékbeli plébániákra, Tokodra és Tátra viszi hallgatóit, hogy a plébániai élet közelébe kerüljenek. A médiában való szereplés nagy károkat is okozhat, ezért rektor úr a tanrendbe iktatott egy olyan órát, ahol a jó megoldásokról hallhatnak, tanulhatnak.

Miért nincsen elég hivatás? Ószövetségi idézettel próbált rá magyarázatot adni. Mit is várunk el a paptól, és azt meg tudja-e tenni, vagy amit elvárunk, esetleg nem is papi feladat? Több példát említett: kiemelem a cserkész táborban tőle kért, fakultatív, reggel 5 órai misét, és egy keresztutat – amit egyébként bárki vezethet.

A kispapokat afelé kell erőteljesen vinnie, hogy a szentségeknek legyenek az emberei. Lássák meg, hogy a plébánián mit lehet tenni. Ő a Bosnyák téren 3 dolgot emelt ki:

1. a ministránsokkal való foglalkozást,
  2. táborok alatt végig gyóntatta a táborozókat, lelki gondozást végzett
  3. gyóntatószéki névjegykártyát vezetett be, amely a lelki beszélgetések, lelki gondozás eszközévé vált.
- A hetét éles keretek közé szorította.

Covid alatt az online közvetítések sokkal több résztvevőt vonzottak (a bőséges választék elkényelmesítette az embereket), de az ifjúság ragaszkodott a személyes találkozáshoz.

Visszaálláskor lecsökkent a hívők száma. Merre tovább, hogyan kellene egyházunkat alakítani, formálni? **A kispapoknak növelni kell a teherbírást, szemléletüket úgy kell formálni, hogy a szentségi pasztoráció kerüljön a középpontba.**

Amikor a Bíboros úr Attila atyát kőbányára kinevezte, ezt a feladatot adta: „Egyszerűen csak legyél pap. Misézz, gyóntass, keresztelej, jegyesoktatást végezz, bérnyújtásra készíts fel, látogasd a beteget.” Ebből a szűk papi szentség-kiszolgáltatásból nőttek ki a közösségek.

Mi az egyház tanítása, és mi is a pap feladata? Mi, hívek az Istennel szeretnénk találkozni. Szentségeken keresztül az Isten kegyelmét közvetítik papjaink – nekünk ez a lényeg.

Majd a nyugati egyház elprotestantizálódásáról beszélt. Nagy ajándék, hogy Magyarországon az emberek szentségekhez akarnak járulni. Három éve Bíboros úr kinevezte a fiatal papok mentorának. A havi találkozások, valamint a fiatal atyák bizalma nagy örömet jelentenek neki.

Ezután közösen beszélgettünk a papi szolozsmáról, az imakoszorúról a Szentatya nagybőjti üzenetéről. Áldással köszöntük meg a hangulatos, tartalmas estét:

„Az Úr legyen melletted, / hogy karjaiba zárjon / és oltalmazzon téged!”

No, persze a vidám beszélgetés és a finom süтик kóstolása sem maradt el.

Pazsiczky Mariann

Farsangoltunk...

Hagyományainkhoz híven idén is együtt multhatott plébániánk apraja nagyja. Az eddigi évektől eltérően a Mindszenty iskola ebédlőjében került megrendezésre közösségünk farsangi összejövetele. Kis, családias rendezvényünkhöz néhány jó barátunk is csatlakozott.

Nagyon jól érezték magukat, mert azt tapasztalták, hogy közösségünk tagjai, kortól függetlenül, barátságosak. Nagyon tetszett nekik a sok színes műsor, amikkel készültünk. Öröm volt hallani véleményüket plébániai nagy családukról! Kedves, összetartó társaságnak láttak minket, és szívesen csatlakoznának a jövőben is programjainkhoz.

Tapasztalatom szerint az elmúlt évek járványhelyzete miatt elmaradt bálók hiánya nem tépázta meg közösségünket. Úgy láttam, hogy minden résztvevő várta már ezt az alkalmat.

Olyan szomorú, hogy készülünk egy eseményre, aztán olyan gyorsan eltelik, hogy mire észbe kapunk, már csak mi maradunk, és a buli nyomai. Sajnos ilyenkor döbbenek rá, hogy a feladatok végzése közben, szinte nem is maradt idő, hogy minden résztvevővel beszélgessek.

A jó hangulaton, családi légkörön kívül fontosnak tartom megemlíteni vendégeink nagylelkű adakozását, hiszen szép számban keltek el a tombolák, aminek bevételéből karitász csoportunk a rászorulókat támogatja.

Szeretnénk köszönetet mondani minden támogatónak, aki bármilyen formában hozzájárult a bál megvalósulásához. Reméljük, jövőre ugyanitt (is) mindenkiel találkozunk!

Gálné Ancsa

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt...

Ez a hely nem Rió, nem Velence, nem Mohács. Ez Esztergom, kórusunk próbaterme! Február 10-én itt gyűltünk össze, hogy farsangoljunk.

Csodálatosan feldíszített helyiség fogadott bennünket. Zsóka volt a „tettes”, ő mindig alkot valami szépet, lehet tőle ötletet meríteni.

A svédasztal kínálata étvágygerjesztő látványt nyújtott. Jócskán fogyott az étel. Felsorakoztak itt az általunk jól ismert „pincészetek”. Díjakat ugyan nem adtunk át, de a dicséretekkel nem takarékoskodtunk.

Ugye kitalálják a folytatást? Dalolás, dalolás, harmonizáció... És még egy meglepetés: Egyik társunk, Marika jellemzően jött. Laci titkárnőjeként debütált, még egy régi írogépet is cipelt, kellett a szerephez. *Bocsánat, főnök úr!* – hangzott a régi sláger. Az előadás, a szemüveg, na meg az a cipő felejthetetlen! Megalapozta a jó hangulatot, kedvünk kerekedett táncolni.

Csoóri Sándor Farsang napi kutyabál című versében így ír:

**”De érdekes volna, / ha kutyabál volna,
s farsangnak napján / minden kutya / bálba gyalogolna.
nagy kutya is, / kis kutya is, / kit csíp még a bolha.
Komondor kényelmes, / lassú táncot ropna,
Puli Pali csárdást, / ahogy meg van írva:
sötét szőre, bozontja / a szemébe lógna.
Csau csacsacsázna, / a foxi bokázna,
a többi vén kutya meg / leülne a hóba.”**

Kutyabál nem volt, de hangulatos este igen! Köszönetet érdemel Laci, aki igazán mindent megtesz, hogy a mi kis közösségünk együtt maradjon. Így történhetett, hogy szerepelhettünk a plébániai farsangi műsorban.

Ezeket a dalokat énekeltük:

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt
Nyisd ki, babám, az ajtót!
Tizenhárom fodor van a szoknyámon
Esteledik a faluban, haza kéne menni
Hol jártál az éjjel, cinegemadár?
Nem megyünk mi innen el

Lajos kísért bennünket harmonikán. Igen terjedelmes a repertoárja, és szívvel-lélekkel muzsikál.

Hálások vagyunk érte!

Nagyon örültünk a tapsnak, amivel jutalmazott bennünket a kedves közönség. Köszönjük szépen!

Nagy László gyönyörű soraival fejezem be „szösszente-met”:

Adjon az Isten szerencsét, szerelmet, forró kemencét. üres vékamba, gabonát, árva kezembe parolát, lámpámba lángot, ne kelljen korán az ágyra hevernem,	kérdésre választ ő küldjön, hogy hitem széjjel ne düljön, adjon az Isten fényeket, temetők helyett életet, nekem a kérés nagy szegényen, adjon ügyis, ha nem kérem.”
--	---

Szentgáli Ferencné Eszter

In memoriam – Hunyadi Zoltán

2007 szeptemberében elárvult, vezető nélkül maradt templomi énekkarunk. Akkor találtuk meg Zoltán személyében új vezetőnket, akinek az irányításával 2021 szeptemberéig együtt szolgálhattuk egyházközösségünket. Karnagyunk immár az anyagi karokat „képzí és vezeti”, hiszen hamvazószerdán átlépett abba a másik világba.

Énekkarunk – aktuális tagsága és karnagya függvényében – időnként nagyon szép „produkciókra” is képes volt. Zoltán belépése nagy fellendülést hozott kórusunk életébe, hiszen hatalmas szakmai tapasztalatával a mi gyenge anyagunkból is sok szép „produkciót” varázsolt elő. Alig volt néhány alkalom, hogy kimaradt próbánk.

Hetente összejött ez a régi, baráti társaság. Zoltán türelemmel (nagy szükség is volt rá!), szakértelemmel, kemény munkával inspirált bennünket, hogy mi is tegyük oda a legjobb önmagunkat egy-egy kórusmű kidolgozásához, megszólaltatásához. Sok szép darabot tanultunk keze alatt, és sok szép élményt tudtunk adni templomunkban a liturgiához.

Kezetben még a Piliscsabai Kórustalálkozókra is elmentünk, más templomokban is énekeltünk. Persze, nemcsak a liturgikus énekeket gyakoroltuk, időnként profánabb műsorral is kiálltunk (Kerektemplom éjszakája, családi nap, farsangi bál, ...).

Kórusunk életének fontos része volt mindig is a saját összejöveteleink szervezése, ahol természetesen nóták, népdalok kerültek terítékre. Zoltán ebben is mindig benne volt, nagy örömmel tartott velünk ezen alkalmakkal.

Minden kórustagunknak – de talán sok testvérünknek is – felejthetetlen élményeket nyújtott ez a 14 év, amíg velünk lehetett.

Az egész közösségünk nevében megköszönjük az Úrnak, hogy Zoltán velünk lehetett, itt szolgált! Adjon az Úr neki békét, alkalmazza Őt az angyalok kórusánál, hogy odaát is dicsérhesse Istent – a miénknél egy kicsit jobb kórus élén!

**Requiem aeternam dona ei, Domine,
et lux perpetua luceat ei!**

**Gyászmiséje a Kerektemplomban
március 25-én, szombaton 16 órakor lesz,
amit a család régi barátja,
Beer Miklós püspök atya celebrál.**

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Imádkozó egyházközség!?**Generációk imakapcsolata**

Kellemes meglepetést okozott, hogy viszonylag sokan bekapcsolódtak ötletünk megvalósításába, az egymásért végzett imaakcióba. 25-25 fiatalabb, ill. idősebb ember, család, csoport végzi ezt a közösségépítő imaszolgálatot.

Az ötletet „kölcson vettük”, de jónak, hasznosnak gondoltuk, ezért is László atyával egyeztetve belevágtunk. A meghirdetés nem a legjobban sikerült, de a végére mindenki értette a „feladatot”. A korhatárok megállapítása sem volt a legszerencsésebb, mert a középgeneráció most kimaradt...

No, de sebj, legközelebb már – a tanulságok összegzésével – körültekintőbben szervezzük a következőt. Mert bízunk az „akció” sikerében, és biztosak vagyunk a lelki hasznában.

Még pünkösöd előtt – egy kis összefoglaló keretében – az is ki fog majd derülni, hogy értünk ki imádkozott. Azt már tudom, hogy én kiért teszem ezt – azóta másképp is nézek a „védencemre”...

Azt gondolom, valamennyi bekapcsolódó fontos lépést tesz közösségünk erősödése érdekében!

NY.M.

Kálvária – fejlemények

Az elmúlt hónapban több dolog is elindult, amiről értesültem, megosztom olvasóinkkal.

A Kálvária kápolna felújítása halad a maga útján, jelenleg a falak kiszárítása történik az ideiglenes tető alatt. Az esetleges (reményeink szerinti) belső felújítás érdekében Galántai Zsófia restaurátor alapos dokumentációt készített a még meglévő eredeti felületekről. Ő, Zsembery Ákos építész és Prokopp Mária művészettörténész egy tanulmányt készítettek, amit szakmai lapokban fognak megjelentetni, hogy a szélesebb közvélemény és a szakma érdeklődését felkeltsék. Természetesen a Város vezetőinek is eljuttatták a tanulmányt. Ez kiindulási alap lehet a felújításért tenni tudó és akaró emberek/szervezetek megnyeréséhez.

A korábbi felajánlás szerint hamarosan lecsereljük a kápolna kapuzatát ideiglenesre. A felújítást a Fa-míves Kft. fogja végezni. A kovácsoltvas csillár felújítását Horváth György díszműkovács vállalta. Természetesen ezek a kivitelezővel egyeztetve történnek.

A kálvária szerpentinjének a tulajdonjoga rendezését elkezdte intézni a Polgármesteri Hivatal, elképzelések szerint az eltűnt alapítvány helyett a Város lesz az új tulajdonos. Ha a jogi procedúra megtörtént, lehet tovább lépni, pl. az út kialakításához.

A szerpentin ügyét kezébe vette Zsembery Ákos, a terület kitérését intézte a Földhivatal munkatársaival, valamint a város főkertészével egyeztetet a bozótirtásról, a kivágandó és maradó fák kijelöléséről. Ez alapján árajánlat érkezik a fakivágási és eltakarítási munkákról, aminek a költségébe a hozzám érkezett adományokból közösségünk is beszáll. A Kálvária kápolna területén (munkaterületén) a bozótirtást, fakivágást a felújítást végző kivitelező ígérte.

Ákos elkezdte a stációk egyenkénti felmérését, a szükséges javítási munkákat, ami kell majd ahhoz, hogy az „örökbefogadást” is elkezdhesük szervezni.

Megköszönjük mindenki segítségét, és kérjük továbbra is, hogy városunk eme gyöngyszeme régi pompájában használható és „használt” része legyen hitéletünknek, mi több a vallási turizmusnak...

Nyitrai László

Röviden...

• **Nagybőjtben** minden pénteken keresztutat imádkozunk templomainkban 17.30-kor, közösségeink vezetésével. A kálvárián pedig vasárnaponként 15 órakor végezzük a keresztutat, ahova a környékbeli plébániák híveit is meghívtuk – plébánosai által. Virágvasárnap a tervezett Esztergomi Passió lesz a keresztutatunk a Várdombon, tehát nem a Kálvárián! Húsvét után visszatérünk az elsővasárnapi menetrendre.

• Március 24-én, pénteken tartjuk a hagyományos zárandoklatunkat Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe kapcsán. A Kerektemplom előtt 16 órakor indulunk rózsafüzért imádkozva a bazilikába, ahol a 17 órai szentmisében lelki adoptálásra is sor kerül.

• A húsvéti ünnepkör programjait **aktuálisan hirdetni fogjuk**. Ami már előre tudható, **triduumot** tartunk április 3-4-5-én. Az esti szentmisében 18 órakor a Kerektemplomban Balogh Attila atya, a Szeminárium rektora mondja a homíliákat. A **feltámasztási körmenetünket** húsvét vasárnap a 9 órai szentmise előtt tartjuk a kerektemplomi útvonalunkon.

• Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszombati Mária tiszteleti imádságunkra, ami legközelebb április 1-jén 17 órakor lesz a Kerektemplomban.

• Testületi ülésünkön László atya tájékoztatott, hogy plébániánk a Várostól 5 millió Ft-ot kapott, amit nagyrészt ingatlanjaink (templomaink, plébánia épületeink) fenntartására fordítunk. Jelentősen megemelkedtek a rezsidíjak – gáz, villany biztosítás, ... A belvárosi templom orgonáján is sürgős javításokat kellett végezni a beragadt és elnémult sípok miatt.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Bánzi Rubina Zara Pápa Nadin

Elhunytak:

Tóth Tibor	72 éves
Szénási Gábor	71 éves
Hock Ferenc	88 éves
Dr. Petőfi Sándorné, Dr. Németh Irén	85 éves
Kis Lászlóné, Nyitrai Julianna	71 éves
Vas Tibor Józsefné, Magos Éva	78 éves
Klotz József	99 éves
Pálmai László	92 éves
Takács László Ignácné, Arnóczki Ildikó	54 éves
Bátkai Gyula	85 éves
Daragics Katalin Erzsébet	80 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátorfi Dénesné
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. április

XVI/4. szám

Ilyen is régen volt! Az utolsó megjelenésünk óta annyi lelki élményben részesültünk – nemhiába, a húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe –, hogy lapunk terjedelme nem is tette lehetővé, hogy mindenről beszámoljunk! Élő Szigetünk életjeleket mutatott... Bárcsak a hétköznapokra is maradna ebből a lelkesedésből!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Szentatyánk, II. János Pál pápa 2000 áprilisában hivatalosan is megerősítette, hogy húsvét második vasárnapját, mint az Isteni Irgalmasság Vasárnapját kell megünnepelni az egész világon. Ez az ünnep 1938-ra megy vissza, amikor is Jézus egy látomásban azt mondta a most már szentté avatott Fausztina nővérnek: „Rajzolj egy képet rólam, úgy, ahogy most látsz engem, a következő felirattal: Bízom benned, Jézus! Azt akarom, hogy az egész világon lássák ezt a képet az emberek. A szívemből kiáradó sugarak azt a vért és vizet jelképezik, amelyek keresztre feszítésem napján ömlöttek. A világos sugár jelenti a vizet, mely megtisztítja a lelkeket. A vörös sugár a vér, mely életet ad nekik. Ígérem, hogy aki látja ezt a képet, nem veszik el. Már itt a földön győzelmet ígérek neki az ellenség felett, különösen a halála órájában. Én magam védem meg őt, mint dicsőségemet.” Azóta ez a kép bejárta már a világot, és egyre több templomban található meg.

Húsvét II. vasárnapján az evangélium szavaiból is ez az irgalmasság mutatkozik meg. Jézus húsvétvasárnap este megjelenik az apostoloknak, küldetést ad nekik, még pedig a bűnbocsánat szentségét. A bűnbocsánatban tapasztalhatjuk meg leginkább az Isten irgalmasságát. Ő végtelenül szeret bennünket, hiszen még a keresztdozatot is vállalta. Ez mutatkozik meg az Isteni Irgalmasság képen is.

Tamás apostol ekkor nincs velük, és talán el tudjuk fogadni a kételkedését, hiszen mi is gyakran csak annak hiszünk, amit látunk. De Jézus végtelen szeretetét mutatja az is, hogy eljön Tamáshoz, és megengedi neki a fizikai tapasztalást. Mert Jézusnak gondja van mindenkire. Ez is az Ő irgalmasságát mutatja. Mert nem akar senkit kétségek között hagyni. Neki fontos Tamás apostol és fontos az ő hite is. Erre a szeretetre Tamás nem tud másképp válaszolni, minthogy megvallja Jézust Urának és Istenének: Én Uram, én Istenem!

Jézus ezt válaszolja Tamás apostolnak: Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek. Jézus itt ránk gondol, és bennünket nevez boldognak, mert a hit sokkal fontosabb, mint a testi látás. Ez is az Ő irgalmassága. Nemcsak az apostolai részesülhetnek a látás örömeiben, hanem mi, késői keresztények is. Boldognak nevez bennünket Jézus, és azt akarja, hogy valóban azok is legyünk. Részesíteni akar az Ő irgalmas szeretetében és jóságában, hogy mindig vele együtt lehessünk.

Köszönjük meg Jézusnak ezt a nagy szeretetet, és kérjük az Ő húsvéti kegyelmét, hogy egyre inkább merítsünk irgalmasságából, és így Tamás apostollal együtt őszintén, tiszta szívvel tudjuk mi is mindig kimondani: Én Uram, én Istenem!

László atya

„Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom”

a Senior imaklub lelkinapja

A kapu pontosan 14 órakor kinyílt. A virágos, szép udvar végében lévő szoba meleggel és mosolygó nővérekkel várt bennünket, a Senior imaklub tagjait.

Március 23-án lelkigyakorlatra érkezünk a Ferences Szegénygondozó Nővérek esztergomi rendházába. Miután leültünk, megfigyeltem, hogy az ajtóval szemben lévő falon egy San Damiano-i feszület van, alatta pedig az oltáron lila lepel, égő mécsesek és gyertya, apró kavicsok és egy töviskoszorú.

Közösen énekelve kezdetét vette az együttlétünk, amely bemutatkozással folytatódott. Mindannyian elmondtuk, hogy miként kerültünk az imaklubba, vallottunk életünk állomásairól. A nővérek, Veronika, Teréz és Kinga megosztották velünk, hogy ők hogyan és mióta kerültek az esztergomi rendházba.

Ezután Kinga nővér képeket helyezett a szoba közepén lévő asztalra. Arra kért bennünket, hogy a nagybőjtre gondolva válasszunk belőlük egyet. Majd fogalmazzuk meg, hogy nekünk mit jelent a választott kép. Nagyon sok szép, tartalmas gondolatot hallottunk.

Teréz nővér szavai elrepitettek bennünket abba az időbe, amikor életünk egy-egy pontján Jézussal találkoztunk. Vajon észrevettük? Fordulópont lett a találkozás? Egy történetet hallottunk a mély hitről, amelynek főszereplője megélhette Isten csodálatos segítségét.

Veronika nővér a megbocsátás fontosságáról beszélt, szintén egy történeten keresztül, valamint a félelmeinket is megnevezte.

Kinga nővér a mindennapi keresztjeinkről szólt. Megosztotta velünk, hogy neki a San Damiano-i feszület milyen sokat jelent.

/A kereszt az örökké élő, még a kereszten is diadalmaskodó Krisztus ikonja, rengeteg szimbólumot rejt: növényi mintákat, amelyekből a kereszt életfává lesz; kagylókat, amelyek a szív és szeretet jelképei, a bennük érlelődő igazgyöngy maga Jézus. A töviskorona már nem felismerhető: az Úr feje körüli dicsfényre változott. A legfelső körben már a mennybemenetelt láthatjuk: Jézus kezét nyújtja a rá várakozó angyaloknak, leges legfelül pedig egy félkörben Isten áldó keze van mindannyiunk felett.

A XII. századból való feszület egy szír szerzetes alkotása. Nevét onnan kapta, hogy Assisiben, a Szent Kozma és Damján tiszteletére emelt templomban függött. A kis kápolna már romokban állt, amikor Assisi Szent Ferenc 1206-ban, egyik magányos sétája alkalmával betért ide. Sorsdöntő volt ez a nap: az oltár feletti ikonkereszt előtt imádkozva életre kelni látta Krisztus arcát és hangot hallott:

„Menj és állítsd helyre házamat, mert mint látod, romokban hever” – a kérés értelmezhető a kis templomra, de magára az egyházra is. Ferenc ezután elfordult a világi értékektől, a krisztusi szegénységet választva elkezdte újjáépíteni a kápolnát, amely később a hozzá csatlakozott Assisi Szent Klára és társnői hajléka lett./

Bocsánatot kérek a nővérektől, hogy csak ilyen keveset írok arról, amit mondtak. Ennek az az oka, hogy szavaik nagyon mély lelki utazást tettem. Emiatt csak töredékesen vallottam erről.

Egy kis szünet után folytattuk a lelkigyakorlatot, Kinga nővér vezette Szent Ignác-i szemlélődő imával. Kinga nővér a bevezetőjében elmondta: „Isten nagyon meg tud érinteni bennünket saját érzékszerveinken keresztül.”

Az „Áldott légy Uram”-ra Veronika nővér behozta az Oltáriszentséget. Majd Kinga nővér Máté evangéliumából Jézus vízen járását olvasta fel. Kérte, hogy első hallásra a megértésére figyeljünk. A második felolvasást próbáljuk meg szívünkkel fogadni. A két felolvasás után, így fogalmazott: „Megpróbálom Isten jelenlétébe helyezni magamat. Annak az Istennek a jelenlétébe, aki teremtett, formált, aki akarta, hogy éljek. Aki nap, mint nap találkozik velem, aki elfogad úgy, ahogy vagyok most itt. Istennek most mindent a kezébe adok, ami foglalkoztat. Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom.”

Kérte, hogy idézzük fel az evangéliumot, próbáljunk megfogalmazni egy kegyelmet Istentől, amit kérünk önmagunk számára. Ezután az evangélium jeleneteit felidézve csendes gondolkodásra készítő kérdéseket hallottunk tőle. Ezek arra vonatkoztak, hogy mi miként láttuk a történetet. Milyenek láttuk a helyszíneket, Jézust, a tanítványokat? Mit jelentenek Péter és Jézus szavai? Mi az, amit láttam, ami megérintett a történetben?

Engedjük, hogy Jézus is szóljon hozzánk. Az imáidót a „Dicsőség” elmondásával fejeztük be. Az „Áldott légy Uram” felhangzásakor Veronika nővér kivitte az Oltáriszentséget, majd 10 perces elmélkedés következett, csendben. Ekkor átgondoltuk, hogy mi hatott ránk, hol találkoztunk Jézussal, milyen volt ez a találkozás. Milyen kegyelmet kértünk és kaptunk.

Lelki napunk végéhez érkezve megosztottuk egymással, hogy mi az, ami megérintett bennünket, mi az, amit magunkkal viszünk. Jólesett nekünk, hogy a nővérek örültek a találkozásunknak. Szerintük otthonosságot teremtettünk és mély erőt közvetítettünk.

Egy csokorba szedtem Senior klubos társaim véleményét: Tartalmas délután volt, ahol lelkileg is felkészültünk húsvét misztériumára. Biztatást kaptunk, hogy merjünk hinni, ne féljünk, Jézusnál semmi sem lehetetlen. Miként kell a mindennapi megtérésünket érteni. Elvonulással, elcsendesedéssel Istenhez tudunk fordulni. Jézus kinyújtja a kezét, nyugalmat, békességet ad a szívünkbe. A hit és a bizalom jelen van életünk minden napján, a Jóisten vigyáz ránk.

Ezen a délutánon a nővérek mosolyukkal, tanításaikkal, felénk fordulásukkal elérték azt, hogy én, Kinga nővért idézve, ezt érezzem: „Földhöz tartozom, de az ég felé magasodom.”

Imafüzetünkben szereplő Ókeresztény áldással köszöntük meg a lelki napot, amely segítette a nagybőjti napok mélyebb lelki megélését, a húsvét misztériumának befogadását.

Pazsiczky Mariann

Zarándoklat a Pléhkrisztushoz

a ferences nővérek vezetésével

Nagyszerdán a Rozália kápolnától indult közös keresztutunk az esztergomiak által nagyon ismert Pléhkrisztushoz. Szeretettel vártuk a kedves híveket, hogy ezekben az áldott nagyheti napokban együtt készüljünk hitünk legnagyobb ünnepére. Isten kegyelméből sokan csatlakoztak hozzánk, nővérekhez, és nagy örömeinkre – Isten örömeire is – fiatalok és régebb óta fiatalok egyaránt velünk imádkoztak Jézus utolsó útjára emlékezve.

A mi rendünknek különlegesen kedves a keresztútjárás. Ferences Alapítóatyánk minden nővérnek meghagyta, hogy igyekezzék mindennap követni a Megfeszítettet a keresztút imádkozásával, hogy követhesse majd a Feltámadottat is, odaát a mennyben. Így nagy örömmel készültünk mi is erre a szép napra.

Egy kedves ferences szentünk, Szent Pió atya elmélkedéseit választottuk a keresztúthoz. Számomra tényleg valóságos kálváriajárás lett belőle, bár nem számítottam rá. A napokban pont ekkor fáztam meg, és a sok készülődés, meg nagy várokozás - úgy éreztem-, felőrli minden erőmet.

A Pléhkrisztushoz vezető út pedig tényleg dombos, és bár gyönyörű, hisz Esztergom egyik legszebb természeti környezetében vezet végig, mégis egyre nehezebbnek éreztem lépteimet. Jézus viszont sosem hagyja el a benne bízókat, főleg nem hagyja egyedül őket a Hozzá vezető úton, így nagyon szép Istenélményben lehetett részem. Pont a negyedik stáció felé gyalogoltunk, és nagyon mélyen bennem volt, hogy bizony néha – főleg talán most – nekem is szükségem volna Máriára, talán egy erős Simonra, vagy egy együtt érző Veronikára... Ekkor az egyik kedves nővértársam oldalba bökött, és csendesen fülembé súgta, hogy lépjek oda egy nénihez, és segítsek neki.

Gondolataim megszakadtak, és kicsit nehézkesnek is vettem a felhívást, hiszen én magam is nagyon tántorogni éreztem lépteim. Mégis furcsa nagy öröm és lelkesedés fogott el, és egy pillanat alatt az említett néni mellett termettem. Átkarolva őt együtt folytattuk az utat, amit ő kedves mosollyal és karom édes szorításával viszonzott. Nagy béke szállt rám, mégis a legnagyobb ajándékot akkor tapasztaltam, mikor rádöbentem, hogy járásom megerősödött, sokkal könnyebbnek és lelkesebbnek éreztem magam. Az egyik stációnál aggódva akarta elvenni kezét karomról, mert azt hitte nehezíti lépteim, ám én ekkor örömmel szorítottam magamhoz, hiszen tudtam, hogy nem is ő támaszkodott rám, hanem olyan volt, mint ha én magam támaszkodtam volna rá. És ez így is volt, támaszkodtam az Ő szeretetére és hitére, kedves mosolyára, a benne élő Krisztusra, aki felemelt és megerősített engem.

Nagyon hálás vagyok, hogy ezen a szép nagyheti napon együtt járhattunk Jézussal Jézushoz azon az úton, melyen Ő minket olyan nagyon szeretett. Jézus ott volt köztünk és bennünk, amiről oly sokszor megfeledkezünk. Vagy talán néha el se hisszük?!
Krisztina nővér

„Mester, taníts minket imádkozni!”

Kurzust indítottunk, havonta egy szerda este találkozunk rendházunk vendégrézsében, melynek első alkalma április 12-én volt. Családi hangulatban 15-en voltunk jelen.

A vágyunk elsősorban az, hogy találkozzunk Istennel, erősítsük a Vele való élő kapcsolatunkat a hétköznapiakban.

Ehhez segítségünkre vannak különböző imamódok és módszerek, melyekről nem csupán hallunk, hanem gyakoroljuk is, hogy ez által még közelebb kerüljünk a minket végtelenül szerető Istenhez.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Kinga nővér

Első gyónásra készülve

Négy gyermek édesanyjaként fontos számomra gyermekeim egészséges testi/lelki fejlődése. Ezért hálával és szeretettel gondolok László atyára, hiszen ő az, aki a lelki fejlődésüket olyan értékekkel gyarapítja, amelyek meghatározzák a jövőjüket.

Ennek egyik fontos lépcsőfoka az elsőáldozásra való felkészítés. Hiszem, hogy a készülődés legalább olyan fontos, mint maga az ünnep.

„*Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeketek...*” mondja Jézus, és ez az idézet a Szent Anna templomra/plébániára is igaz, ahol a felkészítés, az együtt eltöltött értékes idő, lassan egyre közelebb viszi a gyerekeket a kiskeresztől az első szentgyónásig, miközben játszva tanulnak Isten szeretetéről, irgalmáról, jóságáról, és észrevétlenül erős közösséggé kovácsolódnak.

Mi, szülők pedig csendben reménykedünk, hogy továbbadják ezt az örömteli reményt és erős hitet a következő generációnak.
Kecskeméti Melinda

Első gyónásra készültünk

Szerdán délelőtt elővettem a lelkítüköröt és kiírtam a bűneimet. Csütörtökön újult erővel mentem gyónni. Nagyon izgatott voltam. Másnap próbát tartottunk, készülve az ünnepi szentmisére. Mindenki szépen figyelt. Vasárnap fél 9-kor gyülekeztünk az iskolában, ahol megkaptuk a szép fehér ruhánkat. Felvettük, és elindultunk a templomba. Elkezdődött a mise. Nagyon jó volt abban a ruhában lenni. Kimentünk a keresztért, utána a gyertyáért, majd a kis keresztért. A mise után volt az agapé. Összefoglalva: nem volt rémisztő. *(B. Lilien)*

Amikor csütörtökön kiírtam a bűneimet, és már otthon megbántam azokat, éreztem, hogy az Isten már ott megbocsátott. Ahhoz képest, hogy azt hittem, a bűneim egy egész A4-es lapra fognak csak kiférni, csak negyed oldalt foglaltak el. Pénteken, miután meggyóntam a bűneimet, azt éreztem, mintha egy terhet vettek volna le a vállamról. Olyan felszabadultnak éreztem magam. Az Isten tényleg megbocsátott. A misén is szintén felszabadult voltam. Jó élmény volt a hívek elé kiállni és verset mondani, bűnmentesen. *(I. Bertalan)*

Zarándokoltunk

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepéhez közeledve, péntek délután a 3. osztályos diákok, akik májusban lesznek elsőáldozók, s először veszik magukhoz az Oltáriszentséget, a plébánia udvarán gyülekeztek. Csicseregve, vidáman, izgatottan várták, hogy a zarándoklat elinduljon a Bazilika felé.

László atya és a tanító nénik kérésére sorba rendeződtek a gyerekek, a szülők, s elindultunk a Duna-part felé. Mi, idősebbek alig győztük azt a gyors tempót, melyet a gyerekek diktáltak nekünk. Kérve a Kis-Duna partra, László atya kijelölte az 5 előimádkozót. Szépen, hangosan mondták a rózsafüzért, melyhez mi is csatlakoztunk.

Beérve a Bazilikába, mindenki elfoglalta a helyét. László atya röviden elmondta a gyerekeknek, hogy Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a Megváltó születésének hírüladását ünnepeljük. A szentmise keretén belül a lelki adoptálás fogalmát is letezik azok, akik vállalják 9 hónapon keresztül, hogy imádkoznak egy olyan megfogant magzatért, akinek életét abortusz fenyegeti. Kéri a Szűzanya közbenjárását a magzat megszületéséért, akit csak Isten ismer.

A lelki örökbefogadás a hit és a szeretet összekovácsolása.

A mise végén az atya megdicsérte a gyerekeket az odaadó figyelemért, részvételért. Kérjük közösségeinket, imádkozzanak az elsőáldozóinkért, kérjük Szűz Mária közbenjárását hitükért!
Vodicska Ferencné

Állóképes keresztút

„Éljük át Jézussal együtt, földi életének utolsó óráit...”

Virágvasárnapon az idei évben is bemutatásra került az állóképes keresztút a Szent Anna templomban. Már hagyománnyá vált, hogy zömében a Mindszenty iskola 8. osztályosainak közreműködésével kerül megrendezésre a keresztút, néhány esztergomi iskola diákjával kiegészülve.

A plébániával szoros kapcsolatban álló iskola lelki értékét, a közösség összetartó erejét bizonyítja az is, hogy a jelenlegi diákok mellett, volt mindszentys tanulók is szerepet vállaltak ebben a lélekemelő előadásban.

Megszokottá vált mindannyiunk számára, hogy elolvassuk a stációkhoz tartozó gondolatokat, elmélkedünk rajta. A diákok által bemutatott keresztút azonban azért is más, mint a többi, hiszen itt nem csak a szöveget hallhatjuk, hanem az egész szenvedéstörténet megelevenedik előttünk. Sokkal jobban át tudjuk érezni az események súlyát. Egy olyan tanítás ez évről évre, amely mindannyiunknak szól. Az állóképek, megható dalok segítenek minket abban, hogy átérezzük:

Jézus **értünk** szenvedett, **értünk** halt meg és **értünk** támadt fel.

Jó érzéssel és meghatottsággal tölthet el mindegyikünket, hogy a sokszor pimasz, visszafelelő kamaszok, milyen átéléssel, komolysággal mutatják be azokat az eseményeket, melyek megváltoztatták számunkra a világot.

Hiszem azt, hogy akik részesei voltak ennek az eseménynek, sokkal inkább tanúságtevői tudnak majd lenni a Feltámadottnak, hiszen ez egy különleges lelki plusz.

Köszönjük László atyának, aki nélkül ebben az évben sem valósulhatott volna meg az állóképes keresztút! A következő évig pedig: a nagycsütörtök szeretetét, a nagypéntek erejét, a nagyszombat csendjét és a húsvétvasárnapi feltámadás örömét adja meg az Isten mindnyájunknak!
Meszes Zsófia

Beszámoló a Karitászcsoport munkájáról

Lehetőségeinkhez mérten tartalmasan telt az elmúlt negyedév a karitászcsoport életében. A két plébánia egyesülését követően ténylegesen most indult el a közös karitászcsoport munka, így szükség volt az eddig végzett különböző feladatok összehangolására. A januári találkozónkat szentmisével kezdtük, majd közös imádság után vázoltam a megújult csoportunk felépítésére, szolgáltatásra vonatkozó terveket. Szintén január folyamán felvettem a kapcsolatot a szentgyörgymezői karitászcsoport, az Esztergom-Bajóti karitászcsoport régió, valamint az egyházmegye karitászcsoportjának vezetőjével és munkatársával. Jó lehetőség volt tapasztalatcserére és együttműködési lehetőségek áttekintésére.

Részt vettünk március 3-án a belvárosi templomban a keresztúton, és néhányan képviseltük a csoportot a régiós karitászcsoport keresztúton is.

Az Élelmiszerbankkal együttműködve - már sok éve - jelenleg heti négyszer, alkalmanként 15-25 családnak osztunk ételmezt a Belvárosi Plébánia-épületben. Február folyamán személyesen találkoztunk egy rövid beszélgetésre az egyedülálló és családos rászorulókkal (mintegy 70 családdal - ez családtagokkal 180 főt jelent!). Áttekintettük helyzetüket, többüknek állami, önkormányzati támogatást is tudunk javasolni, és vannak, akik nagyobb mértékben rászorulnak a karitászcsoport segítségére. A feltételeket is átbeszéltük, így most rendezettebb, szabályosabb keretek között zajlik az osztás. Néhány idősebb rászorulóknak otthonába visszük az adományt. Új önkéntesekkel is gazdagodtunk, az osztásban segítőkkel március elején tartottunk egy megbeszélést.

Az elmúlt negyedévben két ételmezt gyűjtést tartottunk, a nagybajóti gyűjtésbe a Vitéz János és a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola is bekapcsolódott. A gyűjtések során csaknem 700 kg ételmezt adományt és 76 ezer Ft pénzdíjazást kaptunk, melyből további tartós ételmezt vásároltunk. Összesen 54 csomagot adtunk át egyedülálló és családos testvéreinknek, és sikerült tartalékot is képezni, melyből egy ideig rendszeres segítséget nyújthatunk a leginkább rászorulóknak. Hálás köszönet az adományokért a híveknek és az iskoláknak!

Mivel nincs tároló helyünk, ruhaneműt nem fogadunk, de célgyűjtéssel két családnak segítettünk ruhaadománnyal, valamint gyógyszer-támogatással is beteg testvéreinknek. A ferenccs nővérekkel meglátogattunk néhány családot, akik nagy szeretettel és nagy szükségben fogadtak minket. Hosszabb beszélgetés során jobban megismertük őket, szükségüket, és sor került közös imádságra is.

Az önkéntes munkába diákok is bekapcsolódtak. Jelenleg három középiskolával van szerződésünk, az elmúlt két hónapban 5 fiatal összesen 28 óra önkéntes munkát végzett a karitászcsoportban.

Szeretettel hívunk és várunk továbbra is segítő testvéreket az ételmeztosztásba, valamint keresünk jó szándékú embereket is, akik adományokkal, adott esetben szakmukkal tudnák

nak segíteni. Csatlakozási, adakozási szándékot kérem, jelez-
zék a plébánián!

**És a legfontosabb: kérjük minden testvérünk imáját és
közbenjárását a karitás csoportért és munkájáért.**

Lesták Zoltán állandó diakónus

Imaórák...

Kedves köszöntés az elején, az invitáló plakáton egy, a témát jelző idézet, kedves gondolat, imarészlet az est tartal-
mából, költőktől, hitvallóktól... Nagyszerű közösség. Isten kö-
zelében lenni, imák, énekek, és mindezt megélni... és még sok
nagyszerű gondolattal tudnánk jellemezni a Szent Anna plébá-
niai közösség imaóráit. Nevezhetnénk úgy is „ímádságos szép-
irodalmi est”.

Sokak számára nem ismeretlenek a bevezetőben olvasot-
tak, hisz mindezt magába foglalja az az imaóra, amit minden
hónapban megtart a Szent Anna plébánia közössége a Mind-
szenty iskola aulájában, vagy jó időben, a plébánia udvarán.

Amikor legelőször meghallottam a hirdetésben az ima-
órát, kíváncsivá tett, hogy mit is takar? Abban nem volt két-
ségem, hogy Isten, Jézus Krisztus és a Szentek közelében lehe-
tek, de gondolatban többször feltettem magamnak, mi is törté-
nik ott, hogyan is néz ki?

Az egyik alkalmat megragadva, részt vettem rajta. Már az
ajtóban kedves szóval fogadtak. Kétoldalas nyomtatott lapot
kaptam, majd helytel kínáltak. Miután elhelyezkedtem, a ke-
zembe vettem és olvasni kezdtem. Közösségi imák és vallásos
énekek voltak rányomtatva. Az alkalmon nagyon sok kedves
ismerős ember volt, többek között az esztergomi templomok-
ból, iskolákból általam is ismert személyek.

Az imaórát a lelkipásztor nyitja meg az Oltáriszentség je-
lenlétében. Ezt követően a főszervező, aki az imaórát össze-
állítja és vezeti, köszönti a helyszínen jelenlévőket és a Mária
Rádió hallgatói közösségét. Nagyon sok vallásos tartalmú,
szépirodalmi vers, szöveg hangzik el, nagyszerűen felkészült
előadók tolmácsolásában, akik egyházközségünk hívei. Mindig
az aktuális tematikának megfelelő versek és részletek, a kor-
szak legnagyobb alkotóitól. Minden verset összekötő szöveg,
egy-egy szép idézet vagy ének vezet fel. Az est folyamán külö-
nösen nagy figyelmet fordítanak a helyszínen megjelent közös-
ség bevonására, ami közös énekekkel és imával gazdagítja ezt az
eseményt.

Teljes lelki feltöltődést is nyerhetünk az imaórán való
részvétellel, melyet magunkkal vihetünk és felhasználhatjuk a
következő napok során. Az alkalomnak van egy közösségépítő
„küldetése” is, a szervezők erre is különösképpen figyelnek,
sok időt fordítanak rá, mely számomra már az első alkalom
során is teljes mértékben érződött. Ószintén szólva már az első
alkalom után olyan érzésem volt, mintha több éve tagja lennék
az imaóráknak. Azóta jó néhányszor részese is voltam. Min-
denkinek ajánlom figyelmébe, aki részt szeretne venni ezen a
lelki megújuláson, Isten közvetlen közelében, szellemi felfris-
sülésben!

Végezetül szeretném megköszönni az imaórákon résztvevő
hívek jelenlétét, a verseket előadók felkészültségét, a lelkipász-
torok támogatását, valamint az imaóra főszervezőjének a példa-
értékű munkásságát! Nélküle, és segítői nélkül ez a csodálatos
alkalom nem valósulhatna meg.

Befejezésül egy szép idézetet szeretnék megosztani, amit
már az imaórán is hallhattunk:

Sík Sándor: Üdvözlégy!

*„Magasztalja én lelkem az Urat,
És Azt, akiben teljes az Ő kedve,
Akiben minden titkot megmutat,
Egyetlen szép mosollyá édesedve...”*

Szabó Bálint

Háttér munka – fejlemények, gondolatok...

- A Kálvária kápolna felújításának a kivitelezése még nem
kezdődött el az ideiglenes tetőzet alatt, viszont az épület kiszá-
rítása megtörtént. Az ajtó ideiglenesre cseréltük a javítás/fel-
újítás idejére (Fa-Míves Kft. – Schlosser Attila), a kovácsolt
csillárt pedig elvittem Horváth György díszműkovács műhelyé-
be. Árajánlatot is kaptunk a kálvária területének teljes takarítá-
sára (bozótirtás, fakivágás), de ezt nem tudjuk felvállalni. Elin-
dult a tulajdonviszonyok rendezése is, miszerint a terület a
Város tulajdonába fog kerülni. Első körben a stációk közvetlen
környezetével kell inkább foglalkoznunk, hogy ott is előbbre
léphessünk.

- „Generációk imakapcsolata” programunk befejező aktu-
sára kerítünk sort 23-án, vasárnap 16 órakor a Mindszenty
aulában. A mozgalmunkba bekapcsolódóknak ott derül majd ki,
hogy ki is imádkozott értünk. Meg is hívtunk mindenkit, akik
ezt az imaszolgálatot vállalták közösségünk hitéletének erősíté-
sére!

- Egyházközségünk egyik legrégebb összetartó közössége
az énekarunk. Ugyan új tagok nem akaródnak jönni közénk,
karnagyunk/vezető szakemberünk sincs, mégis „megbátorod-
tunk” egy kis megtorpanás után! Gyertyaszentelő, hamvazó-
szerda, két gyászmise, húsvét vasárnap: ennyi a tavaszi mérle-
günk, ahol is – többek visszajelzése alapján is – nagyon szépen
sikerült az éneklés. Botcsinálta vezetőként megköszönöm ének-
karosaink kitartását, igyekezetét, a csapat lelkesedése példa ér-
téktű egész közösségünk számára. Természetesen továbbra is
várjuk az új tagokat, még inkább új karnagyot is!

- Májusban lesz templomainkban az elsőáldozás, örömteli,
hogy a covidos idők után újra imaórát szervezhetünk a Szent
Anna környéki gyermekeinknek. Köszönöm László atya és a
mindszenty pedagógusok segítségét a betanításban és az ima-
óra lebonyolításban!
Nyitrai László

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány

2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)

5860 0575-1200 9817-0000 0000

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Jakubik Leila Jakubik Janka
Fellner Sára Misák Dániel

Elhunytak: Bagyi Márta Jolán 87 éves
Bánkuti József 81 éves
Kraszlán Gáborné, Tóth Ilona 84 éves
Galgóczi Jánosné, Nemesszeghy Irén 86 éves
Pozsonyi Árpád 80 éves
Szabó Attila 63 éves
Bánkuti Józsefné, Lovász Julianna 77 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátorfi Dénesné
Sokszorosítás: **Snori Print Vincze Nvmda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. május

XVI/5. szám

Pápalátogatás, generációk imakapcsolata, elsőáldozás, bérmálkozás készülete – megint mozgalmas időket éltünk meg. Bár egy apuka az elsőáldozási szentmise után megjegyzte: „nekem ez a templomosdi nem a stílusom...” Talán a többségünknek még jelent valamit a Krisztushoz tartozásunk!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Jézus, a világtörténelem legkiválóbb tanítómestere, három éven át éppen arra tanította a tanítványait, hogy bajok, üldözések érik majd őket, de higgyenek. Az emmauszi tanítványok mégis teljes reménytelenséggel bandukoltak. Mi, mai hívek, többnyire arra törekszünk és azért imádkozunk, hogy ne legyen bajunk. Pedig Jézus nekünk sem ígér mást, mint a tanítványoknak. Miről is van szó?

Gyerekkorunkban szerettünk lengőhintázní. Minél jobban hátra lendült velünk a hinta, utána annál jobban lendült előre. Felnőttként Jézus arra hív bennünket, hogy higgyünk abban, hogy - Isten ajándékaként - minél jobban hátra lendül velünk az élet hintája, annál jobban fog előre lendülni.

Mindszenty bíboros atya beszédeire az ország sok-sok pontján óriási tömegek gyűltek össze. Makón például 1948. május 22-én 45.000 ember éljenezte. A hinta csodálatosan előre lendült. Aztán Mindszentyt bebörtönözték, folyamatosan kínozták, megalázták és a végsőkig próbálták lejártní. A hinta a teljes reménytelenségig hátralendült.

Aztán jött az '56. Ekkor diadalmenetben vitték ki a börtönből, és az egész ország itta szavait. De nem csak az ország, hanem szinte az egész világ. A hinta még jobban előrelendült, mint korábban. Aztán jöttek az orosz tankok, és a bíboros éveken át az amerikai nagykövetség bezártságában és bizonytalan jövő tudatában élt. A hinta hátralendült.

Aztán VI. Pál pápa a világbéke érdekében kompromisszumra kényszerült, hogy a bíboros el tudja hagyni Magyarországot. Mindszenty bíborosnak le kellett mondanía a Magyar Egyház vezetéséről. A hinta így lendült előre és hátra.

A bíboros sok-sok jelentős városban éppen azért tudott a világon szerte élő magyarokkal élő kapcsolatba kerülni, mert kizárták a lehetőségéből, hogy újra vezesse a Magyar Egyházat. Azonban nem csak a magyarokkal került kapcsolatba. Kiadta az Emlékirataim című könyvét. Eddig az ideig sok vallásos országban is meghatározóan nagy tömegek lelkesedtek a kommunista eszmék vélt nagyszerűségének.

Mindszenty kijózanító tanúsága lerántotta a leplet a kommunista törekvések valódi arcáról, annak borzalmairól. Mindszenty folyamatos tanúsága megroppantotta a kommunizmus addigi ellenállhatatlannak tűnő diadalmas térhódítását. A Szovjetunió és a világkommunizmus hanyatlása feltartóztatlanul beindult. Mindszenty hintája folyamatosan hátra lendült, de utána folyamatosan egyre erőteljesebben előre is lendült. Ekkorra már nem egy kis ország, hanem az egész világ megmentésére lendült.

Isten bennünket, egyszerű híveket is arra hív, hogy higgyünk Istenben. Higgyünk a halálosan komoly és szent hintajátékban. Higgyünk abban, hogy nem a bajoktól való szabadulás a mi hivatásunk, hanem az, hogy higgyük, Isten minden nehézséget ajándékba ad, hogy általuk számtalan ember igazi és örök élete és örök boldogsága legyen a mi eredményünk és jutalmunk.

Higgyünk abban az Istenben, aki minden hátralendülést a még egyszerűbb előrelendülés elérése céljából ajándékoz nekünk, hozzátartozóinknak és általunk mindenki másnak.

Szeretettel: Andor atya

Küldj munkásokat aratásodba!

Tavaszi Papi Koronát tartott együttesen három esperes kerület: a miénk, a dorogi és a bajóti. Ezúttal a szemináriumban (Érseki Papnevelő Intézet) gyűltünk össze, Balogh Attila rektor atya vendégeiként.

A Korona témája a **papnevelés** volt, nem annyira előadás formájában, hanem a közös gondolkodás, a látószög tágitása volt a kitűzött cél. Ismeretes, hogy kevés a hivatás, fontos tehát a körülmények, a miértek őszinte vizsgálata.

A kiosztott feladatlapokat a csendes feldolgozása után aktív hozzászólásokkal, tapasztalat-megosztásokkal beszélünk meg. (Én, mint a Pasztorális Tanács civil tagja – természetesen – csak a sejtéseimet, tapasztalataimat, véleményemet megerősítendő „megfigyelőként” vettem részt az őszinte véleményformálásban.) A feladatlapon négy téma szerepelt. Ezeket és a reakciókat most röviden összegzem. Természetesen ezek az atyák szemináriumi tapasztalataival, akkori életükkel, illetve további papi szolgálatukkal kapcsolatosak.

1-2. A szemináriumi évek tanulmányai, közösségi élete hogyan/miben segített a papi szolgálathoz, illetve mi az, ami nem volt érthető, miért is volt egyáltalán?

Sok emlék/tapasztalat előjött – ezekből néhány:

Pozitívum: az ima, a lelkeség, a liturgia megtanulása, megélése, a fegyelmezett életre nevelés, néhány atyával szorosabb, bensőséges kapcsolat, barátságokból papi közösségek kialakulása, kapcsolat a kispapok és a működő papság között...

Hiányosságok, nehézségek: az oktatás túlhangsúlyozása a gyakorlat rovására, zártság, olykor nem eléggé felnőttként kezelés, a gregorián erőltetése, előforduló következetlenségek...

Attila atya a **jelen helyzet**ből említett pár szempontot: A jelentkezők többsége plébániai háttér nélküli, gyakran problémás családokból jön. A ministrálás fontos előzmény lenne, de ez is hiányzik. Fontos a mentális/fizikai erőnlét, a rendszeres sport, állóképesség, a kommunikációs képességek tudatos fejlesztése, képzés/továbbképzés, a mentorálás, a káplánok továbbképzése, a kispapok családjának meghívása, megismérsése...

3-4. A következő kérdéskör az újmisés időszakról, valamint a **jelenkori élet papi kihívásairól** szólt. A diszpozíció, az első hely, meghatározó az egész papi életre: milyen atyához, hova kerül: segítőkész, főnöktípus plébános, aktív/passzív plébánia, nagyváros/sokfalus környezet, anyagi helyzet, kiszolgáltatottság, konfliktushelyzet a „helyi hagyományokkal”...

A jelen papi helyzetet nagyon megnehezíti a nem papi feladatok menedzselése, a rengeteg ügyintézés, a rezsivel kapcsolatos aktuális nehézségek, a főegyházmegye elvárásai, felújítások, építkezések gondjai, kapcsolat a „külvilággal”...

Úgy gondolom, nagyon hasznos volt papjainknak ez a tapasztalatcsere, aminek tanulságait bizonyára hasznosítani lehet (és kell is megítélésem szerint) a papképzésben, a szemináriumi életben.

Közben a bíboros atya meghívását is megkaptam a Pasztorális Tanács következő összejövetelére, május végére, amiről majd a következő számban szintén beszámolok.

Nyitrai László

Pápalátogatás

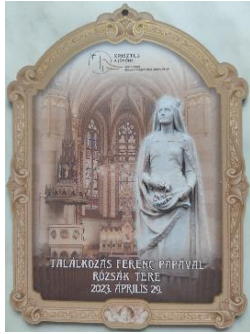
Mielőtt a világ meglelt / Ő már téged eltervezett.
 Testedet Ő alkotta, / Lelkedet Ő formálta,
 Azért vagy, mert Ő akarta.
 Áldjon meg téged az Úr / És őrizzen meg téged az Úr,
 Világítsa meg rajtad arcának fényét / S könyörüljön terajtad,
 Fordítsa tereád az Úr az Ő orcáját. / Adjon tenéked békességet,
 És hozza el az Ő országát!

(A szendrőládi cigányok áldása a Szentatyának)

Ferenc pápa, jó, hogy együtt vagyunk!

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat esztergomi meghívottjainak kis csoportjával együtt találkozhattunk Ferenc pápával a budapesti Rózsák terén álló Szent Erzsébet templomban.

Az eseményre rászoruló szegényeket, menekülteket, betegeket és hozzánk hasonló, tevékeny segítőköt vártak. Korán reggel megérkezve őszinte szeretettel imádkozva, szinte családként vártunk a Szentatya érkezésére, miközben hallgattuk Melis Mihály szép orgonajátékát, majd Békéfi Viktória előadásában az Uram c. művet, az Ég tartja a Földet című musical egy részletét.

Spányi Antal püspök, a Katolikus Karitásznak elnökének köszöntője után tanúságot tettek:

Kanalas Brigitta máriapócsi családanya: sokat nélkülözött, 17 évesen férjhez ment, a harmadik gyermek születése után eladósodtak, férje inni kezdett, így ő egyedül tartotta el a családot. A helyi görög katolikusok segítségével kijutott a nehéz helyzetből. Sokat imádkozik, mindig a Szűzanya segítségét kéri.

Jakovlev Oleg és felesége öt gyermekükkel Ukrajnából menekültek. Miután beszámoltak szomorú és örömteli tapasztalataikról, a nagyobb gyermekek zenei kísérettel egy ukrán dalt adtak elő, majd ezt követte egy argentin zeneszerző Libertango című műve.

Kunszabó Panni és férje, Zoltán a Csak Egyet Szolgálat vezetői. Budapesten a hajléktalanokkal foglalkoznak, akik számára a köznapi élet segítése mellett szentmiséket, gyónási alkalmakat, szentségimádásokat is szerveznek. Megérintett az odaadásuk és az, hogy vendégnek nevezik a hajléktalanokat, akik közül már sokakat sikerült visszavezetni a társadalmilag elfogadott életformára.

Közletről láthattuk, a pápa nagyon figyelmesen hallgatta a megszólalókat, és válaszában az egybegyűlt közösségnek és a tanúságtevőknek egyaránt személyes válaszokat és útmutatást adott. Megerősítette, hogy a szegények és a rászorulóknak állnak az evangélium középpontjában, Jézus azért jött, hogy örömhírt vigyen a szegényeknek.

Az igazi hit képessé tesz arra, hogy kilépjünk a kényelmetlen világba is, a saját életünkkel a szeretet nyelvét beszéljük. A szeretet nyelvét beszélte Szent Erzsébet is, aki Istenhez kötötte magát, megnyílt a szegények iránti szeretetre. Aki nem szereti testvérét, akit lát, az nem szereti Istent sem, akit nem lát.

Köszönetet mondott a magyar egyháznak a tevékeny szeretet iránti elkötelezettségéért. Megható jelenettel zárult Ferenc pápa látogatása a szendrőládi cigányok dicsőítő zenélése, éneklése után. A kerekesszékekben ülő Szentatya jelezte a kísérőinek, hogy még maradna kicsit. Válaszul a zenészek az „Áldjon meg Téged az Úr” című dalt kezdték játszani, kezeiket a pápa felé nyújtva. Mi mindannyian lelkesen bekapcsolódtunk az áldás kérésébe, s mélyen átértéztük annak a lelki jelentőségét, hogy amint előtte a pápa bőségesen megáldott minket, most mi áldottuk meg Ferenc pápát, kérve életére az isteni segítséget.

A Szentatya lassan távozott a templomból, miközben a lehető legtöbb emberre kedvesen rámosolygott, megérintette őket, apró ajándékokat fogadott el. Krisztus földi helytartójának közelsége annyira eltöltött minket örömmel, hogy csak nagy sokára indultunk haza a templomból és a hívekkel megtelt Rózsák teréről.

Hitünkben rendkívül erős megerősítést kaptunk, s egyúttal sok éves munkánkért is hálát adhattunk Istennek, melyet a plébániai karitászcsoportban végezhattunk a szegények javára. Ebbéli tevékenységünk szép lezárása és elismerése lett, hogy a Máltai Szeretetszolgálat jóvoltából együtt imádkozhattunk Ferenc pápával, s viselhettük a cikk címében megadott felirattal ellátott alkalmi pólókat. *Szöllösi Ilona és Takács Erzsébet*

A Szentatya második látogatása nem kevesebb izgatottsággal telt, mint másfél éve, az Eucharisztikus Világkongresszus alkalmával.

Valamikor tavasz elején ért a hír, hogy Ferenc pápa újra Magyarországra jön, ezúttal kimondottan csak hozzánk. A három napos látogatás programjai nem sokkal az első hír után már olvashatóak voltak. Több esemény és találkozó volt zártkörű, csak egy bizonyos közösség számára elérhető, de voltak olyanok is, amin mindenki részt vehetett. Ilyen volt többek között a vasárnapi szentmise a Kossuth téren, amit előzetes regisztráció nélkül látogathattunk.

Rögtön eldöntöttük édesanyámmal, hogy nekünk ott a helyünk. Misekezdés fél tíz. Elkezdtünk visszszámolni, hogy mikor is kellene indulnunk, hogy időben odaérjünk, és ne a legutolsó sorban álljunk. Végül az ötórás vonatot választottuk. Aki ismer, tudja, hogy a korán kelés és az utazás kombinációja meg én, nem vagyunk egy nevezőn. De emiatt nem akartam kihagyni ezt a jeles alkalmat. Ezért minden nehézségemet és persze az örömeimet is, amik ahhoz a vasárnapi utazáshoz és miséhez kapcsolódtak, Ferenc pápáért ajánlottam fel. Így szenvedni és örülni is könnyebb. És neki is, mint minden embernek, szüksége van a mi imáinkra, felajánlásainkra.

Fájdalmasan korán volt az indulás, de nagyon időben kiértünk az állomásra. Tudtuk, hogy nem egyedül fogunk utazni, de hogy ilyen sokan, azért azt sem gondoltuk. Már Esztergomban a legtöbb ülőhely foglalt lett. Ismerősökkel is találkoztunk. A legnagyobb meglepetés Gyöngyös barátnőm megjelenése volt ugyanazon a vonaton, ugyanott, ahol mi ültünk. Egy negyedik kedves ismerőssel kiegészülve jutottunk fel végül Pestre, és a Kossuth térre.

Közben megpirkadt, és a nap is próbálkozott előbújni. Ahol végül sikerült helyet találnunk - a kordontól nem messze - egy tüt nem lehetett leejteni, annyian voltunk. Viszont rálátunk az oltárra, és a közelünkben volt egy hatalmas kivetítő is. Nyomon lehetett követni, hogy hol jár a Szentatya, mikor érkezik meg a térre, mikor száll át a pápamobilba, mikor indul el a téren körbe.

Felemelő érzés volt újra látni és találkozni vele, másfél éven belül másodjára Budapesten! Sokkal lassabban ment körbe, mint annak idején a Hősök terén. Valóban mosolygó, jelen lévőnek láthattuk őt.

A mise és az előtte lévő ráhangolódás is jól szervezett, szép dalokkal, zeneművekkel átszőtt ima és szertartás volt. Hihetetlen, hogy ekkora tömeget is meg lehet áldoztatni tülekedés és mindenféle nehézség nélkül!

Az időjárás is igazán kegyes volt hozzánk, mert nemhogy az eső nem esett, hanem még a nap is kisütött. A visszaút is rendezett, nyugodt elvonulás volt a térről. Majd rövid várakozás a vonatra, és kiadós beszélgetés az utazás alatt.

Igazán hálás vagyok, hogy eljuthattam másodjára is egy pápai szentmisére. Élmény volt és feltöltődés.

Példa minden ember számára, hogy idősen, betegen, fáj-dalmakkal is lehet az ember derűs, és adhat másoknak aján-dékot: **az aktív jelenlét és szeretet ajándékát.**

Köszönjük Ferenc pápa!

Erdős Klára

Valaki értem imádkozott...

Örömmel tapasztalhattuk, milyen szívet melengető érzést jelentett plébániai kezdeményezésünk, a generációk imakapcsolata. A záró találkozásra sokan eljöttek, izgalommal várták, hogy fény derüljön a titokra, ki is az a „valaki”. Helyhiány miatt az összes élményt nem tudjuk megosztani, de egy csokrot összeállítottunk a résztvevők beszámolóiból. A szervezési hibákat kiküszöbölve szeptemberben újra elindítjuk az egymásért való imádkozást. (Szerk.)

Fantasztikus kezdeményezés volt Nyitrai Laciék részéről, hogy az idősebb és a fiatalabb generáció tagjai imádkozzanak egymásért. Az elképzelés lényege az volt, hogy aki részt szeretne venni ebben, bedobja a nevét a korosztályának kikészített dobozba, majd néhány hét múlva a másik korosztályból húz egy nevet. Ezért az emberért fog imádkozni hetente egy tized rózsafüzért, 2 hónapon keresztül.

Tetszett a kezdeményezés, ezért jelentkeztem. Kihúztam a nevet és elgondolkodtam.

Az ember, akit kihúztunk, ismerős lehet, de lehet, hogy csak látjuk az utcán, és nem ismerjük igazán. Az imáink által azonban közelebb érezhetjük magunkhoz, és az érzés, hogy valaki másért imádkozunk, különös kapcsolatot teremthet közöttünk.

Az esemény lezárásakor összegyűltünk idősebbek, fiatalabbak, jó hangulatban. Nyitrai Laci néhány mondatos bevezetője, két szép vers, közös éneklés és ima után fény derült a titkokra: sorban elmondtuk, ki kiért imádkozott. Ölelkezés, könnyek, csordultig telő szívek.

Voltak apróságok, amik nem sikerültek tökéletesen: sajnos nem mindenki tudott eljönni, és volt, aki kicsit félreértette a feladatot, de mindezzel együtt csodálatos volt, hogy mindenki valaki másért volt ott.

Nyitrai Marika beszámolt róla, hogy mindkét dobozba 25-25 név került. A beszámolóhoz fűzött egy idézetet is, ami azóta is a fülemben cseng: „A véletlen a Gondviselés fedőneve”.

Egy ilyen kis csoda után tanúi lehettünk egy másinak is, ami számomra a nap legmeghatóbb pillanatait hozta. Családos közösségünk egyik ifjú tagja, Szalma Örs a kisöccse nevét dobta a dobozba, azzal a céllal, hogy valaki imádkozzon érte.

Mindezt teljesen titokban tette, csak a nagymamáját avatta be, őt is csak utólag. Mivel 2 éves öccse még kicsi ahhoz, hogy másért imádkozzon, nagymamája kisegítette, és vállalta az imát valakiért. Örs nyilvánvalóan kicsit félreértette a feladatot, de ezzel a tétével – a testvéri szeretetről – szerintem mégis igazi példa lehet a korosztálya számára! És nem csak a korosztálya számára!

Igen, sokszor a hétköznapi életről észre sem vesszük, mekkora kincsek élnek körülöttünk!

Meszes Zsófi jóvoltából a Mindszenty Iskola néhány felsős osztálya is csatlakozott, így volt, akiért egy egész osztály imádkozott!

A „hivatalos” rész után egy kis agapé keretein belül volt lehetőség kötetlenül beszélgetni, akár ismerkedni is egymással, hiszen többen voltak, akik nem is ismerték, akiért imádkoztak. Én mindenki arcán örömet és meghatottságot láttam. Igazán felemelő élmény volt!

Biztos vagyok benne, hogy ha lesz még ilyen lehetőség, újra csatlakozni fogok, és erre szeretnék bízni mindenki mást is!

Szeretettel: Ábel Kriszti

Aki nem volt ott...

Hetekkel ezelőtt, figyelmesen hallgattam plébánosunk hirdetésait. Különösen egy keltette fel az érdeklődésemet: „**valaki imádkozott értem**”. Ez a lehetőség, hogy a közösségünk fiatalabb és idősebb tagjai az ima segítségével közelebb kerüljenek egymáshoz, örömmel töltött el. Izgatottan tettem nevetem az öregek dobozába.

Következő alkalommal pedig még izgatottabb voltam. Vajon a fiatalabbak dobozából kit húzok? Meglepetésemet nem tudtam leplezni. Ugyan titok volt, de az egyik szervezőt megszólítottam: „Képzeld, ha lányom született volna, a Boglárka nevet kapja. És most kihúztam egy Boglárkát.” Marika hárított: „de ez titok!”. Én pedig közöltem: „nem is mondom meg a családnévét!” Hálát adva a Jóistennek rózsafüzér-tizedeimet örömmel imádkoztam Boglárkáért.

Mert Gyökössy Endrét idézve: „Az öregember visszanéz, és már nem a csodákat látja, hanem a csodák mögött a csodatevő Istent, Aki a tenyerén hordja.” /Ja, ez az idézet a Senior imaklubban kapott – persze Laciék által gyűjtött – Gyökössy Endre: Az öregkor örömei és áldásai c. könyvéből való./

Aztán eljött a nap, április 23-a, amikor a titkok fellebben-tek. Napok óta komoly fájalmakkal küzdöttem, nem tudtam elmenni a találkozóra. Ezért Marikát megkértem, hogy mondja el a történetemet. Én pedig itthon képzeletben átöleltem az én Boglárkámat! Újra Gyökössy Endrét idézve ezt üzenem neked, kedves Boglárka, bízva abban, hogy hamarosan át is ölelhetlek: Egy jó szóval, egy meleg kézfogással, egy megírt levéllel, egy csokor mezei virággal, csak azzal, hogy „De jó, hogy látlak” – Isten templomát építem.

Pazsiczky Mariann

A Jézussal való találkozás már gyerekkorom óta fontos szerepet kap az életemben. Mindig is vonzott a templom csendje, a megnyugvás, a lelki táplálék, amit egy szentmise ad. Amikor az egyik szentmise végén meghirdették a „Generációk imakapcsolata” programot, nem volt kérdés, hogy ebben én is szeretnék részt venni. Nagy örömmel töltött el, hogy ebben a rohanó világban valakiért én is tehetek valamit, még akkor is, hogyha számomra abban a pillanatban egy általam nem ismert emberről volt szó.

Az elmondott rózsafüzér sokat segített a húsvéti lelki készülődésben is, és végig azt éreztem, hogy az imában kapcsolódok valakihez, benne van a gondolataimban, s kértem, hogy kapja meg mindazokat a kegyelmeket, amik fontosak számára.

Aztán április 23-án, vasárnap fény derült arra is egy szívet melengető, rövid program keretében, hogy ki is az, akiért imádkoztam. Ott, a Mindszenty iskola aulájában azt éreztem, hogy megérkeztem. Az ima által része lettem egy közösségnek, és jó ide tartozni! Remélem, hogy lesz folytatása ennek a kezdeményezésnek!

„Imádkoztatók a rózsafüzért mindig, amennyit csak tudjátok! Csodálatos ima! Csodálatosan egyszerű és mély!” Ha a Szűzanya mindig ezt ajánlotta, akárhol jelent is meg, nem gondoljátok, hogy jó oka volt rá?! *Solymosi-Kiss Anikó*

Pár héttel ezelőtt Keresztanyukám felhívott, hogy bekapcsolódnék-e ebbe a kezdeményezésbe. Őszintén bevallom, nem vágtam rá rögtön, hogy igen. De miután megtudtam, hogy a barátnőm, Szilvi is vállalkozik rá, nekem is megjött a kedvem.

És csodák csodája, Keresztanyu nevét húztam ki, aminek nagyon örültem. Az örvendetes rózsafüzért imádkoztam érte, hogy minél több örömben legyen része.

Eljött a várva várt nap, amikor megtudtam, hogy értem Meszes Magdi néni imádkozott, aki a volt tanárom Anyukája, és a nagyszüleim is jóban voltak velük. Megható érzés volt, köszönöm szépen!

Amikor Keresztanyunak elárultam, hogy érte én imádkoztam, mindketten elérzékenyültünk, és hálásak vagyunk a Jó Istennek, hogy így alakult.

Köszönöm keresztzüleimnek – ők voltak az ötletgazdák – és mindenkinek a szép élmény! Várom a szeptemberi folytatást!

Szeretettel: Kovácsné Holop Orsolya

Barátnőmhöz csatlakozva én is nagyon jó érzéssel tudok ezekről a hetekről beszámolni. Természetesnek vettem, hogy édesanyámmal együtt bekapcsolódunk. Mi, akik több generációs családban élünk, fontosnak tartjuk, hogy nem csak a családon belül, de környezetünkben is a különböző korosztályok megtalálják az egymáshoz vezető utat, a megfelelő kommunikációt.

Anyukám L. Máté nevét húzta. Minden héten közösen imádkoztunk érte és Andor atyáért. *(Amikor az atya megtudta, hogy Szilvi a laborban dolgozik, kedve támadt egy vérvételre. Szerk.)* Sajnos Mátéval vasárnap nem tudtunk találkozni, pedig anyukám nagyon szerette volna megismerni, hogy kiért imádkozott minden nap egy teljes rózsafüzért.

Nagyon hálásak vagyunk azoknak, akik miértünk imádkoztak: értem Judit főorvosnő, akivel együtt nem dolgoztam, de nagyon nagy tisztelettel és szeretettel gondolok rá. A fiatal generációnak igazi követendő példa lehet munkássága és a családban betöltött szerepe. Anyukáért egy egész család imádkozott. Nagyon jó érzés volt látni őket, a hittel teli szeretetüket, ahogy üdvözölték anyut.

Hálával és imával gondolunk Lacira és Marikára, hogy ilyen közösségformáló ötleteik vannak! Mindenkinek javasolni tudom, hogy imádkozzunk a különböző korosztályok jobb egymás mellett élése érdekében! Isten áldását kérem minden generációra!

Üdvözlettel: Kovácsné Szilvi

– Korábban szinte szomszédok voltunk, de névről nem ismertük egymást. Amikor kiderült, hogy értük imádkoztam, nagy öröm töltött el bennünket! Elmondták, imáim a legjobbkor jöttek. Találkozásunk megmutatta ennek a kezdeményezésnek a célját, azt, hogy a lelki tartalom közösségépítő erő is: olyan kedves emberekkel beszélgettem, akikről korábban alig tudtam valamit. *(S.Z.I.)*

– Igazi meglepetés ért, olyan, amire nem is gondoltam! Értem egy egész osztály, a 7. b imádkozott, hittantanárunk, Meszes Zsófia vezetésével. Meghatódtam. Még egy emléklappal is megajándékoztak, amit nagy örömmel mutattam meg a családomnak, és kedves emlékeim között fogok őrizni. Köszöneteképpen mostantól én hordozom imáimban őket, és hálás szeretettel gondolok rájuk. *(K.J.)*

– Nagy izgalommal vártam, hogy kiderüljön, kik is voltunk az imatársak, hiszen „titokban” és önként vállalkoztunk. Én nagy örömmel és komolyan tettem. Csalódás ért. Nem jött el az, akiért én imádkoztam, de az sem, aki értem. Rosszulesett, szíven ütött! Úgy vélem, aki bekapcsolódik a közös imába, felelősséggel is tartozik a társa felé. Félvállról venni ezt, megbántódáshoz vezethet! *(E.K.)*

– Köszönjük ezt a nagyszerű kezdeményezést! Nekünk annyira tetszett, hogy családi körben is megvalósítottuk. Mindenki az általa kihúzott családtagért imádkozott. Szeretettel várjuk a folytatást. *(K.M.)*

Jézus szeret engem!

Imaóra elsőáldozóinkkal

2023. április 18-án a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola **elsőáldozásra készülő diákjaival** – köztük az én gyermekeimmel –, szülőikkel, az iskola pedagógusaival és a plébánia híveivel gyűltünk össze az iskola aulájában **imaórára**.

Felemelő érzés volt közösen, együtt imádkozni Jézushoz a gyermekeinkkel, a gyermekeinkért. Nagyon szép gondolatok hangoztak el a harmadikos lányok, fiúk, szülőtársaim és Nyitrai László tolmácsolásában. Megható volt, ahogy a diákok felkészülten, lelkesen mondták a verseket, és az, ahogy csengő énekükkel betöltötték a termet. Biztos vagyok benne, hogy elsőáldozásukra való készülétek között ez az alkalom is fontos volt, ezáltal is megéreztek valamit, közelebb kerültek a május 14-i ünnepükhöz. Közel ötven gyerek imádkozott és énekelt együtt, fegyelmezetten és figyelmesen.

Kívánom, hogy az elsőáldozók szívükbe tudják fogadni az Úr Jézust az elsőáldozás pillanatában. Legyen ez igazi élmény számukra!

Legényné Balog Ramóna

Senior imaklubunk vendége májusban Dr. Osvai László főorvos úr volt. Előadásában a **hit és az orvoslás** összefüggésének témakörét boncolgatta. A képekkel is illusztrált fejtegetés első részében rövid történeti áttekintést adott a gyógyítás fejlődésének lépéseiről - a kezdetektől napjainkig. *(Most csak egyetlen érdekességet emelnék ki a középkorból: a gyógyító Szent Kozma és Damján vértanúk alakja felkerült a Szent Koronára is, amit diaképen meg is mutatott a doktor úr.)*

Részletesebben szolt négy, igazán hiteles, szaktudásukkal, keresztény életükkel példát adó orvosról: a 2003-ban boldoggá avatott Batthyány-Strattmann Lászlóról és három esztergomi, illetve Esztergomhoz szorosan kötődőről: Dr. Schleifer Mátyásról, Prof. Dr. Naszlady Attiláról és Dr. Rajner Jánosról.

Az előadás kiemelte ezen orvosok hittel megélt hivatását, előkerültek életük olyan kisebb-nagyobb történései is, amik emberségüket, a betegek szeretetteljes szolgálatát mutatták meg.

Ezúton is megköszönjük Osvai főorvos úr széleskörű tudásával, tájékozottságával, ismereteivel összeállított, igen érdekes, értékes előadását! Köszönjük az ajándékba hozott, általa szerkesztett Kolos Füzeteket is, amik nagy érdeklődésre találtak körünkben!

NY.M.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Szabó Nándor Ganyecz Zsombor
 Jakab Kristóf Lórinicz Lili

Házassultak: Guna Máté - Szabó Dorisz
 Torda Márton - Kocsis Anita

Elhunytak: Páva Lajos 73 éves
 Hullár Lajosné, Kozák Lívia Erzsébet 66 éves
 Trexler Ferencné, Szabó Ilona 91 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátor Dénesné
 Kányai Lajosné
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. június

XVI/6. szám

Az Egyház naptárjában újra évközi időszakot látunk, ezt éljük. Pünkösd után visszatekintünk az elmúlt időszak történéseire. „Kitör” a nyári szünet, és valóban ránk fér egy kis pihenés, kikapcsolódás. Gyermekeinkkel együtt nagyon várjuk a nyári vakációt!

Jézus azonban nem megy szabadságra, nyáron is várja közeledésünket, érdeklődésünket! Szomorú tapasztalat, hogy ilyentájt kiürülnek a templomaink, még a „vasárnapi keresztények” is elmaradoznak. De jó lenne, ha az idén nem így lenne egyházközségünkben! Hiszen Nélküle mi maradunk szegényebbek...
Ny. L.

Kedves Testvérek!

Az egyházi év eseménydús időszakán vagyunk túl. A nagyböjti időszak várakozása, a szent három nap csodálatos ünnepe, majd a húsvéti idő Lélekváró öröme után pünkösd ünnepe elhozta a beteljesedést. Nem csak szemléltői, hanem Isten kegyelméből részesei lehettük a kétezer évvel ezelőtti eseményeknek: szívünk mélyét érintette Jézus szenvedése, átjárt minket a feltámadás öröme, és a Lélek újra élettel tölt el minket.

Az évközi idővel egy csendesebb, „hétköznapiabb” időszak veszi kezdetét. A polgári évben véget ér a tanév, tervezzük a nyári programokat, készülünk a megérdemelt pihenésre. Sajnos sokszor lelki értelemben is „nyári szünetet” tartunk...

Könnyebben elengedünk egy imaalkalmat, előfordul, hogy el-el maradozunk a megszokott szertartásokról. Mintha a kapott kegyelmeket „bepájzalnánk”, pedig arra kaptuk, hogy éljünk, és másokat is éltesünk általa. De vajon mit tettek az első keresztények pünkösd után?

„Álhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. Félelem fogott el mindenkit, mert az apostolok révén sok csoda és jel történt Jeruzsálemben. A hívek mind ugyanazon a helyen tartózkodtak, és közös volt mindenük. Birtokaikat és javaikat eladták, s az árát szétszították azok közt, akik szükségét szenvedtek. Egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltek a templomban. A kenyeret házaknál törték meg, s örömmel és egyszerű szívvel vették magukhoz az ételt. Dicsőítették az Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponként növelte az üdvözültek számát ugyanott.” Csel, 2,42-47

A fenti sorokban feltűnő a hűség és a buzgóság. De ha a saját koruk szokásait ismerve szemléljük keresztény testvéreinket, akkor láthatjuk igazán, hogy a húsvéti és a pünkösd események egész életüket átalakították: az Isten kegyelmének kiáradása megváltoztatta szívüket, és a belső változások gyökeresen átírták a hétköznapi életüket is.

A kegyelmek megtapasztalása újabb, és mélyebb szomjúságot ébresztett bennük az élő Isten után, és engedték, hogy a Lélek elkezdje őket kereszténnyé, krisztusivá átalakítani. És amikor a Szentlélek lángja fellobban az egyes emberek és a közösség életében, azt a tüzet nem lehet véka alá rejtetni! Bár már az első perctől kezdve üldözték őket hitükért, bátran tettek tanúságot a feltámadt Krisztusról, hiszen ahogy Péter is mondta: „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk.” Csel. 4.20

Példaképpen állnak előttünk, de nem csak arra, hogy nekünk mit kell / kellene tennünk, hanem arra is, hogy mit tesz velünk a Szentlélek, ha engedjük, hogy átjárja szívünk, életünk, minden napunk.

Az elmúlt idő kegyelmei elvetett magként vannak szívünkbe rejtve. Hisszük, hogy „jó földbe vetett magként” fog termést hozni. Kérjük a Lélek kegyelmét, segítsen minket keresztény életünk termőre fordulásában, hogy a kapott ajándékok ne elégszenek meg minket, hanem még nagyobb vágyakozással keressük az Urat a hétköznapi napokban is!

Lesták Zoltán
állandó diakónus

Pünkösd szombatjára összehívta a Bíboros úr a **Pasztorális Tanácsot** – a jelenlegi felállásban utoljára, hiszen a tagok mandátuma lejárt. Sok napirendi pont volt. Mozgalmas időszakot jelentett az elmúlt két év, különösen is a legutóbbi hónapok. A covid miatt most találkoztunk újra. Vázlatosan beszámolok az elhangzottakról, hiszen Egyházunk jelene és jövője mindannyiunk számára fontos.

Először a **Bíboros úr** beszámolt a pápalátogatás lelkipásztori vonatkozásairól – személyes élményeit is hozzátéve. A látogatás történéseit mindenki ismerheti, néhány dolgot a Főpásztor kiemelt: Ferenc pápa mennyire „bárány szagú pásztorként” volt jelen, ahogy mindenhol közel akart kerülni a „nyájhoz”. Külön is az elesettebbeket tüntette ki figyelmével.

Nagyon jónak és folytatandónak tartja a Forráspont rendezvényeket, látván az ifjúsággal való találkozás elő- és utórendezvényeinek hangulatát, lelkiségét.

Megható volt Ferenc pápa imája az esztergomi Bazilika Bakócz kápolnájából erre az alkalomra ide hozott Szűz Mária kép (Vári Boldogasszony) előtt, ahol újra felajánlotta Magyarországot a Szűzanyának.

Zuffa Tünde már az Eucharisztikus Kongresszus kapcsán is komoly egyházi szolgálatot végzett. Most is a kommunikáció vonalán tevékenykedik. A covid időszak kényszere, a közösségi média használatának kikényszerítése az Egyház kommunikációjának fellendülését is magával hozta. Fontos az emberek elérése, az evangelizáció megjelenése, erősítése a virtuális térben is. Tünde feladata a módszerek, feladatok tervezése, szervezése (honlap, újság megújítása, facebook, Instagram használata, főegyházmezei sajtóközpont, youtube csatorna stb.)

Mohos Gábor püspök atya két témáról is beszámolt. A püspöki szinódus előkészítése jól halad, már a munkadokumentum is elkészült, de még nem publikus. A gyökerekhez visszatérés igénye, a közösség Krisztus testeként való megélése, az emberek minél intenzívebb bevonása az Egyház életébe – fontos, hangsúlyos. Ezt jelzi az is, hogy bár püspöki szinódusról beszélünk, 70 civil, szavazati joggal felruházott tagja is lesz.

Cserháti püspök úr után Mohos Gábor a külföldi magyarok püspöke is lett. Tájékoztatót kaptunk a terület helyzetéről. Sok helyen már nincs magyar nyelvű állandó papi szolgálat (Hamburg, Berlin...), mivel tartós szolgálatra nincs ember. Az anyagi erőforrások is szűkösek, a hívő létszám is fogyatkozik. Hazulról próbálkozunk támogatni ezeket a közösségeket, hiszen ezek az identitás őrzői. A civilek, civil önszerveződések támogatása fontos, mert az anyanyelven történő pasztorizáció jobban utat talál a lelkekhez is, - az identitás őrzésén túl.

Martos Balázs, márciusban szentelt új segédpüspök atya, fő feladata – amiről be is számolt – az egyháziak, lelkipásztorok útjának, helyzetének követése, kísérése, támogatása.

Felkeresi a papi köröket, mentorálja a káplánokat, a fiatal papokat, látogatja a papi korona összejöveteleket. Az állandó diakónusok jelenléte új helyzetet teremt a plébániák életében.

A fiatalokkal való kapcsolattartás, találkozók szervezése is őhozzá tartozik. A papság sokrétű feladatát lát el, velük való kapcsolata tájékozódási pont oda-vissza: a hívek és az Egyház vezetése között. Erre az együttműködésre természetesen igény van a papok és a diakónusok részéről is.

Farkas Balázs, a Főegyházmegeye jogásza (gazdasági tanácsadó) először gazdasági ügyekről tartott tájékoztatót. Az energiaválság jól megnehezítette a gazdasági helyzetet. A jogszabályok szinte állandóan változnak, ráadásul a különböző objektumokra (templom, lakott/lakatlan plébánia, közösségi terek, fenntartott egyházi intézmények...) nem egyformán.

Főegyházmegeyei támogatás, tanácsadás nélkül ez a plébánosoknak megoldhatatlan feladat. („Nem ezért lettem pap!”) Nehéz a hosszabb távú tervezés. Fontos szempont lett az energiahatékonyság: energia-közösségek alapítása, napelem-parkok telepítése, egységes árajánlat kiharcolása a változó szabályzó, szolgáltatók között.

A jogász úr beszámolt röviden az építkezésekről is. Források híján újabbakba nem lehet belevágni, de például az esztergomi Bazilika felújítása ütemterv szerint halad, amire a források is rendelkezésre állnak. A Szent Anna réti Engesztelő kápolna építése is elkezdődhet, ami civil kezdeményezésre indult. A Bíboros úr vázolta ezen „akció” történelmi, lelki hátterét. Az engesztelés gondolata mindenképp támogatandó. Mostanra tisztázódtak az egyéb körülmények, feltételek is: megvan a jóváhagyott terv, a szükséges forrás, a munkaterület átadása is megtörtént.

Az **EKIF munkatársa** új oktatási intézmények átvételéről számolt be. Egy jogszabály szerint, azon épületeket át kell adni tulajdonba is, amelyekben egyházi intézmény működik. Fele részben ez meg is történt, de Budapest ellenzéki vezetési kerületeiben ez „nem akaródzik”. Ennek megoldása/feloldása a Püspöki Konferencia feladata lesz.

A ferences szegénygondozó **Ágnes nővér** a mostanában Budapesten átvett Szent Erzsébet Otthon helyzetéről számolt be. Rá bízta átmenetileg az intézmény vezetését, ahol idős atyák elhelyezésére is adódott lehetőség. Ez valamennyi bentlakónak jó, nagy lelki haszna van az atyák jelenlétének, szolgálatának.

Az **egyéb** témák kapcsán szóba került a megüresedett plébániák oldallagos ellátása. Ahol lehet, kívánatos tartani legalább egy vasárnapi misét és heti egy-kettőt. Ahol ez sem biztosítható, ott a korábbi helyi szokások szerinti időpontban közös imát (imaóra, igeliturgia, litánia, ...) célszerű tartani. Ez segíti a közösség fennmaradását. Állandó diakónusok, akolitusok, világi közösségek vezetői ebben nagyon fontos szolgálatot végezhetnek. Képzésükről gondoskodni kell.

Szó került még a cigánypasztorációról. Tapasztalat, hogy az integráció nehéz dolog. „Hídeemberek” kellenének, akik a kétféle kultúrát ismerik és össze tudnák hangolni. Az igények felmérése, lehetőségek szerinti figyelembe vétele, tisztázása hasznos út a probléma kezeléséhez.

Közös ebédnél még folytattuk a beszélgetést, én két esztergomi ferences öregdiák közé kerültem (Süllei László és Martos Balázs).
Nyitrai László

Elsőáldozók...

Reggel, amikor felkeltem, nagyon izgultam. Megreggeliztem, felöltöztem, és már suhantunk is az iskolába. Akkorra már kevésbé izgultam. A hófehér ruha, amit felvettünk, annyira szép volt, hogy legszívesebben hazavitem volna. A szentmise előtt a szülők áldást adtak nekünk, mi pedig áldást kértünk

tőlük. Amikor elkezdődött a szentmise, féltem, nehogy elrontsam a verset, amit kaptam. Végül elmondtam a verset.

Utána azon gondolkodtam, hogy milyen ízű lehet a bor és az ostya. Eljött a pillanat, és kimentünk áldozni. Visszamentem a helyemre és imádkoztam. A szentmise végén volt agapé. Ott rengeteg finomságot lehetett enni. A végén levettük a ruhát, és haza mentünk. Nagyon jó volt! Egy szép nyakláncot kaptam emlékebe. (N. Dalma)

Vasárnap reggel izgatottan ébredtem. Megreggeliztem és felöltöztem. Azután elindultam az iskolába. Mikor beértem, felvettem a hófehér ruhámat, a keresztet és a koszorút. Amikor mindenki megérkezett, felsorakoztunk. Mi, gyerekek áldást kértünk, szüleink pedig megáldottak. Bevonultunk. A szüleim kezét fogtuk László atyával. Megkezdődött a szentmise.

Amikor eljött az áldozás, szépen kimentem az oltárhoz. Megkaptam Krisztus testét és véréit. Utána köszöntöttem Jézust, mint barátomat. Vége lett a misének és kivonultunk. Kimentünk a templom elé fotózkodni. Kaptunk egy imafüzetet és egy emléklapot. Agapéval is ünnepeltünk. A mamáméknál finom ebéd fogadott. (H. Anna)

Bérmálkozók...

Anya-lánya-unokája ültek az **imaórán**, együtt a bérmálkozásra készülő fiatalokkal. Volt egy üres szék a sorban. Ott ült – láthatatlanul – a Dédnagymama is. Ott, a töretlen, gyönyörű Istenhitével, azzal az őszinte, ítélkezés és alkudozás nélküli szeretetével, elfogadásával, amit a hite adott neki.

Az a megkérdőjelezhetetlen, szilárd hit, melyet rendszeren, fenyegettetéseken, tiltásokon át képes volt átadni, átörökíteni, ennek a nagylánynak is, aki most megerősíti, amit a keresztségben korábban felmenői vállaltak helyette, a többi kedves, szelíd tekintetű fiatalal együtt, akik majd ezeket a tartalmakat a maguk életével viszik tovább.

Kedves Bérmálkozásra Készülők! Szeretettel nézünk Titeket, valahaiak és jelen lévők, veletek vagyunk!

Mlinkó Renáta

A bérmálkozás egy olyan szentség, amit az életben csak egyszer kapunk meg. Nagykorúvá váltunk az Egyházban, megkaptuk a Szentlélek ajándékát. Erre föl kellett készülnünk.

Szeptembertől kezdve jártunk ezért felkészítő külön hittanra, amik alatt László atyától sokat tanultunk, játszottunk is és beszélgettünk. Külön programjaink is voltak, mint például amikor imaóránk volt. Arra mi készültünk versekkel és szövegekkel, és le is adták a Mária Rádióban.

Abban pedig mind egyetértettünk, hogy az egész felkészülés megkoronázása a bérmálkozás előtti napokban zajlott kétnapos lelkinap volt, aminek során imádkoztunk, játszottunk, beszélgettünk, együtt mentünk misére, csomó érdekes feladatot kapunk, és gyóntunk is. Megvitattuk azt is, hogy ki hogyan tekint majd erre az időszakra, és hogy mit gondolnak a bérmálásról. Idéznék pár gondolatot néhány társamtól.

Sokan gondolták úgy, hogy ezzel közelebb kerülünk Istenhez. „Jók voltak a felkészítők, egy igazán jó közösség gyűlt össze”. Ebben a tanévben együtt töltöttük a hétfő délutánokat. „Nagyon szerettem a felkészülést, és azokat is, akikkel felkészültem” Év elején szinte nem ismertük egymást, de nagyon hamar összebarátkoztunk, és hetek múlva egy nagyon jó közösség jött létre, ahol tudtunk felszabadultan nevetni.

Még a felkészülésről gondolkodott így valaki: „Hosszú, nagyon hosszú” És visszagondolva tényleg hosszú út áll mögöttünk, míg eljutottunk ideig. „Gyönyörű út volt számomra a bérmálkozás, remélem, ez az út folytatódik, és sose áll meg”.

Valaki megjegyezte: „A dtam” ami röviden annyi, hogy nagyon jól érezte magát itt. © A bérálás egy felejthetetlen élmény volt mindenki számára. „Amikor idősebbek leszünk, boldogan, szeretettel fogunk visszagondolni erre”.

És ott álltunk mindannyian a Bíboros úr előtt, megkapva a szentséget, és a mise után a Bazilika elé mindenki eltörölhetetlen mosollyal, felszabadulva, tiszta szívvel és örömteli lélekkel lépett ki.

Lesták Eszter

A mi bérálkozásunk

8. év vége fele bérálkoztunk a Bazilikában, pünkösöd vasárnapján.

A bérálkozásra a tanév eleje óta készültünk. Minden hétfőn elmentünk a plébániára, és ott tanultunk a vizsgára. Ez a vizsga döntötte el ugyanis, hogy bérálkozhatunk-e? Gyakran játszottunk és tanultunk együtt. A vizsgán nem mindenkinek sikerült elsőre átmennie, de szerencsére a pótvizsga mindenkinek sokkal jobban sikerült.

Pünkösöd vasárnapján mindannyian elmentünk a Bazilikába. Ott beültünk a szentmisére, és az evangélium után bemutattak minket, bérálkozókat, majd következett a prédikáció, ezek után megvallottuk a hitünket. Ezt követően lehívták a Szentlelket, és megkentek olajjal, majd következett az egyetemes könyörgés. Én bérmaapámnak a keresztaapámat kértem fel. Ezt ő késséggel elfogadta, bár nem volt választása. A bérálás után eljöttünk a miséről, hazamentünk, a családdal és a rokonokkal együtt sütogettünk és élveztük a vasárnapot.

Bánhidv Albert

Először is pénteken az esti szentmisén vettünk részt, és azután mentünk a plébániára. Megérkezésünkkel imádkoztunk, és az atya mindent elmondott a programokkal és a hétvégével kapcsolatosan. Újra imádkoztunk, megvacsoráztunk. Utána kaptunk egy léleképítő feladatot. Megoldottuk, aztán egy picit „szabadjára” engedtek a szobáinkban, ahol mi, a fiúkkal kicsit bolondoztunk és társasoztunk.

Nem sokkal később újra összeültünk zsolozsmát imádkozva, és jött a takarodó. Másnap, mivel hamarabb felkeltünk mint az atya, le is ültünk társasozni, de hamar mennünk kellett. Egy ima, zsolta és reggeli után kezdődhetett a program, ami önmagunk megismerésére volt alkalmas. Ebből kettő feladat is volt. Elvégzésük után gyónás következett, közben a bérálkozási címerünket terveztük meg. Szép és tartalmas lelkinap volt.

Kovács Dani

Katekumének

Hétköznapi szentmise. Tanévben az iskola kápolnájában, általában a „törzstagokkal”, 6-8 hívő. Az atya szölt, hogy a pénteki ezúttal a templomban lesz. Különleges alkalom, fiatal felnöttek fognak szentségekhez járulni.

Várakozással teli készülődés a templom előtt. Szép számú rokonság, barátok, ismerősök, ünneplőbe öltözve. Sokan letünk a templomban. Meghitt pillanatok. A keresztséghez járuló négy fiatal felnőtt (3 nő és 1 férfi) a bejáratnál kifejezi komoly elhatározását, és az atyával bevonulnak az oltár elé, majd a helyükre.

A szertartás során megtörténik a keresztség szentségének felvétele. Elsőáldozáshoz már összesen heten járulnak (5 nő és 2 férfi), bérálkozásra is mindannyian felkészültek, de egyikük nem most itt, hanem pünkösödkor a Bazilikában válik Egyházunk felnőtt tagjává.

Engem nagy bizakodással töltött el a mai szentmise. Olyan jó volt látni, hogy ezeknek a fiatal felnötteknek eljött életükben az a felismerés, hogy mindenkiben, így bennük is van egy úr, amit csak az Isten tud betölteni.

És ök léptek, cselekedtek. A misén sugárzott róluk a meghatódottsággal teli öröm. Imádkozzunk értük, és azért, hogy jó példájuk környezetükben másokat is segítsen rátalálni a Jóistenhez vezető útra!

Napok óta hűvös van. Az ég szinte állandóan felhős, a nap csak ritkán bújik elő. Szomorkás idő, pedig mi, **Senior imaklubosok** vidám évzáró összejövetelre készülünk. Szeretnénk a szabadban együtt eltölteni 2-3 órát, jó lenne, a cseresznyefa alatt. Igaz, idén csak az üres ágakat nézhetjük, termés nincs, kora tavasszal elfagyt.

Elérkezett a találkozás napja. Dél előtt folytatódott a nyári-asnak egyáltalán nem mondható időjárás, ám délutánra megtörtént a csoda, kiderült az ég, a nap kiragygott, kellemes meleg lett. („Ne várj nagy dolgot életedbe / kis hópelyhek az örömek, / szitáló, halk szíromcsodák. / Rajtuk át Isten szö: jövök.” Reményik Sándor)

Tizenkilencen örültünk egymásnak, hatan „igazoltan” voltak távol. Ahogy szoktuk, énekel, imával kezdünk. Külön fohászokodtunk azokért, akik csoportunkból, ismeretségi körünkben betegek, így erre most nekik nagy szükségük van.

Időközben rotyogott a bográcsban a gulyásleves. Illata csalogató volt, de a vacsorát ezúttal „ki kellett érdemelni” egy vidám játékkal. A feladatot csoportokban oldottuk meg sok mosoly, jó ízű nevetés közepette.

Ezután telepedtünk a cseresznyefa alá. Mivel a senior-társak mind kiváló szakácsok, süto-főző nagyik, most is kitétek magukért, hozták a finomságokat. Az asztal szinte roskadozott.

Kanalaztuk a levest, kóstoltuk a sütiket, „elnyaltuk” a mostanra már elmaradhatatlan fagyit és beszélgettünk, csivitelünk. Kedves lezáras volt ez az eltelt félévnek. Szeptemberben újra találkozunk!

2014-ben alakult csoportunk, tízedik évünket ünnepeljük idén. Ezalatt rendszeresen imádkoztunk gyerekeinkért, unokáinkért, így kezdtünk lelkiekben gazdagodni, hitbeli és kulturális ismereteinkben gyarapodni. Az eltelt időben sok meghívott vendégünk: 19 pap, szerzetes, lelkész – néhányan többször is; 11 előadó – néhányan többször is; és számos lelki és kulturális program, záróoktatok, múzeumlátogatások segítettek ebben.

NY.M.

**„Mi van ma, mi van ma,
Piros pünkösöd napja...”**

Pünkösdi gondolatok jártak a fejemben, amikor baktattunk barátommal az Orbán kápolnánál tartott ünnepi szentmisére.

Vasárnap Szentendrén voltunk a Skanzenben, ahol pünkösdi programokon vettünk részt. A házak jobbnál jobb eseményekkel várták a turistákat. Még teljesen áthatottak az itteni élmények, így joggal gondoltam, hogy az ünnep hétfőjén szentmisére megyünk a hegyre. Szép számmal gyűltünk össze fiatalabbak-idősebbek a kellemes, kora nyári időben. Pokriva atya prédikációjából kiderült, hogy ezen a napon Orbán pápára emlékezünk, aki a III. században élt, és a nép kegyes életéért tiszteli.

De itt a szőlőhegy tetején lévő kápolnánál Orbán püspök (4. sz. - 5. sz. eleje) tiszteletére is gondoltunk, aki életrajz írója szerint életében csodákat művelt – parancsolt a természet erőinek, esőt hívott a szőlőkre –, ezért a szőlőhegyek és a szőlősgazdák védőszentje. Évszázados népi tapasztalat alapján ugyanis a fagyösszentek elmúlásával, május utolsó hetében, ilyentájt jöhet még fagyvesztély, és elviheti a termést. Éppen ezért a szőlősgazdák a XVIII. század közepétől keresztek, szobrokat állítottak, kápolnákat építettek Szent Orbán tiszteletére, hozzá fohászokodva, segítségét kérve.

Így tettünk most mi is. (Azokban az években, amikor az időjárás kedvező, korai cseresznyéből font koszorú is díszíti a virágok mellett az itteni oltárt, de sajnos az idei fagyok elvitték a gyümölcsök nagy részét. Szerk.) A szentmise elején a mindszentys gyerekek versei, rövid kis műsora tette még emlékeztetesebbé a napot.

Hazafelé jövet nagyon kedvesen invitáltak a kinyíló pincék egy pohár borra, rövid beszélgetésre. Köszönjük azoknak, akik életben akarják tartani ezt a szép hagyományt. Jövőre is elmegyünk!

Kedves Olvasók! Szeretném megosztani a pünkösdről szerzett „tudományomat”, nem hiába töltöttem egy egész napot a Skanzenben. Ez ugyanolyan mozgó ünnep, mint a húsvét. Neve a görög *pentekosztész* – ötvenedik nap jelentéséből származik, mivel húsvét szombatját követő ötvenedik napon ünnepeljük. Ósi zsidó hagyomány szerint ezen a napon adtak hálát az ókori Izraelben a sikeresen befejezett aratásért.

Mi, keresztények a Szentlélek eljövételét és az Egyház alapítását ünnepeljük pünkösdkor. Ekkor van a bérmlás is. Idén plébániákról nyolcadikos diákok és fiatal felnőttek részesültek ebben a szentségben, a Bazilikában.

A Skanzenben megcsodáltuk az ünnepre feldíszített mendei templomot. A zöld ágakkal – a tavasz jelképével – pünkösöd hajnalán nem csak a házakat, a kapukat, hanem a templomokat is díszítették.

A templomi májfa állításban a mendei hívek, nemek és korcsoportok szerinti munkamegosztásban vesznek részt. A férfiak a fák kivágását, szállítását végzik, míg az asszonyok és gyerekek dolga a fákra kerülő textilek elkészítése, és a fák kerdőkkel való díszítése. Nyolc feldíszített nyárfá áll a templom két padsora között, alattuk ülve vesznek részt a hívek az istentiszteleten. Mi is elmondtunk itt egy imát. Több népi hagyomány is kapcsolódik ehhez az ünnephez, köztük a pünkösdi király és királynő választás is. *Recska Valéria*

Kálvária

Ha nem is túl gyorsan, de haladnak a dolgok a kálváriával kapcsolatban. A kisajátítás jogi procedúrája folyamatban van, talán a nyár során sikerül is lebonyolítani, hogy legyen végre jogos/élő tulajdonosa a területnek. Ez után tudunk majd tovább lépni a stációk felújítása ügyében.

A kálvária kápolna telkét megtisztították a bozótól. A nyár folyamán az új tető/torony el fog készülni. Bízom benne, hogy a többi munka is az épület külsején és környezetében (vízelvezetés, stabilizálások). Közben folyik az ajtó, valamint a kovácsolt csillár restaurálása is – bár visszahelyezésük még távolinak tűnik...

Alapítványunk

A hivatalos beszámolót május 31-ig kellett elkészíteni, ezt könyvelőnk, Horváth Kata meg is tette. A tavalyi évben nem sok minden történt. Próbáltunk megismerkedni a megörökölt alapítvánnyal, ügymenetével, előzményekkel. Bizonyára jóval aktívabban kellene a dologgal foglalkoznunk, de az egyéb körülmények kihívásainak is nehéz megfelelni plébániai szinten.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

• Úrnap ünnepünkön – hagyományainkhoz híven – elkészült a már hagyományos, szép **virágszőnyeg**, Kopányi Norbert tervezése, vezetése alapján, családja és segítők összefogásával. Köszönjük, ismét remekművet alkottak!

Körmenetünkön az elsőáldozók szolgáltak szép fehér ruhájukban. Az énekkar az idén sajnos nem volt „bevethető”, hiányzott is.

Külön szomorúság, hogy sokan nem érzik át a körmenet lelkeségét, jelentőségét, számukra ez talán csak egy kényszerű jelenlét: traccspartira, beszélgetésre használják, zavarva a testben-lélekben is jelenlévőket, imádkozni akarókat ...

• Templomaink búcsúünnepéről gondolkodunk, ezek szervezése folyamatban van.

• „Szerkesztőségünk” nyári szünetet tart, így júliusban nem lesz imaóra és újság sem. Viszont első szombati Szűzanya-imánkat és az első vasárnapi keresztutunkat megtartjuk. Szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket!

• **Mester, taníts minket imádkozni** mottóval szervezik a Ferences Szegénygondozó Nővérek a következő előadást és imaalkalmat, ahol a különböző imamódokkal ismerkedhetnek a résztvevők június 28-án 18 órától, rendházukban: Esztergom, Kossuth L. u. 50. Mindenkit hívnak és várnak!

• **Mijo Barada** lelkigyakorlat sorozatának esztergomi alkalma július 14-16-ig lesz a Kerektemplomban. Témája: Házaság és család.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Bánhidya Simon Gyula Elemér Rúfus

Sárközi Evelin Melissza	Szarvas Vencel
Finta Zsolt András	Benke Zsolt
Halász Éva Viktória	Mátyás Vivien
Kottész Melitta Rita	

Házassultak:

Angyal Norbert	&	Mogyorosi Betti
Dr. Mészáros Tamás	&	Dr. Marton Melitta
Goóts Gábor	&	Busa Krisztina
Dinnyés Dániel	&	Vachaja Boglárka

<u>Elhunytak:</u>	Vörös Ferencné, Sisa Erzsébet	87 éves
	Ágotai László Attila	80 éves
	Lovas Róbertné, Ferlich Ilona	94 éves
	Révész Mihály	83 éves
	Sáfár Ferencné, Walch Edit	85 éves
	Erős Árpád	85 éves
	Marton György János	74 éves
	Fodor József	83 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátori Dénesné
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. július-augusztus

XVI/7-8. szám

Lelki téren nem volt „uborkaszeton”, adódott lehetőségünk egy kis lelki építkezésre is a nyáron... Ny. L.

Kedves Testvérek!

1950. november 1-jén XII. Piusz pápa hirdette ki azt a dogmát, melynek lényege: Szűz Mária testestől és lelkestől felvétetett a mennyi dicsőségbe. Ez a hit azonban már sokkal régibb, hiszen a II. század óta a szentatyák is vallották, és a VIII. században élő Damaszkuszi Szent János pedig kifejezetten hirdette Mária mennybevétele. Van egy jámbor hagyomány is, amely visszanyúlik az apostoli korra. Ez elbeszéli, hogy az Isten tudtul adta az apostoloknak, térjenek vissza Jeruzsálembe, mert Szűz Mária lassan befejezi földi életét. Az apostolok össze is gyűltek Tamás kivételével, és imádságuk mellett szenderült el végleg Mária.

Halálakor valami édes illat terjedt el a levegőben. Eltemették egy sírboltban, úgy, ahogy akkor szokásban volt. Néhány nappal később megérkezett Tamás apostol is. A többiek elbeszéltek neki Mária halálát, és azt az édes illatot is, melyet utána éreztek. Tamás meghatódott lélekkel hallgatta mindezt, és azt kérte a többi apostoltól, vezessék őt a sírhoz, mert szeretne ő is elbúcsúzni. Amikor odaértek a sír bejáratához, újra érezték azt az édes illatot, majd mikor beléptek, döbbenet látták a holttest nincs sehhol sem. Nyilván ez csak legenda, de mégis mutatja, hogy már szinte kezdetektől vallotta az Egyház: Mária testestől-lelkestől került a mennyi hazába.

De miért jelentős mindez számunkra? Miért kell ezt ünnepelni? Elsősorban azért, mert ebben is az Isten szeretete mutatkozik meg. Jézus a mennyben sem feledkezett meg édesanyjáról, ott is együtt szeretett volna lenni vele. A Szentírás is elbeszéli, hogy Mária és Jézus milyen szoros kapcsolatban álltak egymással. Ez a kapcsolat nem szűnt meg Jézus feltámadása után sem. Magához fogadta édesanyját, és a mennyország királynőjévé koronázta.

Másodsorban azért fontos számunkra, mert nem szabad elfelejtenünk: Mária ember volt, olyan, mint mi. Ez pedig azt jelenti, hogy a mennyország nyitva áll mindenki előtt. Ez az ünnep az ember megdicsőülését tárja elénk. Az ember feltámadását és az örök életét, melyet újra és újra elimádkozunk a Hiszekegyben.

Harmadszor pedig ez az ünnep azért is fontos számunkra, mert feltárja, hogy kik azok, akik részesedhetnek mindebben. Jól tudjuk, hogy nem vagyunk olyan tökéletesek, mint Mária volt. Hiszen róla azt valljuk, egész életében nem követett el semmi bűnt, még bocsánatos bűnt sem. Ráadásul az Isten megóvta őt az áteredő büntől is. Mégis keresztény feladatunk, hogy egyre inkább tökéletesedjünk. Ez pedig azt jelenti, lelkileg fejlődünk kell. Szorosabbá kell válni a Krisztussal való kapcsolatnak. Másképpen nem megy. De az Istennek olyan nagy a szeretete irántunk, hogy Máriát példaként állítja elénk. Ő valóban példa, mert teljesen ember volt, és ha ő tudott tökéletessé válni, akkor mi is tudunk. Ráadásul, Mária a mi égi Édesanyánk is. Ő segít, hogy mi is oda jussunk, ahol ő van.

László atya

Három napos lelki feltöltődés

Mijo Barada – horvát karizmatikus – másodsor jött el hozzánk, Esztergomba, a Szent Anna Kerektemplomba szemináriumot, vagy más néven, lelkigyakorlatot tartani.

Tavaly júliusban, mikor először látogatott el hozzánk, gondoltam, itt a lehetőség helyben, ráadásul a mi templomunkban. Elmegyek, megnézem, mi is ez. Hozzá kell tennem, hogy bár voltam már lelki napon, lelkigyakorlaton, de nem szerettem ilyesmire elmenni. Eddig egyen sem éreztem magam jól, egyik sem vitt előrébb, se lejjebb, se feljebb. Úgyhogy elkönyveltem, ezt nem nekem találták ki. De ha már semmilyen erőfeszítést nem kell tennem és kvázi házhoz jön a lelkigyakorlat, akkor teszek még egy próbát. Ha nem tetszik, gondoltam magamban, akkor eljövök.

Nos, az idei júliusi szeminárium volt a harmadik, amire elmentem. Édesanyámnak és a nővéremnek a második.

Mijo személyében olyan embert ismertem meg, akinek a stílusa, mondanivalója nagyon közvetlen, barátságos, határozott, kompromisszumot nem ismerő, mégis kedves, szeretetteljes. Nincsenek felesleges sallangok. Kis csoportban beszéljük meg, írjuk le, osszuk meg! – részei a lelkigyakorlatainak. Nagyon gyakorlatias, emberközel, használható útravalót kapunk a szemináriumain.

Három nap. Három nap kiszakadás a világból, rohanásból. Három nap Jézussal. Ez mindenkit feltöltene, akkor is, ha csak úgy ott van, pláne akkor, ha részt vesz rajta lélekben is.

Sok zene, éneklés, két nap rózsafüzér a kitett Oltáriszentség előtt, mise minden nap és ima, ima, ima.

Az idei téma a házasság és a család volt. Első nap tele lett a templom. Fontos téma. Aki házasságban él annak azért, aki meg készül rá, annak azért. Pont a téma fontossága miatt talán kicsit nehéz is lehet egyeseknek. Ez is jelzi, hogy dolga van a témával. Az idei lelkigyakorlatra is szép számmal érkeztek papok, akik a gyónásban segítettek nekünk. Mijo minden alkalommal nyomatékosan hangsúlyozza, mennyire fontos az alapos gyónás. Ez mindennek az alapja. És ehhez minden lehetőséget meg is kaptunk a három nap alatt.

Örömmel tapasztaltam, hogy nem csak idősebbek, hanem fiatalok is szép számmal voltak jelen, párban és egyedül is. Nem csak nők, hanem férfiak is jöttek egyedül.

Tavaly novemberben tartott budapesti szemináriumon észrevettem, ahogy egy férfi egymagában letérdelt az Oltáriszentség elé. Ez a látvány annyira megragadott, hogy azt gondoltam, nincs is annál szebb és alázatosabb dolog, mint amikor egy férfi térdel imára kulcsolt kézzel Isten előtt. Ha az idei szeminárium témáját, a családot vesszük alapul, akkor a családot, a nőt a férfinak, a férjnek kell vezetni, védenie. De csak akkor, ha a férfit, férjet Isten vezeti és védi. És az a kép, amit akkor láttam, nekem ezt jelentette, hogy tudja, nem ő (a férfi) az úr a családban, a világban, hanem az Isten. Ezért is térdel az oltár elé. Sok ilyen férfire van szükségünk, mert nem uralkodni, hanem vezetni kell egy nőt, egy családot, közösséget, várost, nemzetet!

Ebben az igen felfokozott és abszurdításoktól mentes világban, amikor a család, mint egység, fogalom nagyfokú támadás alatt áll, nagyon nagy szükség van ilyen, a családdal, házassággal kapcsolatos tanításra, lelki megerősítésre. Arra, hogy megtanuljunk tudatosan imádkozni a családukért, felmenőinkért. Ehhez útmutatást és biztatást kaptunk.

De egyetlen ima és útmutató sem ér semmit, ha betesszük a fiókba. Egy recept sem főzi meg magát. Ehhez ránk is szükség van. Imádkozzunk a családukért, házastársunkért! Ha van, akkor azért, ha nincs, akkor meg azért, hogy az Isten megadja ezt nekünk.

Erdős Péterné, Erdős Klára, Erdős Lujza

Házasság, család

Mijo Barada lelkigyakorlata

Esztergom-Városi Plébánia, Szent Anna templom, 2023

Édesanyámat itthon gondozom negyedik éve. Egyre jobban vágyakoztam elcsendesülésre, elmélyülésre. Isten adta meglepetés és lehetőség volt, hogy 2022 nyarán Mijo Barada lelkigyakorlatot vezetett a saját plébániám közeli templomában, Esztergomban.

Mélyen megragadott mindaz, ami történt. Igyekeztem megélni, továbbadni, amit láttam, hallottam. Bátorabb és tudatosabb lettem Egyházunk kincseinek felfedezésében és megosztásában. Reménykedtem, hogy Mijo Barada és segítői a következő évben is eljönnek Esztergomba. Hiszen a megtérés alapvetően *folymat*. A gyógyulás is többnyire *fokozatos*. Az Istenre szánt idő pedig feltölt, felfrissít. Éltet.

Lényegében nem hallottam *gyökeresen újat*. Mijo Barada katolikus hitünk roppant mélységű és magasságú gazdagságát tárta elénk. Azt, ami - szüleimnek, Egyháznak hála! - mindig is rendelkezésemre állt. Egy részről „semmi különös nem történt a lelkigyakorlaton: közös imádságos éneklés, elmélkedés, szentségimádás, rózsafüzér, Úrangyala, gyónás és a legnagyobb ima: szentmise követték egymást. Szentmise után pedig, aki kérte, közbenjáró imát mondtak érte, áldást kapott. Megvalósult kicsiben az Egyház teljes „életműködése”:

¹³*Szenved valaki közületek? Imádkozzék! Jókedve van? Énekeljen zsoltárt! ¹⁴Beteg valamelyiktek? Hívassa el az Egyház előljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. ¹⁵A hitből fakadó ima megszabadítja a betegeket, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer. ¹⁶Valljátok meg tehát egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Igen hathatós az igaz ember buzgó könyörgése.” (Jak 5,13-16)*

Gyönyörű, ismerős: hagyomány. Másrészt mindezt áthattotta az Élő Isten közelsége, sőt atyai, testvéri, baráti jelenléte, az Egyház szerető közege - számtalan gyengéd, lendületes gesztuson keresztül. Mijo Baradát hallgatva eszembe jutott: **„Az Úr pedig beszélt Mózesrel, szemtől-szembe, úgy, ahogy az ember a barátjával szokott beszélni.” (Kiv 33,11).**

2023 júliusában megint részt lehetett venni hasonló lelkigyakorlaton. Benépesült a kupolás, városszéli Szent Anna templom - még sokkal többen jelentkeztünk, mint előző évben (kb. 120 fő). Voltak ismerős arcok, és nagyon sok új, elszánt érdeklődő. Míg korábban életszakaszainkért imádkoztunk, most a szervezők javaslatára a házasság és a család lett a téma.

Férjemmel együtt boldogok voltunk, hogy közösen elmélkedhettünk házasságunkról, családunkról, közösen imádkozhattunk mindannyiunkért. Lehet, hogy számos dolgot másképp értékeltünk, de ez inkább élenkítette köztünk a beszélgetést a három rendkívül tartalmas nap élményeiről. Ebben az írásban néhány emlékezetes gondolatot és eseményt válogattam össze.

Mijo Barada megosztotta velünk, hogy mélyen hívő, horvát, katolikus családba született: földművesek, papok, orvosok a rokonságban, a felmenők között. Azt gondolta, maga is földműves lesz, otthon marad és gazdálkodik. Dadogott és szorongott - ha valami idegennek tűnt, az a tanítás: emberek elé kiállni és hitéről beszélni. *Isten azonban a hit taníójává tette.* Földje Isten földjévé vált.

Miközben aranyló mandarint nemesít és termeszt a napfényes adriai országban – időről időre útra kel és szerte a világban sok ezer embernek tart lelkigyakorlatot. Tanúságot tett saját házasságának gyötrelmes születéséről, feleségével, Erikával közös növekedésükről a szentségi házasságban, négy gyermekükkel kapcsolatban „Isten pedagógiájáról”. Csendes, érzelmekben gazdag, határozott hangon beszélt – a kitűnő tolmácsolás lehetőséget adott pici tűnődésre és jęgyzetelésre is.

Felhívta figyelmünket: mindenki családban született - a szent is meg a pokolra való szörnyeteg is. Valójában az volna a természetes, hogy Isten gyermekéből – belőlem, belőled szent válik. „Csak” azt kell megélni a családunkban, hogy *elsőként* szeretünk, megbocsátunk. Mindez elsősorban *szellemi harc*, amihez közös ima, csend, böjt és virrasztás adja a muníciót.

Apámnak tekintem-e az Istent, aki él és éltet? Még tovább: meg kell találnunk *Istent a szívünkben*, hogy üdvösségre jussunk. Ha viszont a lelkiismeretünk nyugtalan – menjünk gyónni. A gyónás lelki fürdőzés, sőt frissítő zuhany Mijo Barada szerint. Az Eucharisztia pedig: az Élő Isten bennünk. „A bűnösök kenyere, nem a szentek jutalma!” (Ld. Ferenc pápa)

Mijo újra meg újra aláhúzta: gondjainkban legelőbb *magunkkal* kell foglalkozni – ez nem önzés, hanem felelős alázat. Sok esetben éppen a saját hitemet kell erősítenem, azaz a hit ajándékát kérem – mert mit ér a kérésem, ha nem hiszek abban, hogy Isten jelen van, gyógyít és segít...???

A házasság, mint szentség legmélyebb vágyunk realitása egyben misztériuma: egy test, egy lélek vagyok a párommal. Egyesülésünkkor *mindent* átadunk egymásnak: *áldást* vagy *átkot* hozhatunk házastársunknak, majd leszármazottainknak, így egész családunkba. Tisztaságot vagy tisztátalanságot. Családunkban érződik, hogy milyen állapotban vagyunk. Egyetlen hívő, alázatos ember a család mélyén lassan Isten felé fordíthatja az elbizonytalanodott, bűnös úton, vagy nem elég jó úton járókat. **Édesanyánk méhe az első otthonunk.** Sejtisztint emlékezet alapján gyermekünk megörökli mindazt, ami korábban édesanyja méhében történt... Rettenetes szorongás, halálfélelem, extrém érzékenység jelenhet meg az ártatlan gyermekben. Szabadító, gyógyító imával orvosolható.

Mijo Barada tanított, hogy legyünk konkrétak az imában, a nevelésben. „Amit testi közelséggel nem tudsz megtenni - meg tudod tenni imával!” Óvva intett: az ördög mindent elkövet, hogy megsebesítse a családot. Evangelizációjának szíve Jézus példája nyomán **a hit három lépése**: 1. Elfogadni az adott helyzetet – akármilyen keserves. 2. Megköszönni Istennek az adott helyzetet. 3. Kérni, hogy Isten a konkrét helyzetben dicsőüljön meg, nyilvánítsa ki mindenhatóságát és igazságosságát.

A lelkigyakorlat vége felé részesülhettünk betegek kenetében. Megszentelt és exorcizált vizet, sőt és olajat kaphattunk, hogy otthon, mindennapjainkban használhassuk, az Egyház iránymutatása szerint. Megújíthattuk az igazsági fogadalmunkat. Közösen hódolhattunk az Eucharisztia előtt. **Mi, mint házaspárok a hit egységét fedeztük fel újra, Isten gyermekeinek szabadságában.**

Remélem, reméljük: „*Jó földbe hullott a tanítás magja és termést érlelt.*” (Mt 13,23)

Kiss Lászlóné Kamrada Bernadett

Jubiláns házaspárok szentmiséje

Egyházközségünk idén is megemlékezett a házasságkötésük kerek évfordulójához érkezett házaspárokról. Öröm volt látni, ahogy megilletődve, olykor meghatódva újra megerősítettek a komolyan gondolt, az Isten színe előtt évekkal ezelőtt kimondott hűségesküjüket. Igazi ünnep részese lehetett mindenki, aki ezen a szentmisén jelen volt. Példamutatást kaptunk a jubilánstól arra, hogy a Jóistenbe kapaszkodva, szeretettel, őszinte egymásra-figyeléssel szépen lehet együtt élni, megmaradni a házasságban.

Az ünneplő Nadasdi-Malinka házaspár így gondolt vissza közös életükre:

„...Attól kezdve mindig együtt voltunk. Jenny meg én úgy voltunk, mint a borsó meg a héja....”

Mi pont ilyenek vagyunk, mint a borsó meg a héja: kiegészítjük egymást, de egyik sem lehetne a másik nélkül. 23 évvel ezelőtt a közös érdeklődés, a tánc révén ismerkedtünk meg.

Hamarabb voltunk barátok, mint szerelmespár. 15 évvel ezelőtt, közel 30 éves korunkban házasodtunk össze. Az elmúlt évek alatt sajnos több barátunk, ismerősünk elvált, számos stabilnak hitt kapcsolat megszakadt... Vajon mi jól csináljuk? Velünk nem fog ilyen történni? Többször elgondolkodtam, vajon mi tényleg mások lennénk? Nem tudom. De azt igen, hogy mi mindketten tudatosan törekszünk arra, hogy jól csináljuk.

Hétköznapjaink része a gyöngédség és a szeretet-kifejezések, mint a simogatás, az ölelés, rendszeresen dicsérik, támogatásunkról biztosítjuk egymást. Mindig ott vagyunk egymásnak. Ő az első, akinek elmesélem, akár öröm, akár bánat ér. Számomra a Férjem nem csak házastárs, gyermekeink édesapja, hanem a legjobb barátom is. Azt gondolom ez a fajta sokrétű szeretet az, ami átlendít a borúsabb időszakokon is. Megosztjuk egymással álmaikat, félelmeiket, reményeiket, sokat beszélgetünk ezekről, vagy arról, ami épp velünk történik a hétköznapokban.

Azt gondolom, fontos, hogy mindezen szülői és házastársi szerepek mellett megadjuk egymásnak azt a szabadságot is, hogy kiteljesedjünk saját hobbynkban, szakmánkban.

Szüleim 45 éve házasok, Férjem szülei azonban elváltak, vannak tehát jó és rossz példák is előttünk. Azonban azt gondolom, mi, ott az oltárnál 2008. szeptember 6-án döntöttünk: egymást és a közös életet választottuk. Jóban és rosszban. Ennek szellemében élünk, és bízom benne, azzal, ahogy egymást szeretjük, jó és követendő példát mutatunk fiainknak, akik tovább viszik családjunk és házasságunk értékeit saját életükbe, hogy miénkhez hasonló, boldog életet élhessenek.

Nádasi Malinka Kriszta

Krisztus Jézus nagyanyjának, / Dicsőséges Szent Annának / Zengjen buzgó éneket / Szívünkől a szeretet...

– énekeltük július 26-án templomunk védőszentjének névünnepe. Sokan gyűltünk össze. Imádságos lélekkel vártuk a mai estét. A szentmisét Beer Miklós püspök atya celebrálta, a nagyszülőket a ministránsok és a Mindszenty iskola 1.b-s kisdíákjai köszöntötték. Csilingelő hangjuk, ragyogó szemeik, kedves verseik olykor könnyeket csaltak a szemünkbe.

Örülünk, hogy egyházközségünk őrzi a szép hagyományt, a nagyszülőkről való megemlékezést. Ezen a napon különösen is aktuálisak Sík Sándor sorai: „...Hova lenne a sok gyönyörű család / Ha ráncos kézzel fel nem tartanák / Továbbszolgáló nagyapák s anyák!” NY.M.

Plébániai hittantábor 2023

„A nyári pihenés legszebb formája a táborozás.”

Az idei évben is hagyományos módon került megszervezésre az Esztergom-Városi Plébánia által szervezett hittantábor, augusztus 7. és 11. között. Helyszínnek egy nagyon szép dunakanyari várost, Szobot választottunk. A város katolikus iskoláiból jelentkeztek gyermekek, sőt a környék településeiről is több táborozó érkezett.

Felgyorsult világunkban gyakran megfélekedünk az elcsendesedésről, a teremtett világ kincseinek értékeléséről és megcsodálásáról. Az online világ, munkák sokasága, irigység és gyűlölködés vesz bennünket körül, és olykor megesik, hogy elszakít bennünket Istentől. Mivel ezek szinte mindennapi események körülöttünk, úgy gondoltuk, hogy szükséges ezeket közösen ábeszélni, átgondolni. Így az idei hittantáborunk témájának a Noé bárkája történet feldolgozását választottuk.

A hét során számtalan közösségi játék, összefogás, kézműveskedés, tábori posta, angyalok, lelki feltöltődés, bátorságpróbák sokasága, elcsendesedés színesítette a táborozást. Minden nap egy-egy részletet ismertünk meg a kerettörténetből, amire felépítettük az aznapi programokat. Hétfőn borús, szeles időben érkeztek meg táborozóink a plébánia udvarára.

Tábornyitásunkat a „Bogaras bácsi” tette izgalmassá, aki élő állatos, interaktív foglalkozást tartott, és képzeletben végig tudtuk utazni vele a Földet. Ezután közösségi játékok és játszótérezés következett. Amikor a vonaton utaztunk már ragyogóan sütött a nap. Szobon elfoglaltuk szállásunkat, megismerkedtünk egymással. Egy tábornyitó szentmise keretében hálát adtunk, és kértük a Fentiek segítségét az előttünk álló néhány naphoz. Első esténket közös mozizással zártuk, ahol **Evan, a mindenbó** című filmet néztük meg.

Kedden Budapestre utaztunk, ahol egy szép napot töltöttünk a Fővárosi Allat-és Növénykertben. Számomra külön öröm volt, hogy a nagyobb táborozóink segítettek, terelgették a kisebbeket, és készségesen engedelmessé mindent megtettek, hogy a gyerekek eljussanak ahhoz az állathoz, amit szeretnének látni. Nap végére jól elfáradtunk, esténket hálaadással zártuk.

Szerdán Márianosztrára utaztunk, ahol László atya bemutatta nekünk a Magyarok Nagyasszonya Bazilikát, imádkoztunk otthonmaradt családtagjainkért, majd bebarangoltuk a közeli erdőt. A kirándulásunk során is öröm volt látni, ahogy segítő kezet nyújtanak egymásnak táborozóink. Pihenésképpen számháborúval töltöttük az időt. Ezen a napon angyaloktunk a gyerekekkel. A kihúzott személyek igyekeztek segíteni egymásnak az út során, vagy éppen beszélgetéssel, kedves szavakkal jártak a kedvükbe társaiknak, mint „angyalok”. Az est megkoronázása a sötétedésben kezdődő táborfűz volt, amely jó hangulatban, énekléssel, játékokkal telt.

Csütörtöki napon a gödi Dunakaland Kalandpark pályáin mutathatták be táborozóink, hogy milyen ügyesek és bátrak. Itt is sok-sok segítségnyújtás, biztató szó hangzott el a vidám, olykor félős gyerekek szájából. Többször megállapítottuk, hogy ezekért a pillanatokért (is) érdemes! Hazafelé fagyiztunk, majd mindenki izgatottan készült az újabb próbára, ami az esti bátorságpróba volt.

Táborunk utolsó napján, pénteken, a kézműveskedés során, forgószínpadban érdekes, fejtető feladatokat oldhattak meg a gyerekek, amik Noé bárkája c. történethez kapcsolódtak. A végén ezekből a feladatokból mindenki elkészítette a saját bárkáját egy lapbook formájában. Délután, az ebéd után birtokba vettük a nagy és tágas szobi játszótér, majd késő délután kísértájtunk a hajóállomásra és fáradtunk, de rengeteg élménnyel gazdagodva tértünk haza Esztergomba.

Azt gondolom, hogy a következő gondolatokat, amelyekre a napjaink épültek fel, mindannyian megszívlelhetjük:

1. Ne szalaszd el a hajót!
2. Emlékezz, hogy mind egy hajóban evezünk!
3. Tervezz előre! Még nem esett az eső, amikor Noé elkezdte építeni a bárkát.
4. Maradj fitt! Előfordulhat, hogy valaki, igazán nagy feladatot bíz Rád, amihez kell az erő! Ép testben, ép lélek lakozik!
5. Ne hagyd, hogy a kritizálók befolyásoljanak, csak tedd, amit tenned kell!
6. A biztonság kedvéért legyen egy párod az úton!
7. A gyorsaság nem mindig előny. A csiga és a gepárd ugyanazon a fedélzeten utazott.
8. Amikor ideges vagy valami miatt, tudjál lebegni és segítséget kérni a Fentiektől!
9. Ne feledd, a bárkát amatőrök építették, a Titanicot pedig profik.
10. A jövődet építsd magasra!
11. Nem számít mekkora a vihar, ha Istennel vagy, mindig szívárvány vár Rád!

Hálásan köszönjük elsősorban Pokriva László atyának, hogy szívhez szóló gondolataival lelkieken erősített mindannyiunkat, és lehetővé tette ennek a tábornak a létrejöttét! Köszönetünket fejezzük ki Radnics Zoltán atyának is, aki végig velünk volt a tábor során és mindenben számíthattunk rá! Köszönjük Szabó Andor atyának, hogyha ideje engedte, meglátogatott bennünket, és velünk volt a programokon!

Hálásak vagyunk minden szülőnek, akik ránk bízták gyermekeiket erre a néhány napra!

Köszönjük Izing Misinek és Gál Gyulának, akik a háttér-munkák mindegyikében segítségünkre voltak, valamint minden segítőnek, akik szabadidejükben készek voltak a segítségünkre lenni. Hálásak vagyunk azoknak is, akik imával, gondolatokkal velünk voltak!

A legnagyobb hála, köszönet a Jóistennek szól, aki mindig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket.

Erre a táborra is nagyon sokat készültünk, mindig hatalmas öröm számomra, ha hittantáborba jelentkeznek diákok, ez mindig nagyon jó visszaigazolás! Hálátelt szívvel köszönöm a segítőtársaknak a közös „munkát”, akik nélkül ez a tábor nem valósulhatott volna meg: Erdős Klári, Tóth Lili, Kecskeméti Zoli és Árpi, Gál Peti.

Azt gondolom, öt nap alatt megtapasztaltuk, hogy mik is azok a dolgok, amik igazán fontosak, és hozzájárulnak az Isten és ember közötti jó kapcsolat megtartásához. **Ezt leginkább a tisztaság, becsületes és vidám gyermektáborban lehet megtapasztalni!**

Igyekezzünk a következő táborig megtalálni minden napban a kincseket, és sokáig feltöltődve lenni a tábori élményeinkkel! Plébániai ifjúság, gyerekek! Jövőre is várunk Benneteket!
Meszes Zsófia

Mindegyik hittantábor szuper volt, de a mostani a legjobb. A legjobban az állatkert látogatása és a hajózás tetszett, a kirándulást is végigcsináltam, pedig nem volt könnyű, főleg a lefele út. A régi barátaimmal jó volt újra együtt lenni. Megint sok új barátot szereztem, nem csak gyerekeket. Sajnos ismét várnom kell egy évet, hogy újra Zsófi nénivel, László atyával, Andor atyával és a többiekkel táborozhassak. *Szivós Máté*

Generációk imakapcsolata II.

**Kedves Testvérek! Imádkozunk egymásért!
Most a fiatalabbak (55 éves korig)
az idősebbekért (55 éves kortól) – és fordítva!**

Akik (egyének vagy családok) önként és szívesen bekapcsolódnának a jó cselekedetek ezen formájába, mikor is a **fiatalabbak és az idősebbek egymásért imádkoznak**, azoknak két hónapig a következő „feladatuk” van:

Hetente 1 alkalommal – **OTTHON** – egy tized rózsafüzért elmondunk azért, akinek a nevét kihúztuk. Feltétlenül maradjon **TITOK**, kiért is tesszük ezt! Amikor letelik a két hónap, kis összejövetel keretében közösen „kiderítjük”, kit is hordoztunk imáinkban.

A jelentkezéshez a templomban a szentmiséken kirakunk **két dobozt: szeptember 2-3-án ill. szeptember 9-10-én.**

1. FIATALOK (55 éves korig)

A kitett cédulára felírod a teljes neved (olvashatóan), gemkapoccsal lezáród, és **bedobod** a dobozba.

2. IDŐSEBBEK (55 éves kortól)

A kitett cédulára felírjuk a teljes nevünket (olvashatóan), gemkapoccsal lezárjuk, és **bedobjuk** a dobozba.

ENNYI AZ ELSŐ FELADAT, majd:

Szeptember 16-17-én a másik generációból bejelentkezettek közül **kihúzzunk egy nevet**, akiért két hónapig imádkozunk.

Tehát két szombat-vasárnap gyűjtjük „titkosan” a neveket. Bízunk abban, hogy a Testvérek tetszését elnyeri – immár másodszor – ez a kis, játékosan induló, ám nagyon fontos adventi időt előkészítő jó cselekedet, és sokan vesznek részt benne!

A bejelentkezőktől kérjük, vegyük komolyan, és csináljuk végig ezen imafelajánlásunkat, hogy ne csalódjon senki majd a **TITOK felfedésekor**, hogy ő teljesítette a vállalását, érte

viszont nem imádkoztak! – A záró összejövetelre **november 12-én, vasárnap** kerül majd sor.

Örömteli, imádságos találkozást kívánunk!

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Bár kívülről nem sok látszik, halad a Kálvária kápolna felújítása. A telken a bozótirtás megtörtént, az elszállítás folyamatban. A belső falvarrások megvannak, hamarosan kezdődik a födém megerősítő/stabilizáló átkötése, majd a tető megépítése, a huszártorony beemelése. A szerpentin tulajdonjogi rendezése is halad, ennek megtörténte után kezdhethetünk a stációk felújításával is foglalkozni.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Garami Luca	Fürge Hannaróza	Knapp Ábel János
Kelenföldi Gréta	Balázs Leila Anna	Fiedler Márton
Németh Ájlin Anna	Horváth István	Jankovits Mirella
Székely Zalán László	Szenczi Zsolt Ferenc	
Kotlacsik Helena Nóra	Szogyéni Bernát Marcell	
Sárközi Denisz	Ströbl-Orbán Balázs	

Házasultak: Várszegi Balázs - Kuzma Kata

Szepesi Tamás - Katkó Margit

Stadler Tamás - Szalai Zita

Márkus Gábor - Dr. Lóczi Brigitta

Szikszai László - Takács Rebeka

Elhunytak:

Riba Lászlóné, Lendek Katalin	89 éves
Tóth Gáborné, Cziráki Judit Teréz	79 éves
Demus Gábor	47 éves
Szabolcs Sándor	62 éves
Reiser Istvánné, Rappold Angéla Angyalka	98 éves
Návrádi Kálmánné, Grineusz Magdolna	98 éves
Szabó Jánosné, Maga Ibolya	67 éves
Kiffer Mihályné, Berczel Ilona	93 éves
Müller Csaba	77 éves
Szoboszlai Imre József	76 éves
Németh Istvánné, Kálazi Márta Marianna	71 éves
Kacsó Boldizsár	46 éves
Sárhegyi Ferenc	71 éves
Darázsdi László	79 éves
Lebedy Istvánné, Zsigmond Margit	93 éves
Széher Péter	44 éves
Nemecz Zoltán	69 éves
Forgács István	87 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szenntanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. szeptember-október

XVI/9-10. szám

A Világ egyik felén rombolnak, pusztítanak minden evilági dolgot: fizikai, épített környezetet, természetet, embereket. De a lelkekben is folyik ez a folyamat, keresztény értékrendünk minden eleme támadás alatt áll.

A mi dolgunk meg az építkezés! Fizikálisan és szellemileg, lelkileg is. Lehetőségeink, erőnk, adottságaink szerint! Jézus erre hív ma is mindenkit – mert „nem babra megy a játék”!

Álljunk be az építőmunkások közé – mindannyian!
A véletlen hozta, hogy az orosz invázió kitörése napján (2022. febr. 24.) végeztük a Kálvária kápolna tornyának a kikötését, amivel annak ledőlését meg tudtuk akadályozni...
Ny. L.

Kedves Testvérek!

Október hónap Szűz Mária hónapja. Jó lenne elmélyülni az imádságban, de sokszor tapasztalja az ember, hogy gondolatlati elkalandoznak.

Dr. Tomka Ferenc atya könyvében - az imáról szóló fejezetben - találtam egy részt, ami remélem segíteni fog nektek is, hogy javuljon az Istenre figyelésük. Popper Pétert idézi Feri atya. Küldöm nektek az *Esti visszapiillantást*, a nap befejezésének ápolását. Ezt a kifejezést használja Popper Péter. Szerintem nagy segítség lehet mindannyiútoknak az esti imához. Sosem tudjuk, honnan jön a segítség. Kívánom, hogy ezen gondolatok által is előbbre tudjatok lépni ebben a hónapban az esti elmélkedésekben!

Esti visszapiillantás. A nap befejezésének ápolása. Ez a legfontosabb gyakorlat! Egyben a legnehezebb is végigcsinálni. De ha rászokunk, elsődrendű igényünké válik, és szinte önmagában biztosítja pszichés egyensúlyunkat. Az esti visszapiillantás az önmegismerés és a helyzetek mély megértésének alapgyakorlata. Este, elalvás előtt képszerűen végiggondoljuk eltelt napunkat, a reggeli felkeléstől a jelen pillanatig.

A visszapiillantás képszerű legyen, úgy pergessük le a napot, mint egy filmet. Váljunk szemlélőivé a nap eseményeinek, és benne önmagunknak. Lássuk magunkat, ahogy megyünk az utcán, dolgozunk, vitatkozunk valakivel stb. A gyakorlat lényege, az én-től való távolítás: úgy szemléljük magunkat a dolgok és emberek között, mint egy idegent. Meg kell engedni, hogy ennek az embernek - aki én vagyok - a viselkedése szabadon hasson rám. És ugyanígy azoké is, akik a nap folyamán kapcsolatba kerültek velem.

Döbbenetes mennyiségű rejtett információhoz, megismeréshez juthatunk ezen a módon, amikor néhány percre eltávolodunk önmagunktól, kívülről szemléljük a velünk történt dolgokat. A gyakorlat olyan tapasztalat-többletet eredményez, amely rövid idő alatt növeli önismeretünket, embermegismerésünket, a helyzetek reális értékelését, viselkedésünk kontrolláltságát, a változás lehetőségeit.

Az esti visszapiillantást végző két nehézséggel fogja magát szembetalálni: **Elkalandoznak** a gondolatai, felbomlik a nap időrendje, átadja magát indulatainak, érzelmeinek és emlékeinek. Mire fölcsúdik, már messzire kanyarodott a felidézett nap eseményeitől. „**Belealszik**” az esti visszapiillantásba. A napnak még a negyedéig sem jut el, s már arra ébred, hogy reggel van. A belealvás ellen hat, ha elkerüljük a túlzott részletességet. A visszapiillantás valóban filmszerű legyen, tehát jó ritmusban, a lényeges eseményekre koncentrált „vágásokban” történjen.

Egy-egy fontosabb helyzetnél, jelenetnél azután kicsit elidőzhetünk, részletesebben végignézhetjük, ha igényünk van rá.

Ismételjük meg: Az esti visszapiillantás önmagában is megálló gyakorlat, pszichés önkarbantartásunk egyik legfontosabb módszere, amely egyesíti magában számos kisebb gyakorlat kedvező hatását.

Andor atya

A Béke Királynőjénél jártunk

Szerencsés Zsolt atya szervezésében autóbusszal indultunk el Medjugorje felé. Mindnyájan vittük magunkkal imáinkat, kérésünket, fohászunkat, hálánkat. Utunk során áthaladtunk Szarajevón, ahol a mecsetek, templomok mind a mai napig őrzik azt a helyet, amely az 1914-es tragikus merényletről emlékezik meg.

Az utazás hosszú volt, viszont gyönyörű. A Neretva folyó völgyében haladtunk. A sziklás, völgyes táj, a sziklahegyek csodálatosak, a tetejükön meghúzódnak házakkal. A sziklák között kinőtt gránátalma bokrok, s a rajtuk függő gyümölcsök fantasztikus látványt nyújtanak.

Az esti órákban érkezünk meg Medjugorjéba, ahol 1981-ben 6 helyi fiatalnak jelent meg a Szűzanya. A gyerekek elmesélték a látottakat, és ettől kezdve hatalmas hívő tömeg érkezik a városba. Az elmúlt évtizedekben a hercegovinai kisváros az egyik legjelentősebb Mária-zarándokhelyé vált. A Szűzanya üzenetei a békére, imára, böjtre, megtérésre irányulnak.

Szállásunkat egy család által üzemeltetett 2-3 szobás panzióban foglaltuk el. Rendkívül kedves emberek, 3 fogásos vacsorával vártak. Másnap a Jelenés Hegyére zarándokoltunk. Köves, nehéz terepen ment fel kis csapatunk, rózsafüzért imádkozva. Délután Tihalinába látogattunk el, ahol a Szent Elias templomban atyáink: Zsolt, László, Andor, Zoltán atyák celebrálták a szentmisét. Itt található a gyönyörű Mária szobor, amit mindenki Medjugorjei Máriaként ismer.

Harmadnap készültünk a nehéz, fárasztó, még inkább köves és magasabb Krizevac-ra, a Nagy Kereszt hegyére. Ide már csak a csoport fele vállalkozott, keresztutat olvastunk a stációknál. Nagy örömünkre sokan felértünk, Andor atyával az élen. Legidősebb zarándoktársunk, Erzsike is, 84 évesen, nagy lelkesedéssel, példát mutatva, hogy a nehézségeket le tudjuk küzdeni a jó Isten és a Szűzanya segítségével. Gratulálunk neki, és további jó egészséget kívánunk!

Délután még Mostarba látogattunk el, felkerestük a szép ferences templomot, majd a smaragd színű Neretva folyó fölött átívelő, a város jelképévé vált Öreg hídon keresztül tehetünk egy sétát az óvárosban, amely a keleti jellegével hívja fel magára a figyelmet. Atyáink a szálláshelyünkön este, a szabadban celebráltak misét, mely mindnyájunk számára hangulatos és feledhetetlen.

László atya felhívta a figyelmünket 5 fontos fegyverünkre, melyet a Szűzanya üzent: IMA – rózsafüzér –, EUCHARISZTIA, SZENTIRÁS olvasása, BÖJT, GYÓNÁS havonta. Zsolt atya vezetésével az utazásunk lelki tartalommal telt meg azért, hogy a közös imádságok mellett olyan humoros történetekkel ajándékozott meg, amelyek felüdítettek bennünket.

Nagyon kedves emberekkel ismerkedtünk meg a csoporton belül. Köszönet az atyáknak a szervezésért, lelki vezetésért. Imáinkban kérjük rájuk és valamennyi zarándok-társunkra Isten kegyelmét.

Vodicska Ferencné

A XVII. *Ars Sacra Fesztivál* szeptember 16-i, a Mindszenty iskola aulájában tartott, Szent Erzsébethez kapcsolódó programjának három előadására kb. ötvenen voltak kíváncsiak, zömmel a régiós karitás tagjai.

Dr. Beer Miklós püspök atya arról gondolkodott, vajon milyen is volna, mi mindent csinálna Erzsébet, ha ma köztünk élne? A jóságtól vezérelve, Assisi Szent Ferenc hatását követve valószínű környezetvédő lenne, és ugyanúgy, mint a saját korában, most is virágos kertet, veteményes kertet gondozna, időseket, betegeket látogatna, hátrányos helyzetűeket segítene, - vagyis *életszerű* lenne.

Két nagyon tehetséges fiatalember: Andorka Péter zeneszerző és Dr. Hajnal Géza író, a Műgyógytan tanára mesélt a Rózsalány c. zenedarabjuk létrejöttéről, alakulásáról, helyzetéről, aminek megírásához a kezdő lökést, a nagy biztatást Prokopp Mária professzor asszonytól kapták. Részleteket is hallottunk, láttunk a darabból. Vastaps jutalmazta a nagyszerű előadást.

Dr. Prokopp Mária vetített képekkel láttatta Szent Erzsébet alakját a művészettörténetben. Az előadó óriási tudása, mély hite, hazaszeretete, a jó ügyek melletti kiállása valamennyiünket magával ragadott. Legyünk büszkék magyarságunkra, szentjeinkre, történelmi nagyságainkra – hangsúlyozta –, és adjuk tovább ezt az ismeretet a következő generációnak! Ne hagyjuk veszni értékeinket! Kedves Professzor Asszony, köszönjük a buzdítást!
NY.M.

„*Jön már az ismerős, / szállábú deres ősz*” – írja Kányádi Sándor egyik versében. A szállábú deres ősz a diákoknak elhozza a tanévkezdést, nekünk, híveknek a Rozália misét.

Szeptember 4-én, Rozália napján szép számmal gyülekeztünk a kedves kis kápolnánknál. Minden évben nekem jut a cikkírás erről a miséről. Szívesen teszem, mert kedvelem ezt a helyet, és szeretném, ha minél többen megismernék.

Ismétlés a tudás anyja, ezért nem árt feleleveníteni a kápolna történetét. Névadója Sziciliában született, grófi családból, de a fejedelmi udvar helyett az önmegtagadást, a remetétséget választotta. Halála ima közben érte 1166-ban, jobbában keresztet szorongatva.

Csaknem 500 év múlva, 1624-ban találtak rá a holttestére a palermói pestisjárvány idején – egy csodálatos útmutatás nyomán. A város védőszentjének választotta. Rozália a járványos betegségek idején is segítségül hívható szent. Így tette ezt Palermo a covid idején is.

Kultuszát Európában – így Magyarországon is – a jezsuiták terjesztették el. Az esztergomi kápolna építése feltehetően a pestis járvánnyal kapcsolatos, az 1730-as évek elején.

Építetője három esztergomi polgár: egy pék, egy fazekas és egy mézesbábos, akik a városi tanácsban is tisztséget töltöttek be.

Az idei ünnepi misét Andor atya celebrálta, aki Popper Péter pszichológus gondolataiból idézett.

Aki még nem ismeri kápolnánkat, de szeretné, annak módja lesz rá október 27-én, amikor újra kinyitjuk ezt a csodát, hogy hálát adjunk a terményekért Istenünknek. Jöjjenek el minél többen!

Kányádi Sándorral kezdtem, vele is szeretném befejezni: „*Jön az ősz... Lombot ráz, diót ver, krumplit ás, szüretel. Sőhajtóz nagyokat, s harapja, kurtítja a hosszú napokat.*” A hosszú napokból vegyünk el pár órát az októberi szentmisére!

Recska Valéria

Karitás – nyári beszámoló

A Karitás csoportunkkal mozgalmas nyári időszakon vagyunk túl. Mivel állandó segítőink száma nem növekedett, és

a csoport tagjai is igyekeztek némi időt pihenésre, nyaralásra fordítani, az itthon maradottakra még több feladat hárult.

A nyári időszakban is folyamatosan osztottuk az Élelmi-szerbankon keresztül kapott adományokat, heti négy alkalommal. Új helyzetet teremtett, hogy a Tesco átszervezte a helyben sült termékek gyártását, kevesebb felesleg keletkezik, így sokkal kevesebb pékárut tudunk osztani rászorulóinknak.

Az osztásban segítőket nagyon nagy köszönet és hála illeti, hogy ebben a helyzetben is türelemmel és szeretettel végzik szolgálatukat, melyre rendszeresen számíthatunk.

Június hónapban három alkalommal Karitás csoportunk a Kiskosár Bevásárló Közösség vendége volt, mely során gyűjtést is tartottunk a rászorulóknak számára.

A szervezőktől, termelőktől, vásárlóktól sok jó szót, bátorítást kaptunk munkánkhoz.

A gyűjtés során 87 kg tartós élelmiszert, 50 db konzervet, befőttet, 27 000 Ft adományt kaptunk, valamint könyvtárúrsításból 42 000 Ft-ot gyűjtöttünk, mely összegeket gyógyszer-támogatásra és tartós élelmiszer vásárlására fordítunk.

Július-augusztus folyamán az Országos Karitás adományából több mint 1300 db kukoricakonzervet osztottunk ki 100 rászoruló személynek, családnak.

Az Egyházmegyei Karitás támogatását saját forrásból kiegészítve összesen 10 családnak tudunk segíteni az iskolakezdésben, Tesco-s vásárlási utalványok formájában. Ezen családokat egyszeri, tartós élelmiszeradománnyal is támogattuk.

Továbbra is nyújtottunk támogatást gyógyszerköltségeikhez tartósan beteg, rászoruló testvéreinknek. Az elmúlt három hónapban összesen 59.000 Ft összeget fordítottunk erre a célra. Nagy segítség, hogy egy testvérünk állandó, havi adománnyal járul hozzá ehhez a szolgálathoz.

Jelenleg több, mint száz rászorulóval, nehéz anyagi helyzetben lévő családdal állunk kapcsolatban. Segítőink nagy része munka és család mellett végzi az önkéntes tevékenységet.

A szükség nagy és kifogyhatatlan, erőnk, időnk és az adományok sajnos végesek. Kérjük minden jó szándékú testvérünk imáját, lehetőség szerint fizikai és anyagi támogatását.

*Lesták Zoltán
állandó diakónus*

Zarándokoltunk

Szeptember 10-én, Szent Kereszt Felmagasztalása ünnepén Kesztlőc-Klastrompusztára zarándokoltunk.

Napfényes időben indultunk. A kesztölci Szent Kelemen templomba mentünk. 10 órára Dr. Magyar Pál plébános úr várt bennünket, a *Rózsafüzér Társulat* tagjait. Bemutatta a templomot, elmondta történetét.

A helységet nagyrészt szlovákok és bányászok lakták. A templom a temető dombján áll. 1800-ban szentelték fel, Szent Kelemen tiszteletére. Megnéztük a templomot, majd elimádkoztunk egy tized rózsafüzért.

Ezután a község határában lévő Klastrompusztára, a Boldog Özséb által 1250-ben alapított Szent Kereszt pálos kolostor romjaihoz mentünk. Itt temették el a rendalapító Boldog Özsébet. A feltárt romtemplomot 1989-ben Dr. Várszegi Asztrik esztergomi segédpüspök áldotta meg.

A festői környezetben, ragyogó napsütésben szabadtéri szentmisén vettünk részt. A szentbeszédet páter Puskás Antal, pálos tartományfőnök mondta.

Gondolatait a bibliában említett rézkígyó köré fonta. A rézkígyó előképe Krisztus megváltó keresztjének. A győzelem szimbóluma, gyógyulást hoz annak, aki hisz a gyógyító Krisztusban. Aki hisz benne, az nem veszik el, az örökké él.

A szentmise végén megemlézték a résztvevők között az esztergomi Rózsafüzér Társulat zarándokcsoportot. Az áldás után lelkieken feltöltődve indultunk haza.

A hely szépsége, szelleme, a helyiek kedvessége tette ünnepélyesebbé ezt a zarándokutat. *Szendrő Péterné*

✠ In memoriam Baják Béla (egy kis kórustörténet)

1988 egyik őszi vasárnapján Bozóki István ferences atya tartotta jubiláló szentmiséjét a Kerektemplomban. A templom kórusa énekelt – Téglás Józsi bácsi vezetésével.

Ahogy lejöttek a kórusról – köztük megpillantva a tanítóképzős tanárt, Jónás Feri bácsit (munkatársak voltunk), – hozzájuk lépve megdicsértem a szép éneklésüket. Téglás Józsi bácsi rögtön le is csapott rám, hívott az énekkarba. Persze, Feri bácsi és Béla is erősen invitáltak. Így indult énekkaros utam.

Sok szép kórusművet ismerhettem meg e lelkes kis csapat tagjává válva. Sok szép fellépés és baráti összefogás jellemezte ezt az indulást. Közben Józsi bácsi már nem tudta tovább vinni a kórust gyengülő egészségi állapota miatt. Amíg nem találtunk újabb karnagyot, Béla vállalta el a vezetését.

Ezen átmeneti időszakok többször megismétlődtek az énekkar életében, hiszen néhány karnagyot „elfogyasztottunk” az elmúlt 35 évben, és **Béla mindig átmentette ezt a kis közösséget.**

Béla – és persze Marika is – amíg csak tudtak, jöttek, hiszen ők már gyermekkoruk óta énekeltek templomunk különböző felállású kórusaiban. **Nemcsak énekkarunk, hanem egész egyházközségünk hálásan emlékezik Bélára,** aki az éneklés mellett kántorként is mindig rendelkezésre állt. Nemcsak nálunk, másik templomokban is kiegészített, amikor szükség volt rá.

Az angyalok kórusában már – emberi gyarlóságunkat levetve/elfelejtve – tökéletes összhangzásban dicsérheti az Urat. Talán régi csapataért is kéri az égiek pártfogását, hogy az ének ne némuljon el templomunkban...

Kedves Béla, nyugodjál békében!

Ny. L.

Postaládánkba érkezett

Köszönöm László atyának a lelki vigasztalást adó szentmisét és gyász-szertartást, Misi készséges szolgálatát szeretett férjem hamvai felett.

Hálával tartozom a kórusnak, hogy egykori hűséges tagját énekünkkel búcsúztatták el. Köszönöm mindazoknak, akik részvételüket fejezték ki fájdalunkban.

Baják Béláné és családja

Prímási Iskolaközpont Esztergomban

Bizonyára már értesültek arról, hogy az Esztergom-Buda-pesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatóságának (EKIF) döntése alapján 2023. szeptember 1-jétől a Mindszenty József és a Vitéz János iskola PRÍMÁSI ISKOLAKÖZPONT néven egyesült. A fenntartó a Mindszenty Iskola igazgatójára, Espasa-Sancho Ramonra bízta az új intézmény vezetését.

Idén még a nevelés-oktatás a Mindszenty József és Vitéz János telephelyeken az előző tanévekhez hasonlóan folyik tovább. A diákok, szülők, pedagógusok és dolgozók nem nagyon érznek majd változást. A tanév folyamán, a Jóisten segítségével közösen próbáljuk kitalálni, hogy milyen legyen az új intézmény jövője, úgy, hogy megfeleljen az aktuális oktatási kihívásoknak, a szülők és diákok elvárásainak, és egyben szolgálja az Egyház missziós feladatát.

Az összevonással a Fenntartó szándéka, hogy az új intézmény a legjobb tulajdonságokból épüljön fel, mint amikor egy gyermek mindkét szülőnek a legjobb vonásait örökli.

Június közepén az új iskola vezetői csoportja (igazgató, igazgató-helyettesek és munkaközösség-vezetők) megtartotta első értekezletét.

Megszerveztük az iskolai dokumentumok átdolgozásának módját, megbeszéltük az augusztusi teendőket, és egyeztetjük az egyeztetés és reménytelni tenni akarás, amit akkor tapasztaltunk az értekezleten, példamutató lehet a többi kollégának, diákjainknak és a szülőknek egyaránt.

A nyári szünet után a mindszentyekből és vitézesekből álló tantestületünk egy csapatépítő lelki nappal kezdte meg a közös munkát. Vendégünk volt Erős Gyöngyi, aki ismerkedős, csapatépítő játékaival igazán vidám hangulatot varázsolt köztünk. Játék és nevetés közben igazi csapattá alakult a majd 80 fős tantestület.

A nap egy kis kirándulással folytatódott Pilisszentlélekre, a pálos romokhoz. A nagy melegből igazán jóleső volt megérkezni a ferencesek hűs zarándokházába, ahol hideg frissítővel és gyümölcscsel várt bennünket Tamás Gábor testvér.

Alkalmunk volt kiscsoportos beszélgetéseken jobban megismerkedni, egymásra reflektálni, megnyílni. Délután megismerhettük a pilisszentléleki templom történetét, majd a tanári zenekar gyönyörű hangszeres és énekes szolgálata kíséerte a szentmisét.

A pilisi hegyek lábánál, a naplementében elfogyasztott vacsora még emlékezetesebbé tette ezt a napot. Néhány igen bevállalós kolléga még az éjszakát is a zarándokházban töltötte.

Szeptember 1-jén a két tagintézmény közös tanévnyitóját a Suzuki Arénában, Esztergom szép, új sportcsarnokában tartotta.

A terem berendezését a két iskola felsősei vállalták, lehetőséget teremtve egy kis ismerkedésre. A zenei szolgálatot a mindszentyek énekkara és a vitézesek zenekara közösen szolgáltatta. A misén részt vett Oláh Gábor tanügyi igazgatónk is az EKIF részéről.

S most, október 13-án, pénteken újabb közös programunk volt, az őszi termények megáldása és a szüreti forogtatás után, a közösségi vacsora, mely mintegy 450 fő részvételével zajlott. A két iskola diákjai, családjai, tanárai a finom bográcsgulyás után, melyet a szülői közösség készített, vidám beszélgetéssel, sváb és magyar tánccházal búcsúztatta a napot.

Bízunk abban, hogy a Jó Isten tenyerén vagyunk, Ő vezet idén is bennünket! Áldását kérjük iskolánk kibővült nagy családjának minden tagjára! Úgy tekintjük ezt a változást, mint egy lehetőséget a megújulásra, az új utak felfedezésére és az értékekben való gazdagodásra.

*Bégányiné Juhász Marianna
igazgató-helyettes*

Szolgálat - Énekkarunk

Azt mondják, az énekes, zenei együttes nem demokratikus intézmény. Ha több ember együtt akar – szépen – megszólaltatni egy-egy művet, akkor azt valakinek vezetni kell, már a próba folyamatában is. Nálunk egy kicsit más a helyzet...

Ahogy Baják Bélával kapcsolatban is megemlítettem, egy énekkarnak mindenképp valamiféle vezetésre, vezetőre van szüksége, még hozzá hozzáértő szakemberre, aki „ismeri övét”, vagyis az adott csapatnak mit szabad felvállalni, mit tud elfogadhatóan megszólaltatni.

Ez a mi kis baráti társaságunk, egyházközségünk egyik legrégebben működő közössége – most *szakképzett vezető híján – demokratikus intézmény lett...*

A „törzsgárda” hosszú évek óta énekel ebben az összetételben. Ismerjük, sokat gyakoroltuk az énekelt anyagunk legnagyobb részét - az eddigi karnagyok vezetésével.

A próbákon mostanában mindenki mondja az észrevételeit, javaslatait, mit/hogyan kellene, lehetne szebben, jobban megoldani. Főleg a zeneileg képzetebbekre érdemes odafigyelni, és újra nekifutni egy-egy műnek.

Bár életkorunk előrehaladtával képességeink fogyatkoznak, szorgalmunk és kitartásunk töretlen. Így vesszük a bátorságot, hogy továbbra is időnként kiállunk, és szolgáljuk a liturgia ünnepélyességét.

Legutóbb Ave Maria mottóval elsőszebati imádságot vezettünk, ami csupa Mária-énekből összeállított műsor volt. Többen megdicsérték ezt az áhítatot, lelki élményt emlegettek.

Felvettem, közösen meghallgattuk, megbeszéltük a tanulságok miatt, mi volt jó, mit rontottunk el. Megállapítottuk, hogy érdemes folytatnunk, mert képességeinkhez mértén vállalható a „produktum”, és ezt a csapatot nagy kár lenne feloszlatni!

A „demokrácia jegyében” most nekem jutott Béla szerepe, hogy átmentsem kis közösségünket. Ahogy Sík Sándor írta: „Hátha utóbb hozzám melenget / A bujdosó Igazak közül még kilencet!”

Vagyis **hívunk és várunk továbbra is énekelni szerető (valamelyest tudó) Testvéreket énekkarunkba! Különösen is egy szakmai vezetőt!** (Szerdánként 18 órakor próbálunk a Rudnay téri plébánián.)

Az említett áhítat végén valaki kérdezte, hogy még mit vállalok fel? Azt gondolom, amit az Úr elém rak, és per pillanat nincs más, aki felvállalná, és helyembe lépne...

Kálvária

Felgyorsult a Kálvária kápolna felújítási folyamata. A vasbeton szerkezettel megerősített fődémre ráhelyezték az új tetőzet és torony gerendázatát, a fedések is folyamatban vannak. A négy tűzfalat a fődémhez betonozták, így a további szétnyílás kizárva. A sarkokat, ablak-mélyedéseket vakolják, az egyéb falsérüléseket javítják. Már egy kis tereprendezés is volt, hogy a csapadékvíz az épülettől elfolyjon.

Az üveg ablakokat kiszedték, jelenleg Horváth György díszműkovács műhelyében várják a felújítást, ami az ő szakmai irányításával fog menni. Ehhez – egy kis kaláka munkára – hívtam embereket, hamarosan elkezdjük a régi üvegek kiszedését, a keretek felújítását. A felújítás/felületkezelés után kerülnek vissza a keretek az eredeti helyükre, és a helyszínen kell majd beüvegezni. Ezen „ablakos” folyamatban újra jelentős szervezési feladataim adódtak.

Értesülesem szerint megtörtént a kálvária szerpentinjének a Város általi tulajdonba vétele. A stációk állapotfelmérése a következő lépés, hogy a felújítások költségeit becsülni lehessen.

Nyitrai László

60 éve halt meg Sík Sándor, októberi imaórákon rá emlékeztünk. Versei ma is időszerűek.

...Bélpoklos hazugság üvöltésén által
A pöre szív az, mit az Isten áthall:
„Ments meg, ó ments meg magunktól minket,
S átkozott magunktól szegény mieinket!”

Ó hallom, hallom az ember hangját,
Élők és hullák sirják, sikongják:
„Kit ember-okosság beteg ördöggé tett,
Mentsd meg önmagától az emberiséget!”...

Újévi reménykedés

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- **Idősek Napja** kapcsán nyugdíjas közösségünket a Mindszentys diákok köszöntötték. A Betegek Világnapjához kapcsolódva pedig idén is sokan felvették a betegek szentségét.
- **Generációk imakapcsolata** záró programja november 12-én 16 órakor lesz az aulában. Kérünk minden érintettet, hogy jöjjön is el erre az alkalomra!
- **Hálaadó szentmisével** köszönjük meg a Rozália kápolnában október 27-én, pénteken 17 órakor az évben nekünk adatott terményeket, az Úr bőséges áldását.
- Szentmise keretében mutatkoztak be a **bérmálkozásra készülő fiataljaink**. Kísérjük imáinkkal ezt a maroknyi csapatot, hogy legalább ők megmaradjanak Isten útján, az élet útján! Szomorú tény, hogy létszámuk az elsődözőkének negyede, ötöde...

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Kőműves Anna Róza	Verebes Zétény Vince
Miereisz Roland	Tállai Lia
Kurovsky Bálint	Kurovsky László
Gyurgyák Laura Anna	Gyurgyák Balázs
Pathó Nataniel	Pathó Emma
Szűcs Medox Patrik	Uhlár Vilmos
Divéki Benedek	Divéki Boglárka Ilona
Sárközi László	Ungár Gellért
Gyüre Zente	Makkai Henrietta Viktória
Solymosi Sarolta Ágnes	Agárdi Brigitta
Lénárt Levente Gellért	

Házasultak:

Takács Lajos	-	Tarnai Tímea Anna
Kovács István	-	Herman Ildikó
Petrik László	-	Bartl Mária
Van Bochove Viktor	-	Nagy Emese
Várhegyi Balázs Bence	-	Pál Nikolett
Dr. Ámon Tamás	-	Divényi Anna
Katona Jozef	-	Bencze Andrea

Elhunytak:

Blaschkené Péter Jolán Ibolya	71 éves
Horváth Béláné, Speulta Erzsébet	73 éves
Tóth László Istvánné, Etter Erzsébet	84 éves
Czahesz Imre	64 éves
Mészáros László Imre	93 éves
Lhotka Istvánné, Kovácsik Erzsébet	77 éves
Baják Béla	87 éves
Juhász Attila István	78 éves
Varga Mónika	39 éves
Bánzi János Gézáné, Lakatos Hermina	77 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9.
Telefon: +36-33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatja: Somfainé Bernike, Héder Istvánné, Bátor Dénesné

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom -Városi
Plébánia

2023. november - különszám

XVI/11. szám

A Fájdalmas Szűzanya kápolnája (Kálvária kápolna) végromlás közelébe került az elmúlt évekre. Bár voltak próbálkozások, kezdeményezések a felújítására, ezek a közelmúltig nem jártak eredménnyel. Újságunk jelen különszámában röviden összefoglalom az elmúlt évek történéseit a hozzám eljutott, velem megosztott információk alapján – az én szemszögemből és tevékenységem alapján.

Nem titkolt céloom, hogy felhívjam a figyelmet, hogy épített és szellemi örökségünk védelme érdekében van feladatunk, felelősségünk! Nem elég a sajnálkozás, a rosszindulatú vagy pesszimista véleménynyilvánítás. Tennünk is kell – kinek-kinek a saját helyén, lehetőségei szerint!

Itt köszönöm meg mindenkinek, aki mellém állt és segített – és még segíteni fog –, hogy ez a kápolna megmenekült az enyészettől! Hálás vagyok az Úrnak, hogy ebben az ügyben „katalizátor” szerepet osztott rám!

Bár újságunkban mindig beszámoltam az aktuális fejleményekről, hasznosnak gondolom összefoglalni az eddigieket, a „háttér munkát”.
Ny. L.

Akkor lássuk a történetet...

Előélet, lelki háttér

Hosszú évek óta nagybőjti vasárnapokon keresztúti imát vezetek a kálvárián. Változó létszámmal (15-40 ember) elmélkedjük végig Jézus keresztútját, sokféle megközelítésben, más-más szerzők és szempontok alapján. 2021 júniusától a keresztutakat – a nagybőjti időn túl – minden elsővasárnap is végezzük.

Természetesen többen egyénileg, vagy éppen szervezett formában is látogatják a kálváriát (térsgyi karitás csoportok, katolikus iskolák, óvodák, nagypénteki plébániai csoportok, esztergomi katolikus közösségek, turistacsoportok ...)

Ha a jóval korábbi évek intenzitását nem is éri el a látogatottság, de hitéleti funkciója nem elhanyagolható.

Az én két célkitűzésem (imaszándékomban): a hitélet erősítése városunkban és a kálvária komplexum megújulása. Mellé „bejött” egy harmadik is: a közben kitört háborús konfliktus oldódása, a békéért való közös ima. Ez utóbbi fokozatosan erősödött. És most látjuk egy második háború fenyegetését is...

Hogyan indult?

Az évek során a keresztutak alkalmával tapasztaltuk a folyamatos pusztulást, de mivel nem a plébániánk területén volt, így csak sajnálkozni tudtunk. Újságunkban 2020-ban kezdtem foglalkozni a témával „Egy keresztút margójára” című írással (2020. március).

Ezt beolvastam az akkor még működő régiós Mária Rádióban is. Elküldtem a Polgármester Úrnak is, aki hívott, és beszélgettünk a dologról. Ígérte a segítséget, de a covid mindent borított. Újabb egy évig tovább romlott a kápolna állapota, a torony pedig egyre ferdebb lett.

Az igazi indulás 2021 februárjában történt. Papsiczky Mariann felhívta figyelmemet egy facebook posztra, fotókra. Az ajtó alatt bedugott mobiltelefonnal készített fotó, meg a külső állapot látványa tettekre sarkallt. A helyszínt is megvizsgálva – első látásra betörésre gondoltam –, írtam egy újabb jegyzetet „Kápolna sirató” címmel.

Mivel 2020 augusztusától a Belváros oldallagos ellátása is plébániánkhoz került, majd 2021 augusztusában a plébánia-egyesítés is megtörtént, így már a kálvária ügye is ránk tartozott. Elhatároztam, hogy megpróbálom mindent a Kálvária kápolna megmentése ügyében, mivel ez volt a legrosszabb állapotban – a négy, területünkön lévő kápolna közül.

Az első lépés: az életveszélyesen megdőlt torony miatt a Város segítségét kellett kérni. László atya Erős Gábor akkori alpolgármesterrel megtekintette a helyszínt, majd figyelmeztető táblákkal ellátott, szalagos kerítést helyeztek a kápolna köré, életveszély, omlásveszély feliratokkal. (2021. febr.)

Próbáltam felderíteni az előzményeket. Arról hallottam, hogy a Belváros már foglalkozott ezzel a kápolnával is.

Zsembery Ákos 2017-ben már felmérte ezt a kápolnát is, rövid tanulmányt is készített róla.

Ezt megkaptam, innen tudtam elindulni.

Közben folyt a Jó Pásztor kápolna tetejének felújítása is.

A történetben mellék szál, hogy Harmai atyának szándékában állt eme kápolna belvárosi tulajdonba vétele, de a Főegyházmegye erre nem mutatott hajlandóságot, így az említett tanulmány is „fiókba került”.

Ezzel a felújítási szándék akkor jámbor óhaj maradt.

A tettek mezején...

Schlosser Attilával többször felmentünk, beszélgettünk a mentési folyamat lépéseiről. Első gondolatunk az volt, hogy a megdőlt tornyot valahogy le kellene bontani, mielőtt ledől, majd ideiglenes fedéssel ellátni, amíg sikerül a felújítást valahogy beindítani. Vállalkozókat is hívtunk a helyszínre, árajánlatokat kértünk a torony bontására, ideiglenes fedésre.

Legelső lépésként Attila segítségével „bedobozoltuk” a jó állapotban lévő pieta szobrokat, védendő a beázástól, falomlástól. A sérült bútorokat (térdeplő, székek) műhelyébe szállítottuk felújításra. Vállalta a tölgyfa ajtó felújítását is – de ezt jóval később vittük el.

Ákos tanulmányával és az árajánlatokkal felkerestem a Bíboros Urat is személyesen, segítségét kérve. Az Eucharisztikus Kongresszus miatt se idő, sem pénz nem volt e célra. A Főegyházmegyei főépítészhez irányított (Salacz Ákos). László atyán keresztül őt is megkerestem, pozitív hozzáállását remélve...

Közben Polgármesterünket is folyamatosan „bombáztam”, és beszállt a segítő csapatba Prokopp Mária professzor asszony is. Segített a „múlt” feltárásában, hiszen felmenői révén érintette is az 1900-as évek építési folyamatának. Hatalmas tudásával, rálátásával, biztatásával segített a művészettörténeti jelentőség felvázolásában. „Hozott” még egy építész (Nemesics Ákos), aki szintén hasznos tanácsokkal segített a mentési folyamatban.

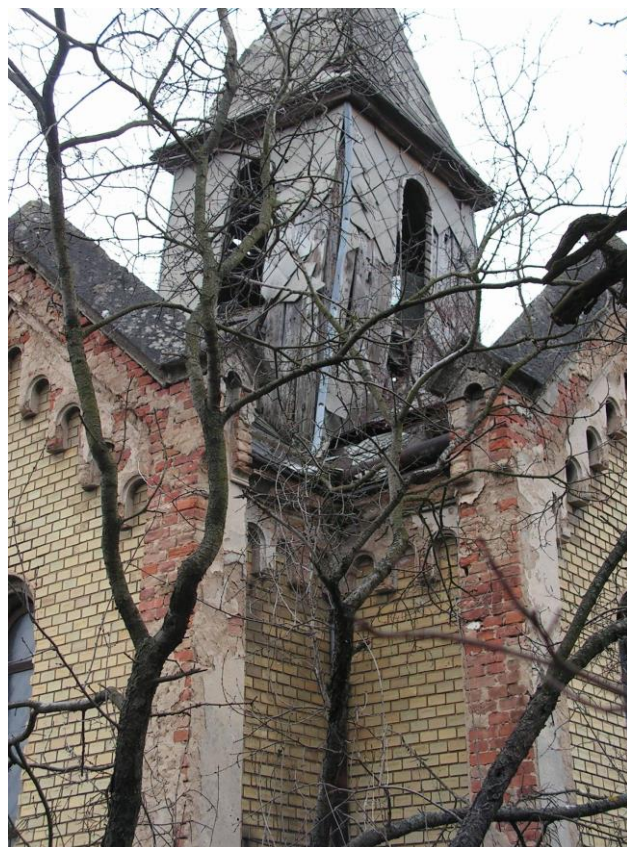
A konkrét munkálatok

A tervezett bontáshoz először a szerpentinre behajló vastagabb ágakat kellett eltávolítani, hogy nagyobb munkagéppel fel lehessen jutni a kápolnáig. Ezt – kérésemre – Erős Gábor segítségével a Város elvégezte, kiegészítve egy kis takarítással, kaszállással, bozótirtással. Igaz, ez utóbbiakból nekem is maradt/jutott az elmúlt években...

Mivel nem haladt a dolog, Nemesics Ákos ötlete alapján előkészítettem az épület pántolását. 5 tonna teherbírású spaniferrel, valamint egy körbefutó drótkötéssel, csavaros szorítóval összefogtuk eresz magasságában a kápolnát. Ezzel szándékoztuk megakadályozni az épület további nyílását, valamint a torony dőlése esetén a falazat leomlását.

Ez 2021 októberében történt, Schlosser Attila hozott hozzá embereket. Ezt még kitolható létrákról meg tudtuk oldani, hiszen gondosan előkészítettem minden szükséges dolgot. A felmerült költségeket a kápolnára szánt, hozzám – kérés nélkül – eljutott adományokból tudtam fedezni. Az élvédőket Pónya Lajos készítette, amit kiegészítettem a szükséges elemekkel.

Így futottunk neki a télnek. Közben tovább „kongattuk a harangot”, mind a Városházán, mind a Főegyházmegyéjénél.

Közben utána jártam – a Polgármesteri Hivatal segítségével – a pontos tulajdonviszonyoknak is (2021. augusztus).

Eszerint a kálvária szerpentinje a stációkkal együtt az 1892-ben bejegyzett Esztergom Város Kálvária Alapítvány tulajdona, a Jó Pásztor kápolna a Belvárosi Plébániáé, a Kálvária kápolna pedig a Főegyházmegye tulajdona.

Mivel továbbra sem látszott a kibontakozás, a tél folyamán pedig tovább dőlt a torony, elhatároztuk, hogy a felhelyezett pántoláshoz kikötjük a tornyot.

Ehhez a kápolna melletti fákat el kellett távolítani, hogy az emelőkosaras gép oda tudjon állni. Antalics Imre segített nekem: a kivágott fákat, bozótot összedaraboltuk, majd elszállítottuk.

A torony kikötése meg is történt 2022. február 24-én – az orosz-ukrán háború kitörésének napján.

Az emelőkosaras járműről Attila végezte a munkát a gépet hozó és kezelő Siroki Andrással.

Aznap nemcsak a kikötést végeztük az általam előkészített drótkötél, lánc és szorítók segítségével, hanem a Jó Pásztor kápolnára is felhelyeztük a szintén általam előkészített „vízköpő” csöveket, hogy a tetőről lefolyó csapadék ne a falakon csurogjon le. A költségeket szintén adományokból fedeztem.

Közben felcsillant a reménysugár (2022. január):

Polgármesterünk felhívott, és jelezte, hogy a Kálvária kápolna felújításához 15 millió Ft-ot beletesz a Város költségvetésébe.

Ez már elég nyomós oknak bizonyult, hogy a Főegyházmege is hozzájáruljon – anyagilag is – a kápolna felújításához.

Megköszönöm Hernádi Adám elszállítását, ez beindította a tényleges felújítást!

Természetesen nem csak én „nyüzsögtem”...

Prokopp Mária összeállított egy tanulmány-kötetet Városunk építéstörténetéről, neves szakemberek tanulmányait egy kötetbe rendezve. Természetesen a kálvária együttes is belekerült. Minden általa elérhető fórumon és helyen próbálta a köztudatba emelni a kápolna és az egész kálvária komplexum művészettörténeti jelentőségét. Zsembery Ákos is a saját körében képviselte ezt az ügyet.

Innentől már kevesebb információ van a folyamatról. A dolgok jó irányba fordultak. Azt gondoltam, innen az én szerepem már nem érdekes, de azért figyelemmel kísértem továbbra is a folyamatot.

Steindl Balázst, új alpolgármesterünket is megkerestem, tájékoztattam, segítségét kérve ügyünkhöz, aki készségesen segített a felmerült feladatokban.

A felújítás terveit Zsembery Ákos készítette el, majd kivitelezőt kellett pályáztatni. Ezt a bazilikát is felújító Belvárosi Építő Kft. nyerte el.

Sajnos, ez a folyamat is sok időt vett igénybe (tervezés, statikai vizsgálatok, pályázatok elbírálása). A torony – így kikötve sem bírt volna ki még egy telet – de 2022 őszén végre elkezdődhetett a konkrét munka.

Amikor a kulcsot átadtam a kivitelezőnek, az eddig leírtak alapján tájékoztattam az előzményekről, az elvégzett mentési munkálatainkról.

Hangsúlyoztam, hogy a pántolás és a torony kikötése nélkül már egy rom mellett állnánk...

Ezt a véleményemet – látva az épület állapotát – nem cáfolták...

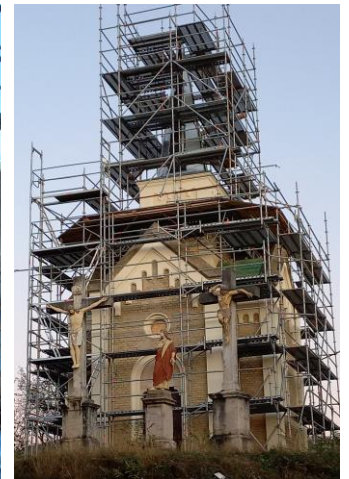
A kápolnát beállványozták, lebontották a tornyot/tetőt, majd ideiglenes fedést készítettek, hogy a további beázást megakadályozzák.

A tél/koratavasz folyamán kokszos kályhával kiszárították az épületet. Itt léptek be a restaurátorok: Galántai Zsófia, Horváth Ferdinánd és Mogyorósi Fanni.

A kivitelező pozitív hozzáállása, segítsége révén jelentős értékmentést és dokumentálást tudtak végezni, ami alapján **a teljes belső rekonstrukció megvalósítható – lenne...**

Az idén tavasszal a szárítás után/közben és az értékmentés után a belső falvarrások következtek, majd a földem megerősítése. Ez a „beton lépény” felhajlik a négy tűzfalra is, így nincs esély a további szétnyílásra. **Az általunk felhelyezett pántolást csak a beton megszilárdulása után vették le!**

Megtörtént a falak javítása, vakolások, tégl- és kőpótlások, a torony is elkészült, a tető burkolása folyamatban van – amikor ezeket a sorokat írom. Még feladat a vízvezetés, a tereprendezés, hogy alulról se kapjon vizet a kápolna. Tehát hamarosan átadják, a külső felújítás befejeződik. Azért még egy csavar megint jutott nekem is...

A kápolna színes ablakainak a felújítása nem volt benne a szerződésben. (Sem a felújítási tervek, sem semmilyen hivatalos dokumentum nem jutott el hozzám – igaz, nincs is közöm/jogcímem hozzá.) A külső vakolások alkalmával keresett Ákos, hogy az ablakok felújítását valahogy szervezzük meg.

Felvittem Horváth György díszműkovács szakembert, aki a hozzá korábban elvitt csillárt már felújította. Megszemlélve az ablakokat, arra jutottunk, hogy a helyszínen nem lehet megoldani, így a kivitelező kiszedte, majd Gyuri bácsi telephelyére szállította.

Már szerveztem a segítő csapatot az üvegek/gitt/rozsdá eltávolításához, amikor közbelépett Galántai Zsófia és egy üveges szakember, Simon Kata. Javaslatukra megpróbálunk az épen maradt üvegekből egy ablakot az eredeti üvegekkel felújítani, a többit pedig új üvegezéssel. Most itt tartunk. Az ablakokat Simon Kata táti műhelyébe vittük Attilával, teherautójával.

Ideiglenesen OSB táblákkal takarták el az ablaknyílásokat. Amint elkészül a színes üvegezésű ablakok felújítása – tavasz folyamán –, visszakérülnek a helyükre.

Az ablakok felújítását csak „közadakozásból” tudjuk megoldani. A hozzám érkezett adományokból az üvegek megvásárlásához jelentős összeget tudok biztosítani, de a munkadíjra biztosan nem futja. Sokan ajánlották már a segítségüket, most már van egy konkrét cél, amire fel tudom majd használni az adományokat... **Köszönettel veszem minden esztergomi támogatását! Ha netán „többlet” keletkezne, lesz helye a stációk felújításánál.**

A felújítás befejezése előtt visszacseréltük a bejárati ajtót a felújított eredetire, amit Schlosser Attila vállalt és szakembereivel el is végzett. (Novemberi keresztutunk alkalmával meg is csodáltuk – az összes eddigi munka eredményével együtt!)

A szerény bútorzat felújítása is megtörtént, ezt azonban – valószínűleg – csak később visszük vissza, ahogy a Horváth Gyuri bácsi által felújított csillárt, és az általa készített, az idők folyamán ellopott, falikar gyertyatartók helyett készített újakat is. A csillárt tartó láncot még az állványozás lebontása előtt visszarakjuk, mert a padlástér csak a tetőn keresztül lesz elérhető.

Mint említettem, sikerült dokumentálni minden részletet a kápolna belsejében, ill. a meglévő maradványokat konzerválni – a reménybeli belső felújításhoz.

Az esztergomi kálváriáról, művészettörténeti, építészettörténeti, helytörténeti jelentőségéről készült tanulmány is egy építészeti szakfolyóirat számára, amit ajánlok minden lokálpatrióta figyelmébe. Ez plébániánk honlapján is elérhető/olvasható, a szerzők: Prokopp Mária, Galántai Zsófia és Zsembery Ákos. <http://www.szentanna.extra.hu/fajlok/tanulmany.pdf>

A továbbiak...

A történet nem fejeződött be, mert az egész kálvária komplexum megújítása a cél. Hál' Istennek, nemcsak az enyém, hiszen egy ilyen műemlék-együttes megújítása nem pár ember „hobbija”, városi – mi több – országos érdek. És ezért történtek és történnek lépések.

A kálvária-szerpentin az időközben nyomtalanul eltűnt alapítvány tulajdonából Esztergom városának tulajdonába került. Így már tudunk majd a stációk felújításával is foglalkozni.

Már néhány felajánlásról tudunk, ami szerint egy-egy stáció felújítását vállalnák családok, közösségek. Elkezdődik a stációk egyenkénti felmérése a szükséges javítások szempontjából, így majd a költségek is láthatóvá válnak. Természetesen egységes kinézetéről készül a tervezés, és műkö fedlapokkal, amit nem érdemes „begyűjteni” a fémhulladékkal üzletelőknél.

A városi kertészet már jelentős bozótirtást végzett a területen, de a java még hátra van. Talán a lombhullás után lesz erre is kapacitás, hiszen a kápolnák/kálvária láthatósága önmagában is turisztikai vonzerő. És most már a szerpentin a Város tulajdona...

Azután itt van a Jó Pásztor kápolna területén áthaladó „elbirtokolt” közút ügye, amit szintén meg kell oldani. Szó van a villany felvezetéséről is a Kálvária kápolnához, valamint a biztonsági, térfelügyelő kamerák kihelyezéséről is.

A Jó Pásztor kápolna felújítása abbamaradt, egyelőre nem is látszik esély a folytatására. Pedig gyönyörű volt, a tér kialakítása, a kifestése szintén művészettörténeti jelentőséggel bír – lásd: a fent említett tanulmányt.

Ide kapcsolódik megint a személyes érintettségem...

Harmai atya áthelyezése után az általa elnökölt Templom-felújító Alapítványt is megörököltük. László atya kérésére én lettem ebben Gábor atya utódja. A Jó Pásztor kápolna felújításának lebonyolítása az alapítvány könyvelésén keresztül zajlott.

A támogató források elapadásával megakadt a felújítás. Ha netán lesz lehetőség erre, bizonyára ezen alapítványon keresztül megy majd az ügyintézés.

Hogyan tovább?

Bízom benne, hogy egyre többen érdeklődnek majd kálváriánk iránt, és ugyanúgy magukénak érzik, mint ezen személyes történetemben említett és meg nem nevezett segítők, vagy éppen érdeklődők, „szurkolók”! Bízom benne, hogy olyan emberek is felfigyelnek majd, akik a jó szándék mellett – pozícióik, lehetőségeik révén is – hathatós segítséget tudnak „becsatornázni” ebbe a nemes ügybe! Magam is ezen leszek, és kérek is mindenkit, keressen ilyen esztergomi, vagy „elszármazott” lokálpatriótákat!

Az ablakok ügyintézése után is igyekszem segíteni kálváriánk ügyét, ahol lehetőségem adódik. De legfőbb feladatomban – ahonnan elindultam – a lelki háttér ébren tartása, erősítése, amíg fizikai/szellemi állapotom lehetővé teszi. Tehát

hívom és várom a Testvéreket továbbra is elsősoránaponként 15 órakor a keresztúti imára!

„KérjeteK és kaptok, zörgesseteK és ajtót nyitnak nekteK!”

Így történt...

Novemberi elsővasárnap

Az ablakokról...

A háború utáni felújításkor az ablakokat is kijavították, vegyes üvegezéssel – ami éppen volt. Ez mostanra, és a jelen felújítás kapcsán tovább töredezett. A három ablak egységes felújítása a cél. Egy későbbi tatarozáskor fakeretes, dróthálós üvegezést is készítettek, épp a színes ablakok hiányai miatt, ezt most nem szándékoznak visszaépíteni, csak a felújított eredetit.

Még nem kaptam költségbecslést, de azt lehet tudni, hogy a színes üveg négyzetmétere 100.000 Ft. körül van. Egy-egy ablak kb. 2 m² ... Természetesen hagyományos üveget is tartalmaz egy-egy szárny.

Nyitrai László

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9.
Telefon:	+36-33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. december

XVI/12. szám

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét...” A karácsonyi ünnepkör lényegét János evangéliumában olvashatjuk, a születés története, körülményei a másik három evangéliumból ismeretesek.

A vendég érkezésére méltóképpen fel szoktunk készülni, de Jézus érkezése minden földi vendégséget felülmúl. Ezért a készületünknek is különlegesnek kell lenni.

A külső körülményeknél sokkal fontosabb a „belső takarítás” és ajándék készítés: a Jézustól elvárt szeretet és irgalom gyakorlása, amit Ő meg is mutatott nekünk.

Az adventi idő az elcsendesedés, a magunkba nézés, a megtérés ideje. A tevékeny szeretet gyakorlásával készíthetünk igazi ajándékot mieinknek, és az Érkezőnek is. A világ erőltetett csillogása nem segít ezen igyekezetünkben...

Ny. L.

Adventi gondolatok

„A pusztába kiáltónak a szava: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! A völgyeket töltsétek fel, a hegyeket, halmokat hordjátok el, ami görbe, legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá, és minden test meglátja az Isten üdvösségét.” (Lk 3,4-6)

A karácsonyra való várakozás, készülődés közepette érdeemes egy rövid időre megállni, elcsendesedni, magunkba tekinteni: mire, kire várok ebben az adventben?

Várjuk a téli szünetet, a hősést, egy kis pihenést, gazdagon terített ünnepi asztalt, a fenyőfa friss illatát; meghitt pillanatokát szeretteink körében, néhány csendes percet, amikor nem kell végre rohannunk – természetes emberi vágyaink, melyek meghatározzák a tetteinket is készület idején.

Készülődünk, takarítunk, díszítünk, bevásárolunk, szervezzük az ünnepi rokonlátogatásokat... lényeges, fontos dolgok, de egyik sem a legfontosabb.

Adventus Domini – az Úr eljövetele, amiről a készület ideje szól. Vajon készülünk az Ő végső visszajövetelére, és nap mint nap készülünk-e arra, hogy az életünk egyre nagyobb része hasonlítson Őhozzá, amíg egyszer majd Szent Pállal együtt mondhatjuk: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbenem.” (Gal. 2,20)? A karácsony **teljes** örömét csak akkor tudjuk megélni, ha készületünk is az ünnep lényege felé vezet minket, amely az Istennel való még teljesebb találkozás.

Ha igaz vágyakkal a szívünkben éljük meg adventünket, szembesülhetünk azzal, hogy nem is olyan egyszerű a várakozás, a készület, még ezt is tanulni kell.

Szent elhatározásaink sokszor tévednek görbe utakra, a lényeges helyét átveszi a mellékes, újabb és újabb göröngyöket fedezünk fel életünk útján, sokszor hegynyi akadályok állják utunkat, amikor - az adventi napokon talán még inkább – igyekszünk Jézus tanítását követve az Urat és felebarátunkat szeretni.

Megtorpanásainkat, botlásainkat minden esetben az előzi meg, hogy akár csak egy pillanatra is, de elveszítjük szem elől az igazi célt, az „Isten üdvösségét”...

Isten szeretete az, amely segít minket a készület idején is. Az Ő szava, mely a próféta által ma is szól hozzánk, ráébreszt minket, hogy a várakozás nem egy tétlen időtöltés, hanem sok dolgunk van.

Készítsük az Úr útját, de elsősorban saját szívünkben: egyengessük életünk göröngyeit, buktatóit bőjt, imádság és legfőképpen a Szentségek által.

Kérjük a Szentlélek segítségét, hogy a készület ideje és a szeretet ünnepe ne külsőleg legyen látványos, díszes, csillogó, hanem a szívünk mélyén és általunk embertársaink szívében is az igazi Szeretet ragyogjon fel, aki maga az Isten!

Menedék – a hétköznapiakban is

2022-ben fogalmazódott meg a gondolat, hogy a városunkban megrendezett MCC Feszt programsorozat idején – melyen idén is több tízezer fordultak meg – a résztvevőknek lehetőséget biztosítsunk arra, hogy a sokszínű programok mellett a legfontosabb találkozásnak is legyen színtere.

Három estére kinyitottuk a belvárosi templomot, és az Oltáriszentség jelenlétében dicsőítettük Istent. Mivel az ötlet hirtelen jött, nagyon szűk körben tudtuk hirdetni, de így is többen betévedtek a fesztiválózóik közül is – voltak, akik egy órát töltöttek az Úr jelenlétében.

Az idei évben alaposabb előkészületet követően, felépített programmal, egy „nyár közepi triduummal” készültünk, „Menedék” mottóval. Az MCC Feszt szervezői örömmel vették felajánlásunkat, kiemelt helyen hirdették a fesztiválózóknak a „lelki töltődés” lehetőségét. Mindhárom este csendes szentségimádás, szentmise, dicsőítés követték egymást, a homíliák a tékozló fiú történetére épültek. Esztergomi és környéki testvéreink közül többen részt vettek a közös imádságokon, de az Esztergomba látogatók közül is sokan örömmel éltek a lehetőségekkel. Pénteken, a bűnbánati liturgiát követően több órán keresztül tartott a gyónatás...

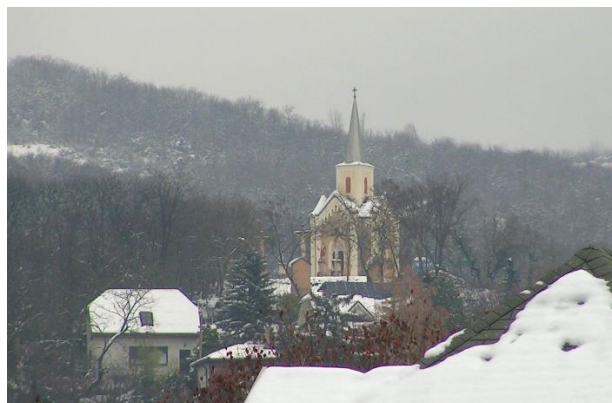
A közös dicsőítések öröme fellelkesülve szeptembertől kéthetente csütörtökön, az esti igeliturgia után egy órás szentségimádást, dicsőítést tartunk a belvárosi templomban, nagy szeretettel várunk mindenkit! Legközelebbi alkalom: december 21. csütörtök, kivételesen 19.00-21.00, gyónási lehetőséggel!

Lesták Zoltán, diakónus

Szolgálataimból...

Kálvária kápolna

A novemberi különszámban részletesen összefoglaltam a Kálvária kápolna felújításának a folyamatát. Értesüléseim szerint megtörtént a műszaki átadás is. A város sok pontjáról látszik ez a gyönyörű kápolna. Minden lokálpatrióta nevében megköszönöm a kivitelező Belvárosi Építő Kft. szakszerű, igényes munkáját, a Város és a Főegyházmegye támogatását az anyagiak előállításában, valamint a nekem segítő lelkes csapatnak is a támogatást, konkrét segítséget!

Jeleztem az újságban, hirdettük is, hogy a színes üvegablakok felújítása „közadakozásból” történik. Sokan meghalották, és adakoztak/adakoznak is, hálásan megköszönöm, mind az adományokat, mind a bizalmat. Az adományozók listáját a plébániánk Historia Domusába megörökítjük, publikálásra nem kerül. A szükséges üvegeket már meg is rendelte a felújítást végző szakember: Simon Kata. Ennek költsége: 800 000 Ft, ezt a közeljövőben ki is fizetem.

Mivel a dróthálós üvegezés nem kerül visszaépítésre, így egy külső védőrács készítése szükséges, jelenleg ennek a megvalósításáról egyeztetünk a tervezés, kivitelezés szakembereivel.

A stációk felmérése is folyamatban van, lapzártáig nem kaptam „beárazott” listát a stációkról. A vállalásokat az árak ismeretében lehet majd szervezni, ezt Zsembery Ákos veszi kézbe. A tudomásomra jutott „örökbefogadók” elérhetőségeit neki továbbítottam további egyeztetés céljából.

Az ablakok elkészülte után, ha marad az adományokból, a kápolna előtti Golgota szoborcsoport felújítását szeretném majd elindítani. Ehhez – természetesen – megint csak megfelelő szakemberek segítségét, tapasztalatát fogom keresni.

Talán még megérem, hogy a kápolna belső felújítása is elindul... Addig is járjuk az elsővasárnapi és a nagyböjti keresztutakat, és az ablakok visszakerülése után – terveim szerint – a kitakarított kápolnába is mindig bemegyünk majd egy tized rózsafüzérrel köszönteni Fájdalmas Szűzanyánkat.

Papi Korona

Októberben megkaptam a Bíboros úr levelét, melyben – László atya ajánlása alapján – újabb 5 évre kinevezett espereskerületünk civil tagjaként a Pasztorális Tanácsba. Ebből adódóan a Papi Koronákra is meghívást kapok. Így november 15-én részt vettem a saját és a dorogi esperes-kerület összevont gyűlésén. Ahogy eddig, most is tájékoztatom röviden a kedves Testvéreket az ott elhangzottokról.

A Szemináriumban gyűltünk össze. Balogh Attila rektor atya fogadta a megjelenteket, majd a közös zsolozsma után a meghívott előadó, Sándor János András – biztonságpolitikai szakértő, a Szeged Alsóvárosi Polgári Kör Közhasznú Egyesület vezetője – tájékoztatott bennünket a térségükben végzett szolgálatokról, tapasztalataikról.

A végvári vitézek fogalom ismerős történelmünkől – ma ők a végvári vitézek. Mai fogalmakkal „dzsungelharcot” folytatnak a migráns áradat feltartóztatásában, segítve ezzel a hivatásosok folyamatos küzdelmét. Helyismeretük révén a felderítésben van óriási szerepük. A híradásokból – bár egyre durvább tényeket is megismerhetünk –, a terepen dolgozók tapasztalata sokszor még ennél is súlyosabb.

A helyzet fokozódása miatt a polgárőrök is többlet joggal rendelkeznek, szolgálatuk, felderítéseik nagyban hozzájárulnak a védekezéshez, a mélységi felderítéshez. Munkájukat önzetlenül, hazaszeretetből adódó elkötelezettségből teszik, nem az elismerésért. Hála Istennek, hogy vannak ilyen bátor, magyarságukat komolyan vevő férfiak és nők is!

Vendégünk helyszíni felvételekkel illusztrálta, szemléltette „kalandjaikat”, pl. amikor pár határozott polgárőr feltartóztatott egy embercsempész által elindított, majd magára hagyott nagyobb migráns csoportot.

Hogy miért lett mindez a Papi Korona mai témája? Sajnos nem lehet megjósolni, Magyarország meddig tud hatásosan ellenállni a megtapasztalt nyomásnak, a „nagypolitika” magyarellenességének. Az iszlám fanatizmus agresszivitását látjuk, tapasztaljuk – szerencsére még nem a saját bőrünkön.

A terrorizmus fokozódása tovább nehezíti a helyzetet.

Hála a Jóistennek, még nem tartunk ott, mint a nyugat, de papjainknak, közösségeinknek is kellő éberséggel, körültekintéssel kell figyelni a potenciális veszélyt jelentő eseményekre, veszélyekre, esetlegesen megjelenő radikalizálódott személyekre!

Különös hangsúlyt kap így adventben, meg a társadalmi folyamatok ismeretében Jézus figyelmeztetése: „*legyetek éberek*”, meg: „*legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok! Az emberekkel szemben legyetek óvatosak!*”!

Lehet, hogy Mesterünk nem pont a mai helyzetre gondolt, de a keresztényüldözés minden korban jelen volt – és van, manapság is. A terrorizmus támogatása egyes globális érdekcsoportok, izmusok részéről is tapasztalható, pláne, ha ez felhasználható a keresztényüldözésre is...

November 28-án **képviselő-testületi ülést** tartottunk a plébánián, ahol aktuális dolgokat, feladatokat beszéltünk meg.

➤ Tartós élelmiszer-gyűjtést hirdettünk mindkét templomunkban és iskoláinkban. A tavalyi tapasztalat alapján a diákok által a szülőket is lehet inspirálni. Sajnos sok család rászorul a rendszeres támogatásra, amihez az Élelmiszerbank szervezésében kapott lejárt szavatosságú, de még nyugodtan fogyasztható termékek is besegítenek. Mindennek szervezése nagy feladatot jelent a karitászcsoportnak, különösen is vezetőjének, Lesták Zoltánnak.

➤ Van még remény arra, hogy jövőre a belvárosi plébánia épületének felújítását támogatni fogja a Főegyházmegye. Ehhez a Gazdasági Tanács döntése kell.

➤ Folyznak a belvárosi templom kriptájában lévő sírhelyekkel kapcsolatos egyeztetések, azok könyvelése, regisztrálása. Szabad urnahelyek még bőven vannak, koporsós temetésre már kevesebb a lehetőség. A közös őrzési hely tarifájának emeléséről döntött a testület: ez urnánként 2.000 Ft/év, amit 25 évre előre kell kifizetni.

➤ Megbeszéltük a következő év programjait, munkatervét is, ami – a szükséges korrekciók után – honlapunkon is olvasható lesz.

➤ Egyeztetettük az ünnepi menetrendet. Örömteli, hogy a szállást kereső Szent Család idén néhány iskolai osztályban is helyet talál.

Énekkarunk

Mint korábban is írtam, énekkarunk „elárvult”, szakképzett vezető nélkül maradt. Ráadásul tagságunk is előregegett, képességeink gyengülnek, létszámunk is fogyatkozik. Minden szólamban (szoprán, alt, tenor, basszus) kellene egy-két ember, hogy nagyobb biztonsággal merjünk kiállni szentmiséinken, egyéb közösségi alkalmainkon.

A közösségbe tartozás, az éneklés szeretete egyben tart bennünket, de továbbra is várjuk az új tagokat, hogy ez a színfoltja templomunknak ne szűnjön meg! Szerda esténként 18 órakor tartjuk próbáinkat a Rudnay téri plébánián.

Nyitrai László

Ima - egymásért

Az Esztergom-Városi Plébánia közössége idén immáron másodszor hirdette meg a **Generációk Imakapcsolata** programot, mely azt jelentette, hogy két hónapon keresztül heti egy tized rózsafüzért mondtunk otthon azért a társunkért, akinek a nevét kihúztuk.

Ezen a második alkalmon majdnem kétszer annyian vettünk részt, mint a húsvét előtt meghirdetett programon. Ebben a rohanó világban szerintem az embereknek nagy szükségük van arra, hogy érezzék, valahova tartoznak, valakihez kapcsolódhatnak, valaki értük is tesz valamit, valaki értük imádkozik.

A rózsafüzérhez engem igazán különleges kapcsolat fűz, mert anyukám egyik nagynénje, aki egyébként irgalmas nővéreként dolgozott az akkori szombathelyi gyerekkórházban, mindig magánál tartott egy rózsafüzért, akár otthon volt, akár bennünket látogatott meg, és amikor kisgyerekként betegen otthon voltam, akkor is mindig rózsafüzért imádkozott velem.

Ez a második alkalom számomra sokkal lélekmelengetőbb volt, mivel október elején pár napot eltölthettem Medjugorjében is, ami az imádság és kiengesztelődés helye. A Medjugorjéba érkező zarándokok legfontosabb állomása a Jelenések hegye (Podbrodo). A köves és bozótos magaslaton zarándokok milliói által kitaposott ösvény vezet az első jelenések helyszínére, ahol a Béke Királynőjének szobra áll.

Az úton Rózsautat alakítottak ki, mely 15 bronz dombormű segítségével ad lehetőséget a zarándokoknak, hogy elmélyüljenek a rózsafüzér titkaiban. A Jelenések hegyével való találkozás a zarándokok számára a Szűzanyával való találkozás is egyben a rózsafüzér imán keresztül. Leírhatatlan élmény, lelki táplálék volt az a pár nap, és az ott elmondott imák az általam húzott személyért is szóltak.

A programot most is ugyanúgy, mint az előző alkalommal a Primási Iskolaközpont aulájában tartott kis ünnepség zárta. Közösen imádkoztunk és énekeltünk, és fény derült arra is, hogy ki volt az, akiért én imádkoztam és ki imádkozott értem.

Kalkuttai Szent Teréz anya mondta egyszer: „Van egy anyánk a mennyben: Szűz Mária. Ő a mi vezetőnk, a mi nagy örömünk oka. Imádkozzunk hozzá, imádkozzuk a rózsafüzért, hogy a Szűz mindig velünk legyen, óvjon és segítsen bennünket!” Én hiszek az ima erejében!

Solymosi-Kiss Anikó

*Plébániai „akciónkról” tudósítottuk a **Keresztény Élet** katolikus hetilapot. Szerkesztőségük nagy örömmel fogadta az írást, meg is jelentették a második adventi hétvégén.... (Szerk.)*

Senior Imaklub

Októberi összejövetelünk vendége Fejes Csaba, dorogi plébános volt. A fiatal atya lendületesen, érdekesen szólt hozzánk. Örömmel hallgattuk.

Megismertük azt az utat, ami elvezetett a papságához. „Hiteles és nem hibátlan, hatgyerekes, hívő családból jövök”-indította a bemutatkozást. Mesélt sikeres sportolásáról, a lehetséges sportkarrieréről, a közbejött, komoly térsérüléséről, no meg arról, hogy ebben a nehéz helyzetben hogyan segítette a rózsafüzér imádság.

Békesség szállta meg, Isten egyre nagyobb teret foglalt az életében, olyannyira, hogy érettségi előtt döntött: a foci helyett a papságot választotta. Elmondta azt is, hogy számára a papságban az a legfontosabb, hogy belülről szabadnak kell lenni, Isten emberének kell lenni, a talentumokat nem megőrizni, hanem gyarapítani kell.

Állomáshelyeiről szólva röviden bemutatta az esztergomi Szeminárium felépítését, vezetőinek feladatát is, ahol négy évig prefektus volt.

További szolgálatára a Jóisten bőséges áldását kérve köszöntük meg az atyának, hogy eljött közénk, majd szerény agapéval zártuk ezt a kedves találkozást.

Senior imaklubunkkal tíz év alatt sok szép kulturális programunk is volt. Ezek sorát folytattuk októberben, a Keresztény Múzeumban. Az állandó kiállítást néztük meg közösen, másodjára. Nem lehet ide elégszer eljönni, hiszen minden alkalommal valami mást fedezünk fel, valamit új szemszögből látunk, illetve láttatnak velünk a tárlatvezetők.

Ezúttal az elismert tanárnő, egyházközségünk régi tagja, imaóráink hűséges felolvasója, Béres Zsuzsa varázsolt el bennünket óriási szaktudásával, kiváló előadásmódjával, stílusával a közel kétórás séta során. A képek, a kiállított tárgyak önmagukban is szemet gyönyörködtetőek, de azzal a sok érdekes és értékes információval, amit hallottunk, szinte belesimultunk az adott korba, történetbe.

Én olykor csukott szemmel hallgattam Zsuzsa lelkes magyarázatát, egy-egy festmény finom leírását, s így is megjelent a kép előttem (az arcvonások, a színek, a ruha redői, a táj, a hangulat...). Az elmondottak szívből, szeretetből, az adott feladat örömeiből szóló üzenetek voltak felénk.

Hálásán köszöntük meg tárlatvezetőnknek ezt a nagyszerű délelőttöt. Kívánjuk, hogy még sokáig vezesd be az idelátogatókat ebbe a csodaszép világba, amibe minket is elvittél. Adjon a Jóisten ehhez erőt, egészséget!

A Szentlélek ajándékait kérő imával indította **novemberi összejövetelünket** Dr. Fóthy Zoltán, párkányi plébános atya.

Előadása a lelki újjászületés fontosságát boncolgatta: a lelki élet törvénye az előrehaladás törvénye. A lélekben nincs stagnálás, a lélek - életkorunktól függetlenül - mindig fiatal, benne van a megújulás lehetősége. A megújulás pedig átalakít és megőriz Isten szeretetében.

Ehhez fontos az önismeret, a helyes önértékelés: ki is vagyok én, aki az Isten előtt állok? Az Úr előtt felelősek vagyunk önmagunkért és a világért. Fömládozom-e önmagamat a másik számára, persze úgy, hogy önmagamat is ápolom? Ott vagyok-e jelen a másikkal? - hangzottak a fontos kérdések, melyeket evangéliumi példákkal, szentek gondolataival világított meg az atya.

A záró gondolatok között elhangzott az is: merjünk „belehálni” abba, hogy szeretünk, persze a határainkra figyelni kell!

Köszönettel vettük Zoltán atya értékes gondolatait, melyeket segítségül hívhatunk helyes önértékelésünkhöz, lelki megújulásunkhoz.

NY.M.

Decemberben kedves vendégünk Kinga nővér volt. Közvetlen hangú, lendületes előadása nagy segítség lett adventi lelki előkészületünkhöz, ünnepre-hangolódásunkhoz. Az elhangzott fontos gondolatok, a feltett sok-sok kérdés mélyen megérintett valamennyiünket.

➤ Az adventi várakozás kapcsán hitünk mélységeiről beszélt a nővér. Szembesültem gyenge pontjaimmal, ahol erősödni kell hitemnek. Fontos, hogy a megélt kegyelmeket nem tartogathatjuk meg magunknak, meg kell osztanunk, tovább kell adnunk. Nem feltétlenül csak a megtanult imák fontosak, hanem a napi feladataink végzése is lehet ima, ha azt áthatja Isten-szeretetünk.

➤ Az este keretét Szent Ferenc élete, Istennel való kapcsolata, a greccioi jászol felállítása, Ferenc Isten-szeretete adta, aki minden érzékszervével érezte Isten jelenlétét. Vajon én keresem-e az Istent az életemben, érzem-e a jelenlétét? Keresem-e a vele való kapcsolatot? Ezek a kérdések lettek adventi útravalóim. Köszönöm.

➤ Milyen is a mi Istenképünk? Milyen kapcsolatban vagyok vele? A múlt nem érdemes rágódni, már nem lehet változtatni rajta, de van vele feladatunk: a megbocsájtás és a tanulságok levonása. Ne aggódjunk a jövőn sem, annak tudója csak a Jóisten. A mai napot kell teljes szeretetünkkel, odaadásunkkal megélni, s legyen az is imánk, amivel éppen foglalkozunk, akár pl. asztalos vagy, akár nagyfi, aki örömmel főz a családjának. (Szerk.: *Lenyeled anyád szeretetét abban a süteményben, amit csak ő tudott sütni. Barsi Balázs atya*)

➤ Engem magával ragadott az előadás módja, a feltett sok kérdés, amire a választ magamnak kell megadnom, szembenézni önmagammal, önmagamot jobban megismerni, elfogadni Isten közelségét, a Vele való együttlétet.

➤ Kedves gesztus volt az adventi útravaló: kis cédulára felkerült egy-egy állatka vagy tárgy neve a jászol mellől. Ezekből kihúztunk egyet, s ha hozzátartozó kis útmutató szerint igyekszünk adventben cselekedni, mi is hozzájárulhatunk a jászol melegehez.

Összejövételünket a nővér egy szép imával zárta. Mi pedig a tartalmas, lelkünk mélységeit is nyitogató előadást áldással köszöntük meg.

V. Rozi, M. Judit, V. Marika, E. Klári

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

• Emlékeztetőül, az egyházi hozzájárulás az éves nettó jövedelmünk egy százaléka. Bizonyára már sokan eleget tettek ezen elvárásnak, de még lehetőségünk van ezt teljesíteni. Szentmiséinkhez kapcsolódóan a sekrestyében, ügyeleti időben az irodánkban (Rudnay tér), ill. banki átutalással is.

• Menetrendünk a következő időszakra:

- » 18-19-20-án a **roráték** a Szent Annában, 21-22-23-án a Szent Péter és Pálban lesznek, reggel 6 órakor.
- » 23-án, szombaton a Kerektemplomban előesti szentmisét tartunk
- » 24-én, vasárnap a Szent Annában 7 és 9 órakor lesz szentmise, délután 3 órakor pedig **pásztorjáték**. A Belvárosban 10.30-kor lesz szentmise, majd éjfélkor mindkét templomunkban **éjféle szentmisét** tartunk.
- » 25-én, hétfőn a Kerektemplomban 9 és 18 órakor, a Belvárosi templomban 10.30-kor lesznek ünnepélyes **karácsonyi szentmisék**.
- » 26-án, kedden a Belvárosi templomban 10.30-kor, a Kerektemplomban 18 órakor lesz szentmise.
- » 27-29-ig, szerdától péntekig templomainkban nem lesz szentmise.

» 31-én, vasárnap 10.30-kor lesz szentmise, benne a családok megáldása és év végi beszámoló a Belvárosi templomban. A Kerektemplomban teljes vasárnapi miserend lesz, a 9 és 11 órai szentmisében megáldjuk a családokat. 18 órakor lesz a lelkipásztori beszámolóval egybekötött **év végi hálaadás**.

» Január 1-jén, hétfőn a Belvárosi templomban 10.30-kor, a Kerektemplomban 11 és 18 órakor lesz ünnepélyes szentmise.

» Január 6-án, **vízkereszt** ünnepén a Kerektemplomban 18, a Belvárosban 19 órakor lesz szentmise.

• Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra (jan. 6. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (jan. 7. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Tuschinger Alíz Rozália (júliusban)
 Kreisz Félix Kiszél Zsolna Cecília
 Szabó Zsombor Antal Lengyel Simon Ferenc
 Sátek Zita Teplánszky Bozsó József
 Balla Zsófia Balla Marcell
 Kovács Olívia Gizella Kovács Dénes
 Simon Marcell

Házasságok: Behon Csaba - Varga Gabriella

Elhunytak:

Balogh István	72 éves
Studt Jánosné, Mák Mária	91 éves
Antalics Katalin, szül.: Sármány Katalin	67 éves
Illés Katalin, szül.: Jádi Katalin	84 éves
Czibula Imréné, Botló Zsuzsanna Irén	78 éves
Dr. Martonné Sárközi Ibolya	67 éves
Ráczky Gábor	62 éves
Halmainé Schubert Hedvig	60 éves
Dudás Györgyné, Radó Klára Beáta	79 éves
Héglő Ferencné, Horváth Ilona	82 éves
Fazekas Mária, szül.: Plasznik Mária	68 éves
Bartl Mátyás	72 éves
Mitterné Kovács Etelka	68 éves
Hauszler Károly	71 éves
Dobay Péter Andrásné, Grób Mária Terézia	81 éves
Faragó Józsefné, Molnár Julianna Margit	84 éves
Paulovits Géza Károlyné, Ablaka Adrienne	78 éves
Kohl Gyuláné, Waller Klára	92 éves
Janzóné Gál Julianna	65 éves
Klotz Ivette Katalin	57 éves
Pifkó Dániel	46 éves
Mátay Tiborné, Németh Irén	81 éves

*Minden Testvérünknek
 Kegyelemben gazdag, áldott karácsonyt
 és boldog, békés, hitben gyarapodó új évet kívánunk!*

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9.
Telefon: +36-33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**